

UNIWERSYTET ZIELONOGÓRSKI

3 (150)

ZIELONA GÓRA marzec 2007

MIESIĘCZNIK SPOŁECZNOŚCI AKADEMICKIEJ

ISSN 1644-7867

D R Z W I OTWARTE

UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

TARGI EDUKACYJNE: 22.01.2007 Głogów • 15-18.02.2007

Poznań • 5-8.03.2007 Wrocław • 11-13.03.2007 Wałbrzych

13-14.03.2007 Gorzów Wlkp. • 15-16.03.2007 Legnica

23.03.2007 Nowa Sól • 3.04.2007 Żagań

e-mail: miesiecznikUZ@uz.zgora.pl

**UNIwersytet
ZIELONOGÓRSKI**

REDAKCJA
ul. Podgórna 50
65-246 Zielona Góra
tel. (0-68) 328 2593,
~2592, ~2354, ~2479

REDAKTOR PROWADZĄCY
Ewa Sapeńko

WSPÓŁPRACA
Krzysztof Białas-Heltowski, Marek Dankowski,
Agnieszka Gašiorowska, Paulina Komorowska-Birger,
Lidia Najder-Kozdrowska, Dorota Krassowska, Pola Kuleczka,
Barbara Literska, Andrzej Obuchowicz, Agnieszka Rożewska,
Magdalena Steciąg, Anna Urbańska,
Natalia Walewska-Wojciechowska, Janina Wallis, Joanna Wyrwa

PROJEKT GRAFICZNY I ŁAMANIE KOMPUTEROWE
Lucyna Andrzejewska, Mamert Janion

WYDANIE INTERNETOWE
<http://www.uz.zgora.pl/miesiecznikUZ.html>
opr. Krzysztof Jarosiński

ZDJĘCIA
Kazimierz Adamczewski

Wyrażone opinie są osobistymi przekonaniem autorów i nie zawsze są zgodne ze stanowiskiem kolegium, zespołu redakcyjnego i kierownictwa uczelni. Zachęcamy do wypowiedzi polemicznych.

Redakcja zastrzega sobie prawo nadawania tekstom własnych tytułów, ich skracania i adiuścacji; materiałów nie zamówionych nie zwracamy. Za zamieszczane informacje odpowiedzialność ponoszą ich autorzy.

Oddano do druku w marcu 2007 r.

Nakład: 800 egz.

Druk: Zakład Poligrafii Uniwersytetu Zielonogórskiego

Okładka: Zakład Poligraficzny „Filip” w Zielonej Górze

...w numerze:

Z obrad Senatu	4
Zarządzenia JM Rektora	6
Powstaje Wydział Nauk Biologicznych	6
Biblioteka	8
EURO - nowe rozdzanie 2007-2013	9
Wiadomości Wydziałowe	10
Wydział Artystyczny	10
Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji	16
Wydział Humanistyczny	18
Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska	20
Wydział Matematyki Informatyki i Ekonometrii	21
Wydział Mechaniczny	23
Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych	24
Serwis informacyjny pionu Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą	28
Serwis informacyjny pionu Prorektora ds. Jakości Kształcenia	30
„Zielona” Dolina Krzemowa Rozmowa z dr. Markiem Kurzawą, współwłaścicielem firmy RECTOR	31
LUZik - Studencki Tygodnik Elektroniczny Uniwersytetu Zielonogórskiego	32
Pożegnanie karnawału	32
Oficyna Wydawnicza - prace zrealizowane w roku 2006	33
Nowości wydawnicze	35

Z okazji

Świąt

Wielkanocnych,

zdrowia,

szczęścia

i radości,

samych

słonecznych dni

oraz

miłych spotkań

w gronie rodziny

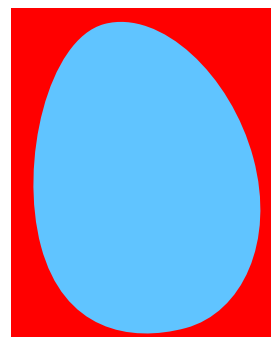
i przyjaciół

życzy

Rektor UZ

prof. Czesław

Osekowski

Z O B R A D   S E N A T U

Senat na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 28 lutego 2007 r. podjął następujące uchwały:

■ **Nr 211** w sprawie warunków zatrudniania oraz zasad nawiązywania i rozwiązywania stosunku pracy z nauczycielami akademickimi na Uniwersytecie Zielonogórskim.

Zgodnie z tą uchwałą podstawowym warunkiem zatrudnienia nauczyciela akademickiego w ramach stosunku pracy jest posiadanie przez zatrudniającą jednostkę organizacyjną odpowiedniej rezerwy w funduszu wynagrodzeń, przyznanych tej jednostce na rok budżetowy, w wysokości umożliwiającej pokrycie rocznego wynagrodzenia nowo zatrudnionego nauczyciela akademickiego wraz z wszystkimi pochodnymi od tego wynagrodzenia lub uzyskanie gwarancji rektora na odpowiednie zwiększenie funduszu wynagrodzeń tej jednostki. Ponadto nauczyciel akademicki może zostać zatrudniony w jednostce organizacyjnej w ramach stosunku pracy, jeżeli zajdzie co najmniej jedna z niżej określonych przesłanek:

- 1) występujące w dłuższym okresie i przewidywane na co najmniej kolejne trzy lata przeciążenie zajęciami dydaktycznymi pracowników danej jednostki organizacyjnej wynoszące nie mniej niż 25% obowiązującego pensum dydaktycznego oraz pozwalające zapewnić pensum godzin dydaktycznych nowego pracownika,
- 2) konieczność utrzymania minimalnej obsady kadrowej umożliwiającej spełnienie warunków pozwalających danej jednostce organizacyjnej na prowadzenie studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia,
- 3) decyzja senatu o utworzeniu nowego kierunku studiów i rozpoczęciu na nim kształcenia oraz wynikająca z tych decyzji konieczność uzupełnienia obsady kadrowej umożliwiająca spełnienie minimum kadrowego wymaganego dla tego kierunku i poziomu kształcenia,
- 4) konieczność utrzymania odpowiedniego stanu kadrowego jednostki organizacyjnej posiadającej uprawnienia do nadawania stopnia doktora lub stopnia doktora habilitowanego zapewniającego utrzymanie tych uprawnień,
- 5) decyzja Senatu i Rektora o konieczności wystąpienia przez jednostkę organizacyjną z wnioskiem o uzyskanie uprawnień do nadawania stopnia doktora w dyscyplinach koniecznych do utrzymania statusu uczelni jako uniwersytetu,
- 6) zwolnienie się stanowiska w danej jednostce organizacyjnej spowodowane rozwiązaniem stosunku pracy z zatrudnionym w niej nauczycielem akademickim.

■ **Nr 212** w sprawie ogłaszania konkursów jako postępowania kwalifikacyjnego przy nawiązywaniu stosunku pracy z nauczycielami akademickimi na Uniwersytecie Zielonogórskim.

Konkurs otwarty ogłasza się, jeśli zachodzi konieczność zatrudnienia nauczyciela akademickiego na podstawie mianowania i jest to jego pierwsze mianowanie na Uniwersytecie Zielonogórskim. Konkurs otwarty ogłasza się także, jeśli zachodzi konieczność zatrudnienia nauczyciela akademickiego na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy na okres dłuższy niż jeden rok z wyłączeniem przypadków, gdy:

- 1) przedłuża się zatrudnienie nauczyciela akademickiego na dotychczas zajmowanym stanowisku bez zmiany podstawy zatrudnienia,
- 2) nawiązuje się stosunek pracy z nauczycielem akademickim na podstawie umowy o pracę na okres nie dłuższy niż jeden rok lub w niepełnym wymiarze czasu pracy,
- 3) zgodnie z § 125 ust. 3 - 6 lub § 126 ust. 1 - 3 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego następuje nawiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim zatrudnionym na stanowisku adiunkta lub asystenta, na podstawie umowy o pracę na czas określony na okres dłuższy niż jeden rok i nawiązanie tego stosunku pracy jest spowodowane zmianą podstawy zatrudnienia z mianowania na umowę o pracę na czas określony lub odwrotnie,

- 4) nauczyciel akademicki posiadający stopień doktora habilitowanego zatrudniony na podstawie § 123 ust. 2 punkt 1) Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego na stanowisku profesora nadzwyczajnego nie spełnia warunków do przedłużenia mianowania na tym stanowisku i z tego powodu zostaje zatrudniony zgodnie z § 125 ust. 3 punkt 1) na stanowisku adiunkta na podstawie mianowania na czas nieokreślony,
- 5) zatrudnia się nauczyciela akademickiego na stanowisku profesora wizytującego.

Natomiast konkurs zamknięty można ogłosić w przypadku zaistnienia okoliczności zezwalających na awansowanie nauczyciela akademickiego zatrudnionego w danej jednostce na podstawie mianowania ze stanowiska asystenta na stanowisko adiunkta lub ze stanowiska adiunkta na stanowisko profesora nadzwyczajnego lub też osoby posiadającej tytuł profesora ze stanowiska profesora nadzwyczajnego na stanowisko profesora zwyczajnego. W przypadku ogłoszenia konkursu zamkniętego na stanowiska adiunkta, profesora nadzwyczajnego i profesora zwyczajnego odstępuje się od konieczności przekazania informacji o konkursie do uczelni, instytucji naukowych i innych wymienionych w § 137 pkt 1 Statutu UZ oraz od wymogu określonego w § 130 ust. 3 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

■ **Nr 213** w sprawie zasad zatrudniania nauczycieli akademickich na stanowisku profesora nadzwyczajnego na Uniwersytecie Zielonogórskim.

Uchwała określa tryb postępowania przy zatrudnianiu na stanowisku profesora nadzwyczajnego na Uniwersytecie Zielonogórskim, zalecenia dla recenzentów dotyczące opiniowania kandydatów na stanowisko profesora nadzwyczajnego na Uniwersytecie Zielonogórskim, regulamin ogłaszania konkursu na stanowisko profesora nadzwyczajnego, wzór ogłoszenia konkursowego oraz wykaz wymaganej dokumentacji do wniosku o zatrudnienie na stanowisku profesora nadzwyczajnego.

■ **Nr 214** w sprawie zasad zatrudniania nauczycieli akademickich na stanowisku profesora zwyczajnego na Uniwersytecie Zielonogórskim.

Uchwała określa tryb postępowania przy mianowaniu na stanowisko profesora zwyczajnego na Uniwersytecie Zielonogórskim, zalecenia dla recenzentów dotyczące opiniowania kandydatów na stanowisko profesora zwyczajnego na Uniwersytecie Zielonogórskim, regulamin ogłaszania konkursu na stanowisko profesora zwyczajnego, wzór ogłoszenia konkursowego oraz wykaz wymaganej dokumentacji do wniosku o zatrudnienie na stanowisku profesora zwyczajnego.

■ **Nr 215** w sprawie warunków obniżania pensum dydaktycznego nauczycieli akademickich na Uniwersytecie Zielonogórskim.

Rektor, powierzając nauczycielowi akademickiemu wykonywanie ważnych zadań dla Uniwersytetu Zielonogórskiego, może obniżyć roczny wymiar jego zajęć dydaktycznych (pensum dydaktyczne) w okresie wykonywania powierzonych zadań z tym, że decyzja Rektora o obniżeniu pensum nauczycielowi akademickiemu pensum dydaktycznego nie może odnosić się do okresu dłuższego niż jeden rok akademicki; w razie potrzeby i przy spełnieniu przesłanek określonych w niniejszej uchwale decyzję tę ponawia się w kolejnym roku akademickim. W szczególnie uzasadnionych przypadkach obniżony wymiar zajęć może być mniejszy od dolnej granicy pensum ustalonego według zasad określonych w art. 130 ust. 3 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, ale nie mniejszy niż 50% dolnej granicy pensum ustalonego zgodnie z zasadami przywołanymi w art. 130 ust. 3 ustawy. Decyzję o obniżeniu pensum dydaktycznego nauczycielowi akademickiemu, podejmuje Rektor w porozumieniu z dziekanem (kierownikiem jednostki międzywydziałowej, pozawydziałowej lub ogólnouczelnianej). Wymiar obniżonego pensum ustala Rektor

uwzględniając znaczenie dla uniwersytetu powierzonych nauczycielowi zadań oraz możliwości finansowe wydziału (jednostki międzywydziałowej, pozawydziałowej lub ogólnouczelnianej) i uniwersytetu.

Uwzględniając przesłanki określone w § 159 ust. 4 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego Rektor może również obniżyć nauczycielowi akademickiemu pensum dydaktyczne w granicach ustawowych. Do obniżania pensum w granicach ustawowych mają zastosowanie wyżej przedstawione zasady.

Wymiar zajęć dydaktycznych (pensum dydaktyczne) można obniżyć tylko nauczycielowi akademickiemu zatrudnionemu na Uniwersytecie Zielonogórskim w pełnym wymiarze czasu pracy jako w podstawowym miejscu pracy. Nauczycielowi akademickiemu, któremu obniżono pensum dydaktyczne na podstawie niniejszej uchwały nie można powierzyć prowadzenia zajęć w godzinach ponadwymiarowych w wymiarze większym niż 25% obniżonego pensum.

- **Nr 216** w sprawie zasad punktacji osiągnięć naukowych rejestrowanych w Systemie Komputerowej Ewidencji Publikacji (SKEP).

Senat przyjął zasady punktacji osiągnięć naukowych rejestrowanych w Systemie Komputerowej Ewidencji Publikacji (SKEP), stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

- **Nr 217** w sprawie zasad podziału dotacji na badania własne na rok 2007.

Senat przyjął zasady podziału dotacji na badania własne na rok 2007, stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

- **Nr 218** w sprawie utworzenia Wydziału Nauk Biologicznych.

Na mocy niniejszej uchwały Senat utworzył Wydział Nauk Biologicznych.

Ustalona została następująca struktura organizacyjna Wydziału Nauk Biologicznych:

1. Katedra Biologii wraz z następującymi pracownikami:
  - a) Pracownią Zoologii Bezkręgowców,
  - b) Pracownią Zoologii Kręgowców,
  - c) Pracownią Botaniki,
  - d) Pracownią Ekologii,
  - e) Pracownią Fizjologii Zwierząt,
  - f) Pracownią Fizjologii Roślin,
  - g) Pracownią - Muzeum Przyrodnicze.
2. Katedra Biologii Molekularnej wraz z następującymi pracownikami:
  - a) Pracownią Bioinformatyki i Modelowania Procesów Biologicznych,
  - b) Pracownią Biochemii i Biologii Komórki,
  - c) Pracownią Mikrobiologii i Genetyki.
3. Katedra Biotechnologii wraz z następującymi pracownikami:
  - a) Pracownią Biofizyki,
  - b) Pracownią Biotechnologii,
  - c) Pracownią Chemii,
  - d) Magazynem Odczynników Chemicznych.
4. Katedra Ochrony Przyrody wraz z następującymi pracownikami:
  - a) Pracownią Ochrony Bioróżnorodności,
  - b) Pracownią Biologii i Ekologii Człowieka,
  - c) Pracownią Ochrony Zasobów Naturalnych.

Cele i zadania, warunki lokalowe oraz źródła pokrycia kosztów związanych z utworzeniem Wydziału Nauk Biologicznych określa załącznik do niniejszej uchwały. Uchwała wejdzie w życie z dniem 1 września 2007 r.

- **Nr 219** – Stanowisko Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego w związku z nieuwzględnieniem w priorytetach inwestycyjnych województwa lubuskiego w latach 2007-2013 zadań zgłoszonych przez uczelnię do finansowania przez Unię Europejską.

Senat przyjął następujące stanowisko dotyczące przedstawionej powyżej kwestii:

„Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zdecydowaną dezaprobatę wobec decyzji Zarządu Województwa Lu-

buskiego o nieuwzględnieniu budowy Biblioteki Uniwersyteckiej wraz z wielofunkcyjną częścią dydaktyczną oraz drugiego etapu modernizacji budynku Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji w priorytetach inwestycyjnych finansowanych przez Unię Europejską w latach 2007-2013. Nasze rozczarowanie jest tym większe, że zarówno poprzednie jak i obecne władze samorządowe województwa wielokrotnie zapewniały Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego o konieczności realizacji obu inwestycji, uznając je za priorytetowe dla rozwoju województwa. Ufni w deklaracje władz wykonaliśmy wszystkie prace przygotowawcze, w tym projektowe, ponosząc z tego tytułu poważne koszty finansowe. Poparcie dla naszych zamierzeń inwestycyjnych w jednoznaczny sposób wyraża kierownictwo Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Zwracamy również uwagę na fakt, że decyzja ta może zahamować rozwój Uniwersytetu Zielonogórskiego i utrudnić spełnienie do 2010 roku wymogów stawianych przed nami przez Prawo o szkolnictwie wyższym. Oznaczałoby to degradację uczelni i w konsekwencji nieobliczalne skutki dla dalszego kształcenia na poziomie wyższym w województwie lubuskim. Wiemy, że w innych województwach zadania z dziedziny szkolnictwa wyższego powszechnie wpisywano na listy priorytetów.

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego krytycznie odnosi się do ograniczenia priorytetów zgłoszonych przez Zarząd Województwa wyłącznie do inwestycji z zakresu infrastruktury kolejowej i drogowej, a pominięcia zadań z innych dziedzin gospodarki i ochrony środowiska oraz z obszaru edukacji, nauki, kultury, sportu i służby zdrowia. Może to zagrozić zrównoważonemu rozwojowi regionu lubuskiego i przyczynić się do obniżenia poziomu życia jego mieszkańców.

Apelujemy do władz samorządowych województwa lubuskiego o zmianę decyzji niekorzystnej dla regionu i uwzględnienie wśród priorytetów na lata 2007-2013 wspomnianych powyżej inwestycji Uniwersytetu Zielonogórskiego. Podobny apel kierujemy do władz administracyjnych województwa oraz do lubuskich parlamentarzystów”.

- **Nr 220** zmieniająca uchwałę nr 147 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 27 września 2006 r. uzupełniającą uchwałę nr 316 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 4 maja 2005 r. w sprawie przyjęcia zasad i trybu rekrutacji na studia w roku akademickim 2006/2007.

W uchwale nr 147 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 27 września 2006 r. uzupełniającej uchwałę nr 316 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 4 maja 2005 r. w sprawie przyjęcia zasad i trybu rekrutacji na studia w roku akademickim 2006/2007, zmieniony został § 2 uchwały, który otrzymał następujące brzmienie:

„ Termin zakończenia postępowania rekrutacyjnego, o którym mowa w § 1, upływa 9 marca 2007 r. i jest to termin ostateczny”.

- **Nr 221** w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony.

Senat wyraził zgodę na rozwiązanie stosunku pracy z dr Leszkiem Albańskim - nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony, na podstawie art. 125 w związku z art. 119 ust. 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym.

- **Nr 222** w sprawie opinii dotyczącej struktury organizacyjnej Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii dotyczący:

1. zmiany nazwy Zakładu Matematyki Dyskretnej i Informatyki na Zakład Matematyki Dyskretnej i Informatyki Teoretycznej,
2. powołania w strukturze organizacyjnej Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Zakładu Zastosowań Informatyki.

ZARZĄDZENIA JM REKTORA

JM Rektor wydał zarządzenia:

■ **Nr 10** z dnia 12 lutego 2007 r. w sprawie narzutów ogólnouczelnianych na koszty ponoszone z dotacji ministra właściwego ds. nauki na działalność statutową i na badania własne.

Zgodnie z treścią § 1 ust 1 pkt 1 i 2 uchwały nr 235 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 27 października 2004 r. w sprawie narzutów ogólnouczelnianych, na koszty ponoszone z dotacji ministra właściwego ds. nauki na działalność statutową i na badania własne ustalony został narzut ogólnouczelniany. Narzut naliczany jest raz na kwartał od poniesionych kosztów w ramach poszczególnych rodzajów działalności. W związku z koniecznością naliczania narzutów na koszty poniesione w ramach poszczególnych rodzajów działalności, nie zezwala się na przeksięgowywanie tych kosztów na inne rodzaje działalności, z tym że dopuszcza się przeksięgowywanie kosztów w ramach funduszu naukowo – badawczego, objętych tą samą wysokością narzutów. W wyjątkowych sytuacjach dopuszcza się możliwość przeksięgowania kosztów z działalności statutowej i badań własnych za zgodą Rektora.

■ **Nr 11** z dnia 20 lutego 2007 r. zmieniające zarządzenie nr 66 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 7 grudnia 2005 r. w sprawie powołania Komisji do przeprowadzania kontroli i niszczenia nieaktualnych dokumentów kancelarii tajnej.

W zarządzeniu nr 66 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 7 grudnia 2005 r. w sprawie powołania Komisji do przeprowadzania kontroli i niszczenia nieaktualnych dokumentów kancelarii tajnej, zmieniony został § 1 pkt 3, który otrzymał następujące brzmienie:

„3. Ryszard Maluda – członek Komisji”.

Wskutek powyższych zmian skład Komisji do przeprowadzania kontroli i niszczenia nieaktualnych dokumentów kancelarii tajnej przedstawia się następująco:

1. Rozalia Sroka – Przewodnicząca,
2. mgr inż. Jerzy Rybicki – Zastępca Przewodniczącego,
3. Ryszard Maluda – członek Komisji.

■ **Nr 12** z dnia 28 lutego 2007 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii.

Zarządzeniem tym wprowadzone zostały następujące zmiany w strukturze organizacyjnej Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii:

1. zmieniona została nazwa Zakładu Matematyki Dyskretnej i Informatyki na Zakład Matematyki Dyskretnej i Informatyki Teoretycznej,
2. powołany został w strukturze organizacyjnej Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Zakład Zastosowań Informatyki.

Agnieszka Gąsiorowska
Biuro Prawne

TEKSTY UCHWAŁ I ZARZĄDZEŃ DOSTĘPNE SĄ NA STRONIE INTERNETOWEJ UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO POD ADRESEM:
<http://www.uz.zgora.pl/ap/>

Powstaje WYDZIAŁ NAUK BIOLOGICZNYCH

W dniu 28 lutego 2007 roku Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego podjął decyzję o utworzeniu nowego Wydziału Nauk Biologicznych. Jest on tworzony z istniejącego już Instytutu Biotechnologii i Ochrony Środowiska. W 1994 roku w Wyższej Szkole Pedagogicznej powołano ten Instytut, a jego Dyrektorem został prof. Edward Kowal. Następne ważne wydarzenia to utworzenie Uniwersytetu Zielonogórskiego w 2001 r. Instytut znalazł się w strukturze Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska. Prowadzono jako kierunek studiów: ochrona środowiska i uruchomiono biologię.

Główne cele przyszłego Wydziału to: działania na rzecz uzyskania pełnych uprawnień akademickich

dla Wydziału (doktoryzowanie z biologii); poszerzenie oferty edukacyjnej w ramach uruchamianych kierunków i rodzajów studiów oraz integracja badań naukowych wokół dziedziny i dyscypliny. Natomiast zadania to: realizacja procesu dydaktycznego w ramach prowadzonych kierunków studiów; prowadzenie badań naukowych w obszarze dyscyplin naukowych powiązanych z dziedziną nauki reprezentowaną przez wydział i w pokrewnych; stymulowanie procesów prowadzących do właściwego rozwoju i poszerzenia kadry Wydziału oraz podejmowanie działań i kampanii na rzecz pozyskiwania środków finansowych oraz kandydatów na prowadzone typy i rodzaje studiów.

Na Wydziale Nauk Biologicznych będą prowadzone studia I i II stopnia na kierunku *ochrona środowiska* oraz studia I stopnia na kierunku *biologia*. Planowane jest uruchomienie studiów II stopnia na kierunku *biologia*.

Nowy Wydział spełnia wymogi minimum kadrowego nakazanego przez § 83 ust. 2 Statutu UZ. Zatrudnionych jest 12 pracowników samodzielnych wymienionych poniżej:

1. Prof. dr hab. Grzegorz Gabryś
2. Prof. dr hab. Lucyna Słomińska
3. Prof. dr hab. Michał Stosik
4. Dr hab. J. Barski, prof. UZ
5. Dr hab. Beata Gabryś, prof. UZ

6. Dr hab. Dariusz Iwan, prof. UZ
7. Dr hab. Zbigniew Jakubiec, prof. UZ
8. Dr hab. Ewa Jaśkiewicz, prof. UZ
9. Dr hab. Leszek Jerzak, prof. UZ
10. Dr hab. Jacek J. Kozioł, prof. UZ
11. Dr hab. Lidia Latanowicz, prof. UZ
12. Dr hab. Jacek Leluk, prof. UZ

W nowej strukturze przyszłego Wydziału znajdują się cztery Katedry:

1. Katedra Biologii
2. Katedra Biologii Molekularnej
3. Katedra Biotechnologii
4. Katedra Ochrony Przyrody

W ich obrębie zostaną powołane pracownie.

Główną siedzibą Wydziału jest nowy budynek A-8 przy ul. Prof. Z. Szafrana 1. Tworzone są tu nowe laboratoria.

Zespół pracowników będzie prowadził badania naukowe w dziedzinie nauk biologicznych w dyscyplinach: biochemia, biofizyka, biologia, biotechnologia, ekologia i mikrobiologia. Prowadzenie specyficznych badań oraz kierunków studiów już od pewnego czasu w sposób naturalny sugerowało utworzenie tego Wydziału.

Leszek Jerzak

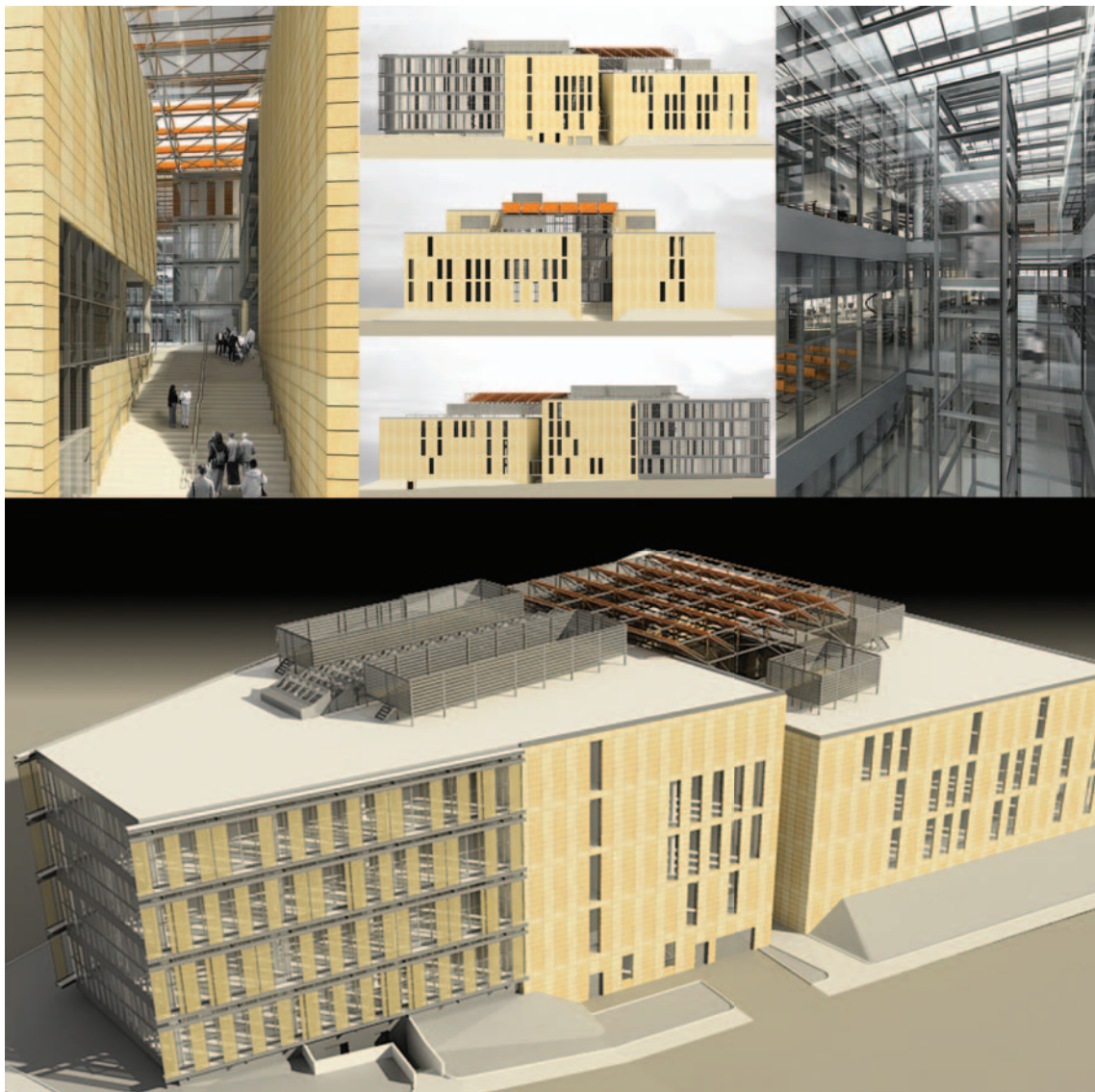

BIBLIOTEKA

A miało być tak pięknie. Nowa siedziba Biblioteki Uniwersyteckiej już „stała” w Kampusie przy al. Wojska Polskiego, a pedagodzy po raz kolejny „przeprowadzali się” ze swoich ciasnych i ponurych sal. Wszystko zostało przemyślane i co najważniejsze przeliczone. Pieniądze w znacznej większości miały pochodzić ze środków unijnych i w mniej znacznej z ministerstwa. Takie były przynajmniej zapewnienia. Prasa już od dawna donosiła – a prasa zawsze wie najlepiej – że samorządowe władze województwa zaliczyły tę inwestycję do najważniejszych. Nikt nie miał wątpliwości, że uniwersytecka księżnica znajdzie się na liście wojewódzkich priorytetów. Ośmieli się nawet powiedzieć: nikt o zdrowych zmysłach takich wątpliwości nie miał. I otóż okazało się, że coś, co było w stu procentach pewne, takie pewne wcale nie jest. Ogromnym zaskoczeniem, przede wszystkim dla władz uczelni, była informacja, że niestety, ale nie tym razem. Dlaczego? Argumentacja jest prosta: pieniędzy jest za mało, a Uniwersytet jest tak prężną i świetną firmą, że spokojnie pozyska środki startując w normalnym konkursie. Zgadza się, tylko to już nie będzie 85 proc. kosztów inwestycji, a zdecydowanie mniej. Ministerstwo było skłonne dołożyć 15 proc. Na więcej namówić się chy-

ba nie da. Po upublicznieniu tej informacji, w mieście i regionie zawrzało. Komisja Kultury, Edukacji i Kultury Fizycznej Sejmiku Województwa Lubuskiego zorganizowała nawet posiedzenie na Uniwersytecie z udziałem władz uczelni, aby o ile to możliwe, pomóc w sprawie. I o ile rzeczywiście, członkowie Komisji chcieliby pomóc, to jednak Zarząd Województwa chyba nie do końca. Na posiedzeniu zabrakło przedstawiciela samorządowych władz wojewódzkich. Chociaż nie. Przez krótką chwilę obecny był Członek Zarządu - Andrzej Szablewski, który po przychyleniu się do tezy, że „uczelnia jest motorem województwa” niestety opuścił posiedzenie Komisji. A członkowie Komisji? No cóż, jak to w życiu bywa, niewiele już dzisiaj mogą w tej sprawie zrobić. Owszem wystosowali do Zarządu wniosek o to, aby w przyszłości wszystkie projekty dotyczące edukacji były opiniowane przez Komisję (do tej pory nie były!), no i jeżeli jest to możliwe, to żeby rozpatrzyć sprawę naszej biblioteki jeszcze raz. Ale posiedzenie Komisji odbyło się 12 marca, natomiast kilka dni wcześniej, bo już 9 marca, Lubuski Regionalny Program Operacyjny 2007-2013 uzyskał pozytywną ocenę formalną Komisji Europejskiej i został dopuszczony do oceny merytorycznej. To ten, w którym nie ma Biblioteki Uniwersyteckiej.

Ewa Sapeńko

EURO - nowe rozdzanie 2007-2013

1 marca br. w siedzibie Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyło się seminarium nt. **Sprawozdawczość i promocja w ramach ZPORR oraz promocja i rozliczanie projektów w ramach SPO-RZL i SPO-WKP.**

W seminarium wzięło udział ponad 50 osób – pracowników i studentów naszej uczelni.

Tematyka spotkania dotyczyła głównie sprawozdawczości i promocji projektów dofinansowywanych z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej.

Zagadnienie promocji projektów było dotąd przedmiotem niewielu szkoleń odbywających się w regionie. A jest to aspekt niezmiernie istotny, bowiem poza tym, iż podejmowanie działań informacyjno-promocyjnych należy do zadań obowiązkowych każdego realizatora projektu dofinansowywanego z UE, to dodatkowo daje olbrzymią szansę na promowanie przy okazji samej instytucji realizującej projekt – w tym wypadku Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Przy tak małych środkach, jakie uczelnia przeznaczają na promocję są to bardzo cenne możliwości finansowe.

Organizatorzy spotkania kładli szczególny nacisk na dokładne i profesjonalne planowanie kampanii promocyjno-informacyjnej projektu. Podkreślali znaczenie konsultowania planowanej promocji, a zwłaszcza jej kosztorysu, z wyspecjalizowaną jednostką. Biuro Promocji UZ oferuje swoją gotowość współpracy przy planowaniu kampanii promocyjno-informacyjnych oraz w przygotowaniu ich preliminarzy kosztów.

Dzięki współpracy kolejnych projektodawców z Biurem Promocji, z pewnością uda się przeprowadzić ciekawą i szeroką promocję Uniwersytetu, a przez to stworzyć jego pozytywny wizerunek.

Nie przegapmy tej szansy!

W programie seminarium znalazły się wystąpienia:

Sprawozdawczość w ramach ZPORR

Bartosz Zych – specjalista ds. monitorowania i płatności ZPORR

- Cele prowadzenia monitoringu projektów
- Przybomik- narzędzia i metody monitorowania projektów

Monitoring mediów i jego rola w sprawozdawczości

Sebastian Bykowski – Viceprezes PRESS-SERVICE Monitoring Mediów

Promocja projektu w ramach ZPORR

Tomasz Czerwoniak (01/03/2007) / Magdalena Jędrej (08/03/2007) – specjaliści ds. informacji i promocji ZPORR

- podstawa prawna
- zobowiązania beneficjentów dot. promocji projektu wynikające z umowy o dofinansowanie
- narzędzia promocji (przykłady)

Promocja i rozliczanie projektów realizowanych w ramach SPO-RZL i SPO-WKP

Aleksandra Popławska – kierownik Punktu Konsultacyjnego przy Agencji Rozwoju Regionalnego S.A w Zielonej Górze

Planowanie kampanii promocyjno-informacyjnych – na co zwrócić uwagę

Anna Urbańska – specjalista ds. public relations - Biuro Promocji Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Organizatorami spotkania byli: Biuro Promocji UZ oraz

Agencja Rozwoju Regionalnego S.A. w Zielonej Górze.
Partner: PRESS-SERVICE Monitoring Mediów.

Wszyscy uczestnicy seminarium otrzymali certyfikaty potwierdzające udział w szkoleniu.

Kolejne seminarium już wkrótce. Informacje o następnym szkoleniu będą dostępne na stronie Biura Promocji UZ: www.bp.uz.zgora.pl.

Seminarium jest współfinansowane ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i budżetu państwa

wiadomości wydziałowe

wydział
artystyczny .....Instytut Sztuk Pięknych

36 GALERIA grafiki Biblioteki Sztuki

Miroslaw Adamczyk, ur. 15.10. 1964 r.

1985 –1990 studia na Wydziale Grafiki Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Poznaniu. Dyplom z wyróżnieniem w Pracowni Plakatu prof. Waldemara Świerzego.

Obecnie prof. ASP w Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Prowadzi Pracownię Ilustracji i Wydawnictw.

Zajmuje się plakatem, ilustracją, projektowaniem wydawnictw, okładek książkowych, znaków firmowych. Brał udział wielu wystawach, przeglądach i konkursach plakatu w kraju i za granicą. Laureat szeregu konkursów na plakat, m.in.: na Biennale Plakatu Polskiego w Katowicach (Nagroda dla Młodego Twórcy „Pierwszy Laur”, 1997; Brązowy Medal, 1999), Festiwalu Plakatu Polskiego w Krakowie (II nagroda, 2001; Grand Prix, 2002), Międzynarodowym Biennale Plakatu Teatralnego w Rzeszowie (II nagroda, 2002).

Umiejętność sprowadzenia wszystkich treści z różnych obszarów wiedzy do postaci syntetycznej, skrótowej i zrozumiałej dla odbiorcy informacji, stanowi istotę plakatu jako aktu komunikacji wizualnej. W ten sposób powstaje system znaków, który w oparciu o wyraźnie zdefiniowany kontekst, nabiera określonych znaczeń. Ale to tylko reguła, metoda pozwalająca zaledwie poprawnie określić hierarchię ważności w warstwie informacyjnej i obrazowej.

Ostateczna wartość projektu zależy od wrażliwości, wiedzy, wyobraźni i umiejętności artysty.

Przewrotny pomysł, prowokujące skojarzenia przy jednoczesnym odrzuceniu banalności i wulgaryzacji idei prowadzi do zaskakujących skojarzeń oraz nowatorskich wartości artystycznych.

W tworzeniu intrygi plakatu główną rolę odgrywa metafora i paradoks – pozorna sprzeczność. Dzięki temu zasadien informacji rozszczepia się na warstwę treści zasadniczych, zawartych w tytule i warstwę podtekstu – tzw. „drugie dno plakatu”.

Trudno dzisiaj znaleźć granicę między sztuką czytą a użytkową. Powstałe współcześnie dzieła sztuki są syntezą doświadczeń sztuk plastycznych, muzyki, filmu, teatru itp. Ten nieustanny potok multimedialnych obrazów odbija się w plakacie jak w zwierciadle.

Autor plakatu akceptuje tylko te obrazy, które przystają do eksponowanych treści, bądź tworzy je na nowo.

Miroslaw Adamczyk

37 GALERIA grafiki Biblioteki Sztuki

W czwartek 19 kwietnia 2007 o godz. 11.00 w Galerii Grafiki przy ul. Wiśniowej odbędzie się spotkanie i pokaz grafiki: Tadeusz Sawa-Borysławski - *Geometrie chaosu* oraz wykład multimedialny pt. *Artystyczna ruletka - porządkowanie przypadku*, który zakończy spotkanie.

Janina Wallis

Kontakt

IMPACT 4

International Printmaking Conference

BERLIN / POZNAŃ 2005

...Katedra Sztuki i Kultury Plastycznej

Dyplom Daniela Palpuchowskiego

6 marca 2007 roku w Katedrze Sztuki i Kultury Plastycznej odbyła się obrona pracy dyplomowej Daniela Palpuchowskiego. Praktyczną jej część stanowił cykl kilkunastu obrazów wykonanych w technice olejnej, objętych wspólnym tytułem *CAŁUN*. Zaprezentowana praca zasługuje na szczególną uwagę. Łączy ona w sobie oryginalność refleksji ze stojącą na ponadprzeciętnym poziomie realizacją malarską. Obrazy przedstawiają tkaniny dobrze znane, pospolite; ściereczki do naczyń i prześcieradła co sprawia, że w sferze symbolicznej stają się zaskakująco uniwersalne. Zawarta w tych obrazach refleksja wynika z zainteresowania śladami jakie pozostawia „normalne” użycie i zużywanie się pospolitych tkanin. Za sprawą tej refleksji ślady pozornie

dyskwalifikujące tkaninę odczytujemy jako potencjalne akty transcendencji. Autor umiejętnie powstrzymuje się od estetyzowania i prezentuje silnie działający na wyobraźnię efekt „brudu”. Pomimo łączącego je tytułu, nie są to obrazy bezpośrednio religijne a ich duchowy wymiar powstaje za sprawą indywidualnego doświadczenia autora jego skupienia i zdyscyplinowanej obserwacji. Przypomina się znakomita książka Jolanty Brach-Czajny pt. *Szczeliny istnienia*, w której autorka przydaje pospolitym czynnościom właściwości i sens praktyk o charakterze spirytualnym.

Oryginalnej refleksji tego dyplomu towarzyszy bardzo sprawne pod względem formy i opanowania techniki, malarstwo materii. Widać, że Daniel Palpuchowski zrozumiał język malarstwa i panuje nad zastosowaniem środków, którymi jako malarz dysponuje.

Ryszard Woźniak

Łukasz Samsonowicz jest studentem V roku kierunku *edukacja artystyczna* w zakresie sztuk plastycznych. Wystawa pt. *Fajna Wystawa* prezentowana w studenckiej Galerii PWW jest pierwszą, indywidualną prezentacją prac Zimza. Można zobaczyć komiks, malarstwo i obiekt malarski.

Wystawa była czynna do 29.03.07.

Galeria PWW mieści się na ulicy Wrocławskiej 7 w pomieszczeniach piwnicznych.

Marcin Raba

"25 dni życia" ZIMZ 2006R.

Galeria Miejska
Wrocław
12.03.07-15.03.07
Historie własne
Katarzyna
Podgórska-Glonti

zdjęcia
Darek Kwiecień

...Instytut Kultury i Sztuki Muzycznej

Współpraca

**w ramach Programu Socrates-Erasmus
Gość Katedry Sztuki i Kultury Plastycznej
- Caroline Waters z Dartington College of
Arts w Wielkiej Brytanii**

Contact – bariera czy wyzwanie? Refleksje po zajęciach z Caroline Waters

Caroline Waters - niezależny międzynarodowy artysta i edukator w zakresie sztuki, jest także wykładowcą na Dartington College of Arts w Wielkiej Brytanii. Nauczała również w Holandii, Bułgarii, Finlandii, Słowenii i w Stanach Zjednoczonych. Szkoliła się w Mime and Physical Theatre, a całą swą twórczość zbudowała w oparciu o wykorzystanie improwizacji w spektaklach, oraz jako kontekst do badań nad fizycznością ciała ludzkiego. Pracowała z takimi, jak Steve Paxton (z którym założyła Touchdown Dance – zespół pracujący z widzami i niewidomymi tancerzami), Simone Forti, Mary Fulkerson, Katie Duck, Kirsty Simson i innymi wielkimi osobistościami z dziedziny *contact improvisation*. Głęboki wpływ na jej twórczość wywarł także słynny brazylijski reżyser, dramaturg i teoretyk teatru Augusto Boal i jego koncepcja teatru ucisnionych (Theatre of the Oppressed). Obecnie Caroline Waters współpracuje z artystami z wielu kontynentów, którzy reprezentują różne formy sztuki - tancerzami - zarówno w studio jak i poza nim, muzykami, aktorami, twórcami video, pisarzami.

Dla mnie osobiście spotkanie z Caroline Waters było niezwykłą przygodą. Wiedziałam, że spotkam człowieka, który może mnie popchnąć do nowych poszukiwań siebie, skłonić do odnalezienia odstawionych gdzieś na bok i zagubionych w codziennoci emocji. Eksplorowanie siebie było doświadczeniem, które tym razem jednak przypadło w udziale studentom prowadzonych przeze mnie zajęć na I i IV roku Edukacji Artystycznej w Zakresie Sztuki Muzycznej oraz II

roku Animacji Kultury i Sportu. Wszyscy z ogromnym zaciekawieniem i przejęciem oczekiwali spotkania z „nowym” dla siebie rodzajem ruchu. Zapowiedź, iż będą to zajęcia prowadzone przez wybitnego specjalistę z Anglii, podniosła tylko temperaturę oczekiwania. Spodziewano się, że te nowe doświadczenia dostarczą nie tylko mocnych wrażeń, ale niezwykle wzbogacą każdego z uczestników. Okazało się jednak, że ten wyczekiwany wtorek 14.XI. 2006 r. był nie małym wyzwaniem dla wszystkich. W trakcie zajęć można było zaobserwować zmianę postawy studentów – od chęci poznania nowych doświadczeń, dążenia, aby jak najwięcej skorzystać – uczestniczyć w ćwiczeniach i wysłuchiwać informacji zwrotnych, do całkowitej negacji „nieznanego”. U jednych wysoki poziom adrenaliny wyzwolonej oczekiwaniem na „nowe” utrzymał się do końca zajęć, u innych subiektywne odczucie zadowolenia spadło wręcz do poziomu znużenia. Rozmowy po zakończonych zajęciach były niezwykle ożywione, wręcz burzliwe. Emocje, emocje i jeszcze raz emocje – ekscytacja, poruszenie, rozdrażnienie, zniechęcenie – wszystko się mieszało w tyglu wypowiedzi.

Byliśmy jak jedno ciało, które tylko razem mogło działać – powiedziała z zachwytem po skończonych zajęciach Agata.

Te zajęcia pokazały mi nowe spojrzenie na to co nas otacza, co jest wokół nas. Wymagały one wielkiego skupienia, co w przypadku mojej nadpobudliwości było bardzo trudne. Gdy je wykonywałem wyciszyłem się, byłem skoncentrowany i skupiony, chociaż na początku wydawało mi się to wszystko bezsensu – mówi z ożywieniem Piotr.

Nigdy wcześniej nie uczestniczyłem w tego typu zajęciach i nigdy nie wpadł bym na to, że nawet najprostsze, czasem banalne gesty i ruchy mogą być jedną z najważniejszych rzeczy – dodaje Paweł.

Wydawałoby się, iż ćwiczenia są bardzo proste, nie wymagające dużego wysiłku, a jednak nie potrafiliśmy się na nie otworzyć. Trudność sprawiało nam chociażby przypominanie sobie swoich ulubionych zajęć i czynności, wspomnień i pokazanie ich bez użycia żadnych rekwizytów. Wydaje mi się, że nie jesteśmy przyzwyczajeni do tego typu kreatywności i trudno jest nam się na nią otworzyć – stwierdza refleksyjnie Marzena.

Ja zaś po zajęciach czułem nie tyle rozluźnienie, co dezorientowanie oraz ogromne zmęczenie fizyczne i psychiczne, które utrzymało się do końca dnia – ripostuje Hubert. *Ćwiczenia były długie i po jakimś czasie stawały się nudne* – wtrąca Jarek. *Za mało było tempa i szybkości..., spodziewałem się raczej czegoś bardziej szybszego, szybszych rytmów..., oczekiwałam bardziej aktywnego prowadzenia zajęć oraz większej ilości tanecznych ćwiczeń* – przecięgają się w wypowiedziach ci zawiedzeni. *Duża monotonia i brak dynamizmu powodowały, że po pierwszych 10 minutach było po prostu nudno..., wielokrotne powtarzanie czynności nie stworzyło mi możliwości wyrażenia swoich odczuć i przedstawienia mojego zdania* – dodają drudzy.

Mnie zaś zajęcia bardzo odpowiadały ponieważ były twórcze. Można było się otworzyć, przekazać nasze odczucia, poprzez ruch, były to dla mnie zajęcia relaksacyjne wręcz! Ucieszyłabym się, gdyby takie zajęcia się jeszcze kiedyś powtórzyły – powiedziała Patrycja.

Wśród wielu przedstawionych studentom zadań były takie, które porywały i mobilizowały wszystkich bez wyjątku do działania. Widać było niewymuszoną swobodę i dziecięcy wręcz entuzjazm, co sprawiało, iż nawet ci najbardziej niecierpliwi i „oporni” z zapałem wypełniali zadania. Za najbardziej interesujące uczestnicy uznali kilka ćwiczeń:

Ćwiczeniem, które mnie w jakiś sposób zauroczyło było swobodne bawienie się, chodzenie, przewracanie, turlanie po ziemi. Czułam się dobrze w przestrzeni jak dziecko – mówi uśmiechnięta Alicja. *Dla mnie ciekawym ćwiczeniem były „udawane” walki* – mówi Arek. *Mnie szczególnie podobało się ćwiczenie, w którym każdy miał się bez słów dopasować do reszty grupy* – mówi Maciej. *Mnie też najbardziej w pamięci zapadło mi tworzenie „historijek”. Najpierw tworzyliśmy w parach własne historijki, potem łączyliśmy kilka historijek w jedną całość* – dodaje Ewa. *Tak, podoba-*

to mi się tworzenie historii, które musieliśmy przedstawiać swoim ciałem, ruchem, bez przekazu słownego – dorzuca Jacek. Ciekawym ćwiczeniem było tworzenie przez grupę linii i poruszanie się w jednym tempie, co wymagało dużej koncentracji i „wyostrenia zmysłów”. Ćwiczenie to zintegrowało całą grupę – zauważył Artur.

Dla mnie pedagoga, zajęcia z *contact*, jakie poprowadziła Caroline Waters, ukazały przede wszystkim obraz uczestników zajęć – ich osobowości, potrzeb, czy motywacji. Człowiek normalnie funkcjonujący psychicznie jest w nieustannym kontakcie z własnym ciałem – uświadamia sobie swoje specyficzne cechy i zdolności fizyczne, a także własne stany fizjologiczne. Najprostszym i najbardziej spontanicznie doświadczanym wymiarem ludzkiej tożsamości jest bowiem tożsamość fizyczno-somatyczna. Nabywanie umiejętności w zakresie rozumienia siebie, drugiego człowieka i wpływu, jaki on wywiera, odbywa się natomiast przez własne doświadczenia w grupie. W trakcie zajęć z Caroline Waters studenci mieli okazję do eksplorowania osobistej sfery, zarówno fizycznej jak i psychicznej – własnych uczuć i zachowania w grupie. Dla przeważającej większości było to pierwsze spotkanie z *contact*, tylko dwoje tańczących studentów miało wcześniej styczność z *contact improvisation*. Zaproponowane zadania i ćwiczenia obejmowały szereg technik nastawionych właśnie na spowodowanie współdziałania. Były to ćwiczenia „fizyczne”, ćwiczenia „zmysłowe”, „ćwiczenia pamięci”, „ćwiczenia wyobraźni” oraz ćwiczenia „emocjonalne”. Kluczem do ich zrozumienia i akceptacji było zaangażowanie poszczególnych członków grupy, co nie zawsze udawało się osiągnąć.

Według mnie ćwiczenia polegały na obserwacji całej grupy i zrozumieniu siebie jako jednej z części grupy. Widać było, że nie każdy z nas umiał pokazać wybrane przez siebie kwestie – mówi Joasia.

A ja czułam, że grupa się trochę zintegrowała, otworzyła, natomiast sama czułam się częścią całości i zarazem indywidualną, niepowtarzalną jednostką – mówi Kasia.

Czuło się pewien trans, uruchomienie twórczych, intuicyjnych zdolności, oraz pamięci. Domyślałam się, że wiele osób taki rodzaj zajęć może śmieszyć... Mnie one sprawiły wielką radość, skoncentrowały moją uwagę, zrelaksowały, oraz uaktywniły zdolności, z których nie korzystam na studiach. Sądzę, że niewiele osób podziela moje wrażenia, lub po prostu wstydy się poddać takim działaniom, nie traktuje ich do końca poważnie. To wymaga pewnej otwartości na to co nowe, nieznanne – stwierdza Marta

Ćwiczenia te wymagały ode mnie otwarcia się i wyzbycia blokady psychicznej jaką jest nieśmiałość – wyznaje Tomek. A mnie ćwiczenia dały spokój wewnętrzny, pozwoliły na skupienie się. Dały możliwość skoncentrowania się, odprężenia. Podobały mi się ćwiczenia, które ćwiczyły pamięć – mówi Beata. Ćwiczenia takie są niesamowite, ponieważ uczą nas cierpliwości oraz współdziałania w grupie – dodaje Daria.

Gorączkowo i z pośpiechem notuję padające wypowiedzi. Wszyscy w podnieceniu mówią prawie jednocześnie. Ten wymiar subiektywnego doświadczenia ma dla wszystkich niebagatelne znaczenie – jest głębokim i osobistym przekonaniem o dokonanych, mimo wszystko, odkryciach w osobistej sferze psychoruchowej. W trakcie działań uczestnicy odbierali informacje płynące zarówno z własnego ciała, jak i od innych członków grupy. Obserwowali, jakie reakcje budzi ich działanie czy zachowanie, musieli podążać za sygnałami ciała i własnych zmysłów. Przez to morze niecodziennych odkryć prowadziła ich niezwykle ciepła i cierpliwa Caroline.

Trudno powiedzieć, czy i jakie zmiany, dokonały się naprawdę. Metamorfoza w delikatnej sferze ludzkiej tożsamości psychofizycznej jest procesem długotrwałym i nie dokonuje się, jak za dotknięciem magicznej różdżki. Ze swej strony mam nadzieję, iż poczynione przez studentów obserwacje staną się inspiracją do pracy nad sobą i dobrą motywacją do kontynuacji *contact*.

Maria Jalocho

OD PRAWIEJ:
ANNA ULWAŃSKA, JOLANTA SIPOWICZ,
PIOTR ŁYKOWSKI (DZIEKAN WYDZIAŁU WOKALNO-AKTORSKIEGO AKADEMII
MUZYCZNEJ WE WROCŁAWIU),
SEWA WERNER (PROREKTOR AKADEMII MUZYCZNEJ WE WROCŁAWIU),
BOGUMIŁA TARASIEWICZ, TERESA RYMASZEWSKA-CUP, KAROL SCHMIDT.

Niewiadomski w Dusznikach

W dniach 10-18 lutego w Dusznikach Zdrój odbywał się XLIII Kurs Pedagogiki Wokalnej oraz XXXII Konferencja Naukowa organizowane przez Polskie Stowarzyszenie Pedagogów Śpiewu i Akademię Muzyczną we Wrocławiu. W poniedziałek 12 lutego br. odbył się koncert pieśni Stanisława Niewiadomskiego w wykonaniu pracowników Instytutu Kultury i Sztuki Muzycznej Uniwersytetu Zielonogórskiego. W koncercie wzięli udział: Jolanta Sipowicz (sopran), Bogumiła Tarasiewicz (mezzosopran), Anna Ulwańska (sopran), Teresa Rymaszevska-Cup (fortepian), Karol Schmidt (fortepian). W programie koncertu znalazły się pieśni Stanisława Niewiadomskiego z trzech cykli wokalnych: *Z wiosennych tchnień*, *Jaśkowa dola* i *Humoreski*.

Twórczość pieśniarska już za życia określała sylwetkę twórczą Niewiadomskiego (uznawano go tu za największego pieśniarza po Stanisławie Moniuszce), a i z dzisiejszej perspektywy pieśń jawi się jako najbardziej znaczący nurt w jego dorobku. Stylistycznie twórczość ta pozostaje w kręgu tradycji późnoromantycznych. W dziejach muzyki polskiej sytuuje się w nurcie pomoniuszkowskim, którego jest najznakomitszą bodaj reprezentacją. Gatunek pieśni solowej obejmuje w dorobku kompozytora ponad 200 utworów, w tym ponad 100 w różnym stopniu odnoszących się do polskiej tradycji narodowo-patriotycznych.

Z perspektywy jakości muzycznych pieśni Niewiadomskiego odznaczają się bogatą inwencją melodyczną, naturalnością i ekspresją w budowaniu napięć i kulminacji oraz narracją przejrzystą i czytelnie podającą tekst słowny. Sporo tu odwołań do polskiej tradycji pieśniarskich, do głębokiego liryzmu, do charakteru i rytmiki polskich tańców. Elementy te wpływały także na przystępność tych pieśni dla szerokiego kręgu odbiorców i ich trwałą pozycję w praktyce domowej i koncertowej przełomu XIX i XX wieku.

Wykonane podczas wieczoru w Dusznikach pieśni Stanisława Niewiadomskiego (zarówno te znane, jak i dziś zupełnie już zapomniane) spotkały się z niezwykle gorącym przyjęciem ze strony słuchaczy. Dworek Fryderyka Chopina – miejsce koncertu – raz jeszcze ożył wspaniałą polską muzyką.

Bogumiła Tarasiewicz

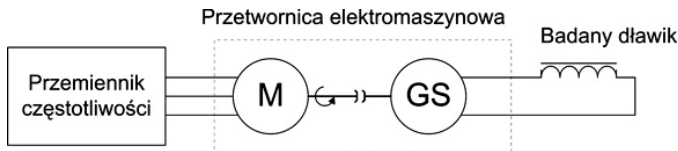
wydział
elektrotechniki,
informatyki
i telekomunikacji

....Instytut Inżynierii
Elektrycznej

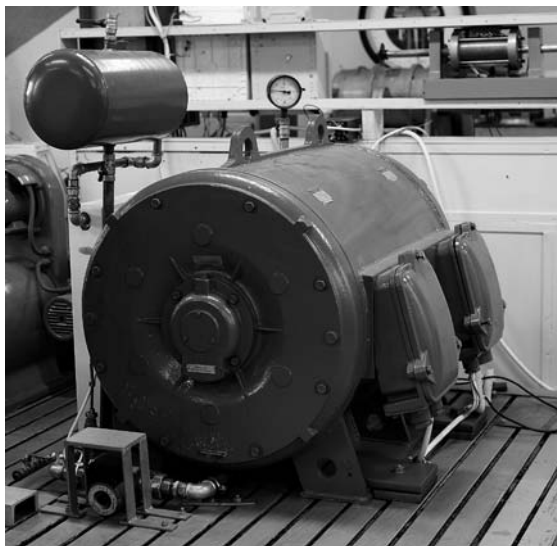
Jednofazowe hybrydowe źródło
zasilania prądu przemiennego
o regulowanym napięciu i częstotliwości

W ramach jednego z kierunków badań naukowych, prowadzonych w Instytucie Inżynierii Elektrycznej, analizowane i projektowane są urządzenia energoelektroniczne. Zakres prądów płynących w tych urządzeniach to prądy rzędu od kilku do kilkudziesięciu amperów (a czasami i więcej). Typowo jednym z elementów składowych takich urządzeń są elementy magnetyczne. Często konieczne jest zbadanie właściwości elementów magnetycznych dla wymuszeń prądowych rzędu kilkudziesięciu amperów dla częstotliwości wyższych niż 50 Hz, typowo realizuje się to za pomocą sygnałów prostokątnych. Ze względu na nieliniowość badanych elementów analiza taka jest mocno utrudniona. Znacznie prościej jest zastosować źródło sinusoidalne, jednak na przeszkodzie stoi głównie wysoka wartość prądu i mocy sygnału badanego (rzędu kilku do kilkunastu kilowatów). Idealnie byłoby zastosowanie liniowego wzmacniacza mocy, jednak jego mała sprawność energetyczna i wysoki koszt są poważnymi wadami takiego rozwiązania. Kolejnym możliwym źródłem sygnału sinusoidalnego może być układ falownika z filtrem wyjściowym, wadą takiego układu jest duża trudność eliminacji zakłóceń wprowadzanych przez elementy przelączające falownika. Rozwiązaniem przyjętym do realizacji jest układ hybrydowy będący połączeniem prądnicy synchronicznej i silnika asynchronicznego zasilanego z przemiennika częstotliwości. Schemat blokowy takiego układu pokazano na rys. 1.

RYŚ. 1 SCHEMAT BLOKOWY HYBRYDOWEGO UKŁADU ZASILANIA

W układzie tym regulację częstotliwości sygnału uzyskuje się przez zmianę częstotliwości zasilania silnika asynchronicznego a zmianę napięcia wyjściowego przez regulację prądu wzbudzenia prądnicy synchronicznej. Szczęśliwie udało się pozyskać złomowaną przetwornicę elektromaszynową o mocy 28 kW będącą połączeniem silnika asynchronicznego i prądnicy synchronicznej. Przetwornica ta służyła jako źródło zasilania pieca indukcyjnego na Wydziale Mechanicznym. Przetwornicę tą wyprodukowano w

RYŚ. 2 WIDOK PRZETWORNICY

RYŚ. 3 WIDOK PRZEMIENNIKA CZĘSTOTLIWOŚCI I PANELU STEROWANIA STANOWISKIEM

Dreźnie 1977 roku. Maszyna ta była w opłakanym stanie a jej renowacji i budowy całego układu zasilania podjął się Pan inż. Tadeusz Użarowski w ramach inżynierskiej pracy dyplomowej pod kierunkiem Pana dr inż. Krzysztofa Sozańskiego. Po roku solidnej pracy udało się zbudować unikalne stanowisko pozwalające na generację sygnałów sinusoidalnych o następujących parametrach: napięcie wyjściowe 50...350V i prąd obciążenia 0...60A, częstotliwość 100..8000 Hz. Widok przetwornicy po renowacji pokazano na rys. 2, a na rys. 3 pokazano przemiennik częstotliwości i panel sterowania stanowiskiem. Stanowisko to rozszerza i tak już bogatą bazę laboratoryjną Instytutu Inżynierii Elektrycznej.

Obecnie stanowisko to jest używane do badania parametrów dławików przeznaczonych dla energetycznych filtrów aktywnych.

Krzysztof Sozański

....Instytut
Informatyki i Elektroniki

Seminaria naukowe

W marcu w IiE odbyły się następujące seminaria:

- 07.03.2007** Specjalne Seminarium IiE Gość: **Wadim Tyszkiewicz**, Prezydent Miasta Nowa Sól
- 14.03.2007** *Zastosowanie konwertera adresu do zmniejszenia rozmiaru pamięci mikroprogramowalnego układu sterującego ze współdzieleniem kodu* – mgr inż. **Małgorzata Kołopieńczyk** (Zakład Techniki Informatycznych)
- 28.03.2007** *Metody syntezy układowej części sterującej w mikrosystemie cyfrowym* – mgr inż. **Remigiusz Wiśniewski** (Zakład Inżynierii Komputerowej)
- 18.03.2007** *Porównanie wpływu sygnałów ditherowych o rozkładzie normalnym i równomiernym na dokładność estymacji funkcji autokorelacji* – mgr inż. **Elżbieta Kawecka** (Zakład Techniki Informatycznych)
- 9.03.2007** *Rozproszone kodowanie stanów rekonfigurowalnego sterownika logicznego.* – mgr inż. **Piotr Bubacz** (Zakład Inżynierii Komputerowej)
- System do testowania liczników energii elektrycznej (stacja wzorcownicza) z kalibratorem i multiplexerem sygnałów SO. Opracowanie i badanie właściwości* – mgr inż. **Mariusz Życiak** (Zakład Elektroniki i Układów Mikroprocesorowych)

Seminaria prowadził prof. Marian Adamski.

Piotr Miczulski i Andrzej Stasiak doktorami nauk technicznych

23 stycznia na Wydziale Informatyki Politechniki Szczecińskiej odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej Piotra Miczulskiego pt. *Metody weryfikacji i syntezy współbieżnych sterowników cyfrowych z wykorzystaniem hierarchicznych sieci Petriego oraz diagramów decyzyjnych*. Promotorem pracy był prof. Marian Adamski, a recenzentami profesorowie Włodzimierz Bielecki z Politechniki Szczecińskiej oraz Bolesław Pochopień z Politechniki Śląskiej.

6 marca na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji UZ stopień doktora nauk technicznych uzyskał Andrzej Stasiak. Rozprawa pt. *Automatyczna dekompozycja specyfikacji behawioralnej sprzętowo-programowego mikrosystemu cyfrowego* napisana została pod kierunkiem prof. Mariana Adamskiego, recenzentami byli profesorowie: Alexander Barkalov z Uniwersytetu Zielonogórskiego i Bolesław Pochopień z Politechniki Śląskiej.

Joanna Kulińska

Człowiek Roku w Instytucie Informatyki i Elektroniki

7 marca naszym gościem był p. Wadim Tyszkiewicz, prezydent Nowej Soli. W czasie spotkania z pracownikami naszego Instytutu opowiedział o swoich doświadczeniach w pozyskiwaniu inwestorów. Lista firm, które uznały Nową Sól za najlepsze miejsce na ulokowanie swoich zasobów jest imponująca – VOIT, NORD, CEFA, Jadik, Inter Groclin, ABF. Obecnie fabrykę buduje japoński koncern Funai Electric. Powstaną tak potrzebne – również zielonogórczanom - nowe miejsca pracy, nie tylko bezpośrednio w fabryce, ale również w jej otoczeniu. Człowiek Roku (lubuski zwycięzca konkursu miesięcznika *Forbes*) podzielił się z nami swoim pomysłem utworzenia społecznej rady naukowej rozumianej jako płaszczyna porozumienia, wymiany informacji i twórczej współpracy między samorządem, biznesem i uczelnią. Mamy nadzieję, że ta nowa idea zainteresuje wszystkich jej adresatów, a także rozwinie dotychczasową współpracę Instytutu Informatyki i Elektroniki z przemysłem lubuskim oraz będzie sprzyjała nowym kontaktom, zwłaszcza w obszarze najnowszych technologii elektronicznych i informacyjnych.

Joanna Kulińska

Wizyta uczniów CKUIP

Z końcem grudnia ubiegłego roku w IIIE miała miejsce wizyta uczniów Centrum Kształcenia Ustawicznego i Praktycznego w Zielonej Górze. W trakcie wizyty uczniowie zostali zapoznani ze strukturą Wydziału i Instytutu oraz z tematyką badań i współpracą międzynarodową prowadzoną w Instytucie. Szczególne zainteresowanie wzbudziła prezentacja mgr. inż. Sebastiana Pawlaka (pracownika naszego Instytutu) przedstawiająca możliwości układu Xilinx XUP Virtex-II Pro Development System, który w dziedzinie układów reprogramowalnych stanowi aktualnie jedno z największych osiągnięć. Obok przedstawienia tematyki naukowej uczniowie zostali zapoznani z ofertą dydaktyczną Wydziału. Ważnym punktem wizyty było zwiedzenie Centrum Komputerowego, stanowiącego zarówno główny węzeł sieci komputerowej uczelni jak i pełniące funkcje głównego dostawcy usług internetowych w regionie. Ciekawostką jest fakt, że pełne funkcjonowanie Centrum zostało pokazane pomimo wystąpienia awarii głównego zasilania energii elektrycznej, co świadczy o wysokiej niezawodności i jakości świadczonych usług.

Dyrekcja CKUIP złożyła pisemne podziękowania mgr. inż. Romanowi Rekutowi z Centrum Komputerowego oraz piszącemu te słowa za przeprowadzoną wizytę.

Grzegorz Łabiak

...Instytut Metrologii Elektrycznej

Seminaria naukowe

W semestrze letnim przewidziano następującą problematykę:

- 05.03.2007** *Zastosowanie metod statystycznych do budowy modelu złożonego procesu przemysłowego – mgr inż. Maciej Sarafin (IME),*
- 19.03.2007** *Cyfrowa metoda generacji przebiegów poliharmonicznych w kalibracji mocy i energii – dr inż. Janusz Kaczmarek (IME),*
- 02.04.2007** *Zastosowanie redukcyjnej arytmetyki interwałowej do analizy właściwości algorytmów – mgr inż. Mariusz Krajewski (IME),*
- 07.05.2007** *Modele błędów kwantowania w pomiarach parametrów wybranych klas sygnałów zdeterminowanych i losowych – dr inż.*

Sergiusz Sienkowski (IME),

14.05.2007 *Optymalizacja parametrów układów automatyki zabezpieczeniowej – prof. Jan Jagielski, mgr inż. Izabela Skorupska (IME).*

Seminaria prowadzi **prof. Wiesław Miczulski.**

Seminaria odbywają się w sali konferencyjnej WEliT (bud. A-2, sala 6a) o godz. 9.30.

Leszek Furmankiewicz

BUDOWANIE DOBREJ MARKI TO SPRAWA BARDZO WAŻNA.

wydział : ....Instytut humanistyczny : Filologii Germańskiej Habilitationa

17 stycznia 2007 r. na Wydziale Nauk Humanistycznych Uniwersytetu im. Justusa Liebiga w Gießen odbyła się publiczna obrona rozprawy habilitacyjnej dr. Pawła Zimniaka, adiunkta w Instytucie Filologii Germańskiej Uniwersytetu Zielonogórskiego, pod tytułem *Niederschlesien als Erinnerungsraum nach 1945. Literarische Fallstudien (Dolny Śląsk jako „przestrzeń pamięci” po roku 1945. Studia literackie)*.

Stopień naukowy dr hab. nadała Wspólna Komisja Nauk Humanistycznych i Wydział Humanistyczny Specjalności Język, Literatura, Kultura pod przewodnictwem pani Prof. Dr. Phil. Moniki Wingender (Profesor Filologii Słowiańskiej – Językoznawstwo) po zaliczeniu określonej obowiązującymi na uniwersytecie w Gießen przepisami procedury habilitacyjnej, przedłożeniu rozprawy habilitacyjnej pod ww. tytułem oraz wygłoszeniu wykładu habilitacyjnego *Nachbarn literarisch – Zu Polenbildern in der neuesten deutschen Literatur (Sąsiedzi literacko – Obrazy Polski i Polaków w najnowszej literaturze niemieckiej)* połączonego z kolokwium habilitacyjnym. Wykazanie szczególnych kwalifikacji do prowadzenia samodzielnych badań naukowych i pracy dydaktycznej dotyczy habilitacji w dwóch specjalnościach: *Neuere deutsche Literaturwissenschaft (Współczesne literaturoznawstwo niemieckie)* i *Didaktik der deutschen Literatur (Dydaktyka literatury niemieckiej)*.

Dr hab. Paweł Zimniak jest pracownikiem naukowym Uniwersytetu Zielonogórskiego (wcześniej WSP) od września 1989 roku. W tym czasie opublikował ponad 40 artykułów naukowych, był redaktorem lub współredaktorem 8 książek, uczestniczył w 45 międzynarodowych konferencjach, na których wygłosił kilkadziesiąt referatów.

Ponadto jest kierownikiem zapoczątkowanej w 2003 roku Partnerskiej Współpracy Instytutów (GIP) Uniwersytetu im. Justusa Liebiga w Gießen i Uniwersytetu Zielonogórskiego.

W nielicznych wolnych chwilach dr hab. Paweł Zimniak uprawia squash odnosząc sukcesy i w tej dziedzinie.

Składamy serdeczne gratulacje i życzymy powodzenia oraz dalszych sukcesów w pracy naukowej i dydaktycznej!

Gerda Nogal

Księga pamiątkowa z okazji 70 urodzin prof. dr. hab. Louisa Ferdinanda Helbiga

Pan prof. dr hab. Louis Ferdinand Helbig obchodził siedemdziesiątą rocznicę urodzin 2 września 2005 r. Jubileusz ten był okazją do zorganizowania 16 stycznia 2007 uroczystości okolicznościowych w Instytucie Filologii Germańskiej, gdzie jubilat wykladał do 2004 i do dnia dzisiejszego pracuje naukowo. Uroczystości uświetnili swą obecnością przedstawiciele władz uniwersyteckich, Dziekan Wydziału Humanistycznego, goście z okolicznych polskich uniwersytetów (np. Uniwersytetu Wrocławskiego) jak również z zagranicznych uczelni (np. Uniwersytetu w Kolonii). W uroczystości wzięli licznie udział studenci *filologii germańskiej* oraz pracownicy Instytutu, w tym także magistranci i doktoranci Pana Profesora.

Uroczystość rozpoczął z-ca dyrektora Instytutu, dr Cezary Lipiński. W swoim laudatio dr Lipiński nakreślił krótko życiorys, jak również rozwój naukowy badacza urodzonego w 1935 r. w Legnicy. Jubilatowi gratulacje złożył także Dziekan Wydziału Humanistycznego,

prof. Wojciech Strzyżewski, podkreślając wkład Profesora Helbiga w rozwój naukowy Instytutu Filologii Germańskiej, a tym samym Wydziału Humanistycznego jak i całej uczelni.

Po wysłuchaniu przemówień i przyjęciu gratulacji prof. Helbig podziękował obecnym za przybycie. Szczególne podziękowania skierował do wydawców tomu jubileuszowego, prof. Edwarda Białka i prof. Detlefa Haberlanda, jak również dyrektora Instytutu Filologii Germańskiej Uniwersytetu Zielonogórskiego, dr. hab. Pawła Zimniaka. Następnie odbył się wykład jubilata na temat: *Poszukiwania: Czesław Miłosz a literatura niemiecka*.

Jubilat wspominał swoje pierwsze literackie spotkanie z polskim noblistą, kiedy to, krótko po maturze, przeczytał powieść *Dolina Issy*. Po krótkim wprowadzeniu w życie i twórczość Miłosza prof. Helbig rozważył recepcję wybranych dzieł literatury niemieckojęzycznej, m.in. Gerharda Hauptmanna, Franza Kafki i Tomasza Manna, przez Czesława Miłosza.

Po wykładzie nastąpiło przekazanie książki pamiątkowej na ręce Profesora Louisa Ferdinanda Helbiga. Głos zabrali wydawcy książki, która ukazała się nakładem Wrocławskiego Wydawnictwa Oświatowego ATUT oraz Neisseverlag. Po krótkim przemówieniu prof. Białka i prof. Haberlanda wruszonej Prof. Helbig odebrał tom z rąk wydawców.

Następnie życzenia mogli osobiście złożyć również pracownicy IFG UZ oraz studenci *filologii germańskiej*. Wieczór zakończyła uroczysta kolacja w Palmiarni Uniwersyteckiej, w której oprócz jubilata i jego małżonki, prof. Juty Radczewski-Helbig, udział wzięli Dziekan, wydawcy tomu oraz członkowie Rady Instytutu.

Piotr Krycki

Germaniści działają twórczo!

Witamy! Jesteśmy nowo założonym Kołem Naukowym. Na podstawie art. 205 ust.2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym z dniem 14 grudnia 2006 roku zostaliśmy wpisani do Rejestru Kół Naukowych Uniwersytetu Zielonogórskiego pod nazwą Koło Naukowe Twórczego Działania „Clique”.

Ale tak naprawdę, to nasza tradycja sięga wiele lat wstecz, kiedy to opiekunki naukowe „Clique”, mgr Gabriela Lis i mgr Liliana Sadowska, organizowały trójstronne polsko-francusko-niemieckie kolokwia studenckie, które to szczegółowo były opisywane na łamach Miesięcznika po corocznym listopadowym spotkaniu studentów zaprzyjaźnionych uczelni w Vechcie (Niemcy), Angers (Francja) i oczywiście naszego uniwersytetu. Twórcza praca podczas studenckich konferencji znajdowała również czterokrotnie swoje odzwierciedlenie w murach naszej uczelni. Zatem na pewno spotkaliście się Państwo z naszą działalnością w ubiegłych latach, kiedy to wraz z nadejściem wiosny uczestniczyliście w niemieckojęzycznych przedstawieniach, które opierały się na materiale powstałym podczas trójstronnych spotkań. Także i na tę wiosnę przygotowujemy inscenizację, na którą już dziś Państwa serdecznie zapraszamy!

Ale to nie wszystko. Nazywamy się grupą „Twórczego Działania”, ta nazwa przecież zobowiązuje nas do czegoś więcej. Tak więc myślimy o rozszerzeniu naszej działalności i chcielibyśmy, abyście Państwo, drodzy miłośnicy języka niemieckiego, w tym uczestniczyli.

Pierwszy krok został już poczyniony. Na jedno z naszych spotkań zaprosiliśmy pana Andrzeja Kawalę, prezesa Klubu Kultury Filmowej z siedzibą w zielonogórskim kinie Nawa. Nasz gość przybliżył nam swoją długoletnią działalność oraz opowiedział o nowych możliwościach współpracy, między innymi o spotkaniach i dyskusjach z reżyserami z Niemiec. Było to dla nas bardzo ciekawe doświadczenie i mamy nadzieję, że już w najbliższym czasie będzie można oglądać tego efekty i oczywiście

podyskutować po niemiecku. Większość z nas niewiele wie o kinie niemieckim, które w Polsce jest mało znane, dlatego też pomysł wydaje się być interesujący.

Nie tylko oglądanie filmów i dyskusja nad nimi stanowi obiekt naszych zainteresowań. Ciekawym pomysłem wydaje się uczestnictwo studentów w Lubuskim Lecie Filmowym, czy to jako dziennikarze redagujący polsko-niemiecką gazetkę festiwalową, czy jako tłumacze, bądź widzowie lub uczestnicy dyskusji.

Jeszcze innym frapującym pomysłem jest twórcze działanie przy V edycji „Współczesnego kina polskiego i niemieckiego”, przewidzianej na jesień 2007.

Najważniejszym jednak przedsięwzięciem naszego koła w roku 2007 jest organizacja XVII międzynarodowego trójstronnego kolokwium studenckiego, którego w tym roku jesteśmy gospodarzami. Nasza międzynarodowa 50-osobowa grupa ma możliwość gościć w murach Międzynarodowego Domu Spotkań Młodzieży w Krzyżowej koło Świdnicy, historycznie ważnego miejsca o wielkiej sile przyciągania. Temat naszych rozważań idealnie odpowiada jego atmosferze i dotyczy ruchu oporu w Polsce, Niemczech i Francji.

Gabriela Lis, Liliana Sadowska
oraz Monika Zabawa, III FG, przewodnicząca koła

....Instytut Politologii

Wizyta dr hab. Kathariny Kunter (Uniwersytet Karlsruhe)

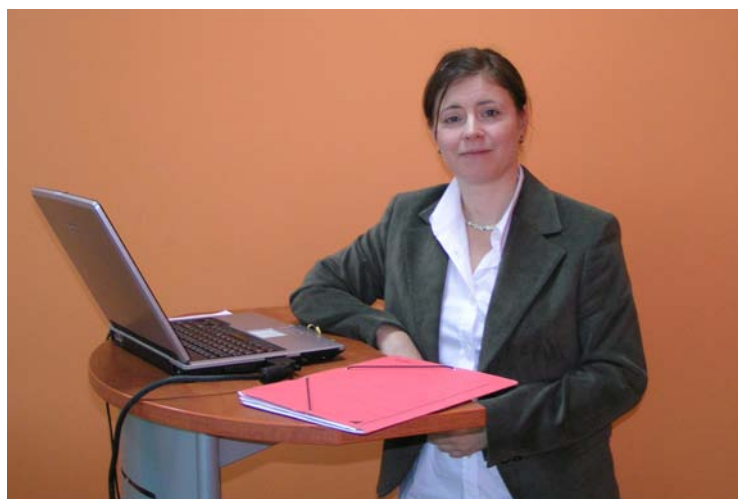
5 marca 2007 r. Instytut Politologii Uniwersytetu Zielonogórskiego gościł dr hab. Katharinę Kunter, która wygłosiła dla licznie przybyłych studentów wykład *German Protestants after 1989: Memory, Identity and Politics of History*.

Katharina Kunter pochodzi z Giessen w Niemczech Zachodnich. Studiowała prawo, historię i teologię w Giessen i w Heidelbergu; promotorem jej doktoratu, obronionego w 1998 r., był prof. Martin Greschat, jeden z najbardziej znanych historyków protestantyzmu (gościł prywatnie w Zielonej Górze we wrześniu 2006 r.). Praca doktorska stała się kanwą książki pt. „Die Kirchen im KSZE – Prozess 1968-1978” („Kościoły w procesie KBWE 1968-1978”), wydanej w 2000 r. Od roku 2002 dr Kunter, będąc wykładowcą Uniwersytetu w Karlsruhe, prowadziła szeroko zakrojone badania nad Kościołami w podzielonych Niemczech, zbierając materiały m.in. w Pradze, Amsterdamie, Utrechcie, Helsinkach i Münster. W latach 2004-2005 dr Kunter kontynuowała swe badania jako stypendystka Fundacji Humboldta na Uniwersytecie w Århus (Dania). Zwieńczeniem tych badań była habilitacja oraz wydana w 2006 r. książka *Erfüllte Hoffnungen und zerbrochene Träume. Evangelische Kirchen in Deutschland im Spannungsfeld von Demokratie und Sozialismus 1980-1993* (*Spełnione nadzieje i zniweczone marzenia. Kościoły ewangeliczne w Niemczech pomiędzy demokracją a socjalizmem 1980-1993*). Obecnie, poza pracą na Uniwersytecie Karlsruhe, dr hab. Kunter pracuje nad projektem *Religion in the transformations of mo-*

ernity, jest także analitykiem niemieckiego parlamentu i doradcą Markusa Meckela – posła SPD do Bundestagu i byłego (ostatniego) ministra spraw zagranicznych NRD. Zainteresowania naukowe dr hab. Kunter obejmują najnowszą historię polityczną, w tym zwłaszcza rolę Kościołów w procesie integracji europejskiej, stanowisko Kościołów wobec praw człowieka oraz kwestie wyznaniowe w procesie transformacji w Europie Środkowej i Wschodniej po 1990 roku.

Wykład w Zielonej Górze poprzedziło krótkie wprowadzenie prof. Olgierda Kieca, który przedstawił gościa z Niemiec oraz wskazał na celowość porównania sytuacji protestantyzmu na terenie byłej NRD i katolicyzmu w Polsce. Opozycyjna aktywność wschodnioniemieckich chrześcijan skłaniała niektórych komentatorów i analityków do nazwania przełomu lat 1989-1990 „protestancką rewolucją”, ale już na początku lat 90. medialny obraz duchownego opozycjonisty zastąpił agent Stasi w to-dze pastora, a lustracja prominentnych przedstawicieli środowisk kościelnych wywołała spory, które podzieliły dotychczasowych sojuszników i współpracowników we wszystkich obozach politycznych.

Osią rozważań Kathariny Kunter była kwestia poszukiwania tożsamości przez niemieckich protestantów po 1989 r. Proces ten dokonuje się w atmosferze dyskusji i sporów o ocenę najnowszej przeszłości. Jest to więc w praktyce ścieranie się indywidualnej i zbiorowej pamięci o komunistycznej przeszłości z polityką historyczną, czyli celowymi działaniami podejmowanymi przez instytucje państwowe, naukowe, media, ale także przez same Kościoły. Dr hab. Katharina Kunter uświadomiła zebranym słuchaczom m.in. iż poszukiwanie tożsamości przez ewangelików w byłej NRD nie sprowadza się tylko do oceny przeszłości, ale jest także procesem adaptacji w pluralistycznym, demokratycznym społeczeństwie kształtowanym według norm wypracowanych w RFN, a różnice w ocenie przeszłości i teraźniejszości dzielą środowiska protestanckie: byłych opozycjonistów, „zwykłych” wiernych oraz duchownych i świeckich funkcjonariuszy Związku Kościołów Ewangelickich w NRD. To zwłaszcza w tym ostatnim środowisku pojawiło się rozczarowanie klęską idei „Kościoła w systemie socjalistycznym”, czyli próby stworzenia ustroju alternatywnego wobec zachodnioniemieckiego, kapitalistycznego „społeczeństwa ryzyka” (określenie Ulricha Becka). To samo środowisko stało się także obiektem oskarżeń o współpracę ze służbami specjalnymi NRD, a sprawy tak prominentnych postaci jak Manfred Stolpe czy Ibrahim Böhme pokazały, iż jednoznaczna i obiektywna ocena tej współpracy jest praktycznie niemożliwa – przed jednoznaczną oceną uchylił się także zjednoczony Kościół

Ewangelicki w Niemczech (EKD). Z drugiej strony, wiele postaci wywodzących się z kręgów protestanckiej opozycji zajęło trwałe miejsce w polityce zjednoczonych Niemiec, angażując się w proces kształtowania krytycznej pamięci o komunistycznej przeszłości; osoby te to m.in. Joachim Gauck, Markus Meckel, Rainer Eppelmann czy Angela Merkel.

Dr hab. Kunter podkreśliła, iż pamięć o komunistycznej przeszłości kształtowana jest w atmosferze wysoce emocjonalnej debaty publicznej, zdominowanej przez kwestię wzajemnych relacji Kościoła i państwa w byłej NRD, postrzeganych w czarno-białych barwach. Wzjęcie przeszłości określałoby szczególowe relacje naocznych świadków oraz ofiar prześladowań, brakuje natomiast solidnych, źródłowych monografii na temat różnych aspektów funkcjonowania Kościołów i środowisk protestanckich w NRD. Dopiero takie badania pozwoliłyby wypracować historyczne kryteria, umożliwiające pełniejszy osąd działań i decyzji podejmowanych przez funkcjonariuszy kościelnych w NRD; bardzo pomocne mogą być także ponadnarodowe studia porównawcze nad sy-

tuacją Kościołów w krajach byłego bloku wschodniego.

Po wykładzie studenci mieli możliwość zadawania pytań w języku angielskim, polskim i niemieckim; wśród poruszanych zagadnień znalazła się m.in. stosunek Niemców do otwartego w drugiej połowie 2006 r. w centrum Berlina Muzeum Niemieckiej Republiki Demokratycznej, społeczny odbiór projektu budowy w Berlinie Centrum Przeciwko Wypędzeniom oraz stosunek młodych Niemców do lustracji, w tym lustracji w Kościele, i poziom zainteresowanie tą problematyką w społeczeństwie niemieckim.

Niemieckie doświadczenia uchodzą wśród polskich komentatorów za przykład udanej lustracji. W Niemczech, zmagających się z dziedzictwem dwóch totalitaryzmów, narodziło się zresztą samo pojęcie „polityka historyczna” – wykład Kathariny Kunter umożliwił zatem skonfrontowanie problemów nurtujących polski Kościół rzymskokatolicki (a w najbliższej przyszłości zapewne również inne Kościoły w Polsce) z doświadczeniami niemieckich ewangelików.

Dominika Jaros, Olgierd Kiec

wydział inżynierii lądowej i środowiska

....Instytut Budownictwa

Seminaria naukowe

W ostatnim okresie w Instytucie Budownictwa odbyły się następujące seminaria naukowe:

Zakład Dróg i Mostów

26.03.07 prof. Adam Wysokowski - *Badania materiałowe elementów mostowych na przykładzie omówienia eksponatów po badaniach;*

Zakład Konstrukcji Budowlanych

13.03.2007 prof. Antoni Matysiak - *Stan zarysowania żelbetowej konstrukcji chłodni wentylatorowej elektrociepłowni;*

20.03.2007 mgr Włodzimierz Dyszak - *Obciążenia próbne mostu kolejowego.*

Zakład Mechaniki Budowli

06.03.2007 dr A. Ziółkowski - *3D thermodynamic model of shape memory alloys in the pseudoelastic range of their behavior of finite strain.*

13.03.2007 dr Grzegorz Cyrok - *Wzmocnienie konstrukcji żelbetowych taśmami kompozytowymi.*

20.03.2007 prof. Krzysztof Wilmański - *Fale powierzchniowe – opis teoretyczny, występowanie i wykorzystanie.*

Olimpiada Wiedzy i Umiejętności Budowlanych

3 marca 2007 r. w Zespole Szkół Budowlanych im. T. Kościuszki w Zielonej Górze odbyły się eliminacje okręgowe jubileuszowej XX Olimpiady Wiedzy i Umiejętności Budowlanych.

W szrankach o zakwalifikowanie do udziału w Olimpiadzie Centralnej stanęło 48 uczniów reprezentujących średnie szkoły o profilu budowlanym m.in. z Zielonej Góry, Poznania (Grunwaldzka i Rybaki), z Ostrowa Wlkp., Kalisza, Międzyrzeczka, Żar, Śremu, Lubina, Zgorzelca, Głogowa, Bolesławca, Dreżdenka, Leszna i Konina.

Uczniowie stanęli przed rozwiązaniem zadań z szeroko pojętego budownictwa w dwóch etapach trwających po 2 godziny, a w każdym z tych etapów należało odpowiedzieć na 10 zagadnień.

Zespołowo zwyciężyli uczniowie z Zespołu Szkół Budowlano-Energetycznych w Ostrowie Wlkp., II miejsce zajął Zespół Szkół Budowlanych im. T. Kościuszki z Zielonej Góry, natomiast III miejsce Zespół Szkół Budownictwa nr 1 w Poznaniu.

Laureatami indywidualnymi zostali:

- I miejsce: Tomasz Stachowiak z Poznania
- II miejsce: Marta Kwiecień – Zielona Góra
- III miejsce: Łukasz Banasiak – Ostrów Wlkp.
- IV miejsce: Sebastian Błoch – Ostrów Wlkp.
- V miejsce: Michał Janicki ze Śremu

Pieczę nad skomplikowaną i niezwykle pracochłonną organizacją eliminacji okręgowych do XX Olimpiady Wiedzy i Umiejętności Budowlanych pełniła mgr Małgorzata Ragiel - dyrektor Zespołu Szkół Budowlanych im. T. Kościuszki w Zielonej Górze, przy aktywnym współudziale swoich współpracowników.

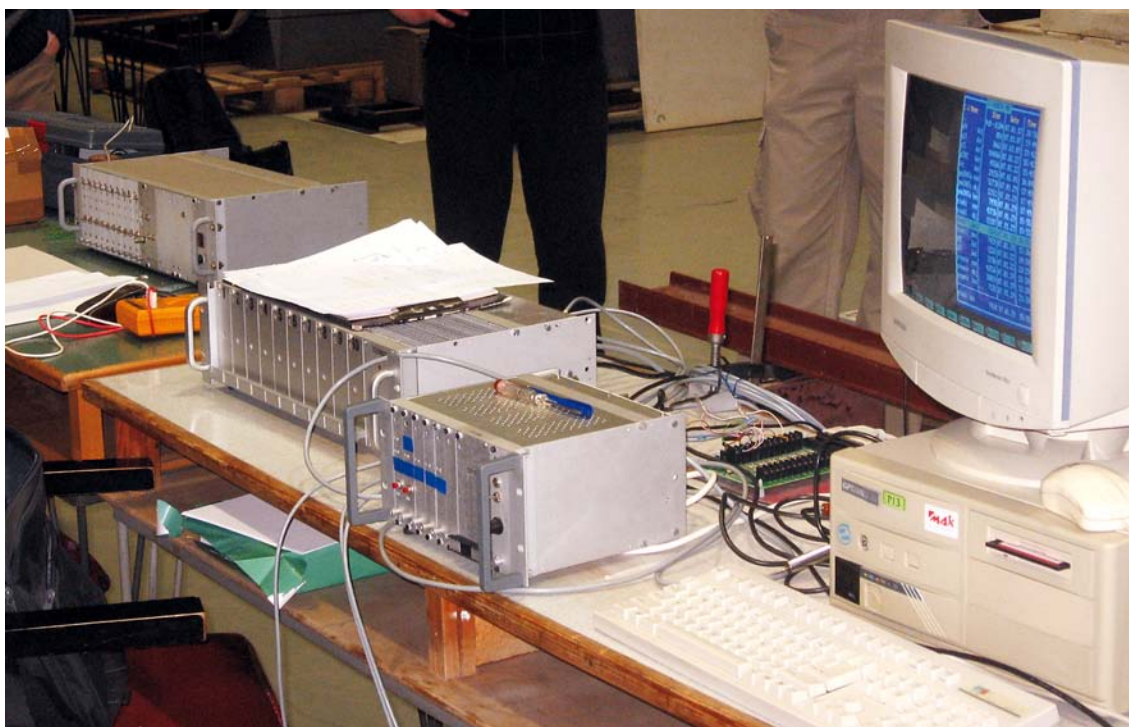
Nad prawidłowym przebiegiem eliminacji 3.03.2007 r. czuwał mgr Janusz Rewers – Lubuski Kurator Oświaty. W skład Jury oceniającego pracę uczniów wchodził pracownicy Instytutu Budownictwa Uniwersytetu Zielonogórskiego w osobach: dr Bronisław Zadwórny – przewodniczący Jury, dr Grzegorz Misztal, dr Sławomir Łotysz, dr Marek Dankowski.

Członkowie Jury wyrazili przekonanie, iż osoby zakwalifikowane do udziału w eliminacjach oraz w olimpiadach wiedzy budowlanej powinny mieć ułatwiony dostęp do studiów w zakresie budownictwa na krajowych uczelniach wyższych, w tym zwłaszcza na Uniwersytecie Zielonogórskim.

Powstanie Koła Naukowego EiNAKI

14 grudnia 2006 r. zalegalizowało swoją działalność Koło Naukowe **Eksperymentalnej i Numerycznej Analizy Konstrukcji Inżynierskich** (w skrócie **EiNAKI**). Koło Naukowe EiNAKI działa na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska w Instytucie Budownictwa. Opiekę nad działalnością koła sprawuje **prof. Jakub Marcinowski**.

Na pierwszym zebraniu koła (29 listopada 2006 r.)

wybrano zarząd Koła Naukowego EiNAKI, w którego skład wchodzi: przewodniczący Koła – Mariusz Kukulka, zastępcy przewodniczącego Koła - Jagoda Amroziak i Łukasz Bartos, sekretarz Koła - Alicja Staniów. Dotychczas odbyły się cztery spotkania Koła Naukowego EiNAKI, a ich tematyka obejmowała:

- 1) Elastooptyka skuteczny sposób „podglądania” naprężeń (29 listopada 2006r.)
- 2) Numeryczne modelowanie wybranych problemów 2D (13 grudnia 2006r.)

- 3) Badania ugięć w belkach stalowych metodami laboratoryjnymi (24 stycznia 2007r.)
- 4) Pomiary odkształceń wykorzystaniem tensometrów elektrooporowych (7 marca 2007r.)

Spotkania Koła Naukowego EiNAKI odbywają się w dużej hali laboratoryjnej budynku uniwersyteckiego A8 przy ul. Szafrana. Więcej informacji można uzyskać na stronie internetowej koła www.knk.ib.uz.zgora.pl.

Marek Dankowski

Awans zawodowy pracowników

Mariusz Michta uzyskał stopień doktora habilitowanego na podstawie rozprawy *Słabe rozwiązania inkluzji stochastycznych i ich własności*. Rozprawę recenzowali: prof. Lech Górniewicz z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, prof. Andrzej Nowak z Uniwersytetu Zielonogórskiego i prof. Łukasz Stettner z Polskiej Akademii Nauk w Warszawie

Marek Malinowski obronił rozprawę doktorską przygotowaną pod kierunkiem prof. Jolanty Misiewicz zatytułowaną *Geometryczne sumy losowe*. Recenzentami rozprawy byli prof. Władysław Szczotka z Uniwersytetu Wrocławskiego oraz prof. Jacek Wesołowski z Politechniki Warszawskiej.

Seminaria wydziałowe

W ramach cyklicznych spotkań ogłoszono następujące referaty:

- 03.01.2007** **Tomasz Bartnicki** (Zielona Góra): *Cztery kolory nie wystarczą, czyli o dwóch takich, co kolorowali mapę,*
- 17.01.2007** **Halina Bielak** (Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie): *Wielomian chromatyczny grafów,*
- 24.01.2007** **Marek Wroński** (Nowy Jork, Warszawa): *Nierzetelność naukowa w Polsce i na świecie (nauki ścisłe),*
- 07.02.2007** **Zsolt Páles** (Uniwersytet w Debreczynie, Węgry): *SOLUTION METHODS OF FUNCTIONAL INEQUALITIES,*

07.03.2007 **Tomasz Małolepszy** (Zielona Góra): *O rozwiązaniach wybuchających pewnej klasy równań całkowitych typu Volterra,*

14.03.2007, godz. 16.00 **Lech Maligranda** (Lulea University of Technology, Szwecja): *Pierwszy podręcznik rachunku różniczkowego de l'Hospitala z 1696 roku.*

Koło Naukowe Matematyków UZ MUZG

W cyklu spotkań uczestników Koła i młodzieży zielonogórskich szkół ponadgimnazjalnych 15 marca odbył się kolejny wykład pt. *Eksperymenty topologiczne*, który wygłosił dr Dominik Kwietniak (Uniwersytet Jagielloński).

Zapraszamy na stronę internetową <http://www.muzg.uz.zgora.pl/wyklady.html>

Wykłady dla uczniów

Pracownicy Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii przygotowali cykl wykładów popularno-naukowych, które ukazują zarówno piękno jak i praktyczne zastosowania matematyki:

- *Od Kaczmorza do nowoczesnej radioterapii, czyli jak*

wydział
matematyki
informatyki
i ekonometrii

matematyka wpływa na otaczający nas świat, prof. A. Cegielski,

- *Jakościowa teoria krasnoludków*, prof. T. Nadzieja,
- *Historia liczb niewymiernych*, prof. T. Nadzieja,
- *Na zakupy. Matematyczny niezbędnik konsumenta*, dr A. Arkit,
- *Ciekawe liczby*, dr J. Bojarski, dr A. Szelecka,
- *Ciągi liczbowe w finansach, ale również w przyrodzie*, dr T. Janiak, dr A. Janiak-Osajca (Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska),
- *Dwa w jednym, czyli o prostym i trudnym zarazem*, mgr S. Czerwiński,
- *Kolorowe porządki*, mgr S. Czerwiński,
- *Matematyka jako opis świata, czyli modelowanie matematyczne w pigułce*, mgr M. Niedziela, mgr T. Sułkowski.

Wykłady te przeznaczone są dla uczniów szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych. Mogą odbywać się w zainteresowanych wykładach lub w salach Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii.

Dorota Krassowska

Międzynarodowy Konkurs Matematyczny *Mathématiques sans frontières* (*Matematyka bez granic*) w Regionie Lubusko-Zachodniopomorskim edycja XVIII (2006/2007)

Od osiemnastu lat w krajach Europy Zachodniej organizowany jest Międzynarodowy Konkurs *Mathématiques sans frontières*. W ostatnich latach brała w nim udział młodzież z ponad 40 krajów, w tym uczniowie z krajów Unii Europejskiej, krajów ubiegających się o przyjęcie do Unii, a także młodzież z USA, Meksyku i Kanady.

Polscy uczniowie uczestniczą w tym konkursie od czternastu lat, zaś od czterech lat uczniowie z województwa lubuskiego. Konkurs ten jest organizowany pod auspicjami Rady Europy. Międzynarodowym organizatorem konkursu jest Akademia w Strasburgu.

W Polsce konkurs odbywa się pod patronatem Polskiego Towarzystwa Matematycznego przy ścisłej współpracy z Ministerstwem Edukacji Narodowej.

W Regionie Lubusko-Zachodniopomorskim patronat nad konkursem sprawuje Oddział Zielonogórski Polskiego Towarzystwa Matematycznego z siedzibą na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego przy ścisłej współpracy z Kuratorami Oświaty w Szczecinie i Gorzowie Wielkopolskim oraz władzami Wydziału Mate-

matyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Uczestnikami konkursu są uczniowie z trzecich klas szkół gimnazjalnych i pierwszych klas szkół ponadgimnazjalnych.

Matematyka bez granic jest konkursem (nietypowym - na sukces musi zapracować cały zespół klasowy), który umożliwia porównanie wiedzy polskich uczniów z wiedzą ich rówieśników z innych krajów, pokazuje różnorodne zastosowania matematyki, zachęca do nauki języków obcych, wyrabia umiejętność pracy w zespole.

Propagowanie idei tego konkursu oraz jego organizację w Regionie Lubusko-Zachodniopomorskim powierzono Komitetowi Regionalnemu Konkursu *Matematyka bez granic*.

W XVIII edycji konkursu, której finał w Polsce odbył się 7 marca 2007 roku, uczestniczyło około 1600 uczniów (58 zespołów klasowych) z 34 szkół województwa lubuskiego i zachodniopomorskiego.

Uroczyste podsumowanie wyników finału bieżącej edycji konkursu w naszym regionie, odbędzie się 4 czerwca 2007 roku o godzinie 15.00 (tradycyjnie) w budynku Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Krystyna Białek

Przewodnicząca Komitetu Regionalnego

Szczegóły na temat konkursu można znaleźć na stronie www.ptm.uz.zgora.pl

PLAKAT

ZAPRASZAJĄCY NA KOLEJNE

ZIELONOGORSKIE SPOTKANIE MATEMATYCZNO-MUZYCZNE

ptm Uniwersytet Zielonogórski

Polskie Towarzystwo Matematyczne oraz Towarzystwo Muzyczne „Cantylena”
zapraszają na

Zielonogorskie Spotkanie Matematyczno – Muzyczne

w programie:

wykład dr. Andrzeja Dąbrowskiego pt. „Czy w matematyce jest coś normalnego?”

Koncert Kameralny „Na przestrzeni wieków”
w wykonaniu: *Jolanta Sipiowicz* - sopran, *Urszula Witoszek* - flet, *Ludmila Pawłowska* - fortepian
utwory: J.S. Bacha, W.A. Mozarta, A. Vivaldiego, C. Debussy'ego, F. Chopina, S. Meninzi, L. Różyckiego i in.

środa 28 marca 2007 r. godz. 17.00
AULA UNIwersytetu ZIELONOGÓRSKIEGO
ul. Podgórna 50
wstęp wolny

W organizację tegorocznej edycji konkursu *Matematyka bez granic* włączyli się studenci trzeciego roku Matematyki. Na zdjęciu grupa 34 MAT, specjalność nauczycielska-matematyka i informatyka, która bierze aktywny udział w pracach związanych z przygotowaniem i organizowaniem konkursu.

Seminarium

pt. *Najnowsze doniesienia ze świata techniki*

14 marca pod patronatem Dziekana Wydziału Mechanicznego odbyło się I Seminarium Studentów Wydziału Mechanicznego pt. *Najnowsze doniesienia ze świata techniki*.

Tematyka seminarium obejmowała najnowsze osiągnięcia z takich dziedzin jak: robotyka, automatyka, automatyzacja procesów produkcji, ergonomia, systemy informatyczne wspomagające zarządzanie produkcją, systemy pomiarowe w automatyce, logistyka, projektowanie zintegrowanych systemów produkcyjnych, projektowanie inżynierskie i konstruowanie, nowoczesna obrabiarki sterowane numerycznie, inżynieria jakości, biopaliwa w zasilaniu silników spalinowych, energia odnawialna, nowoczesne silniki z zapłonem samoczynnym, hybrydowe układy napędowe pojazdów samochodowych itp.

Na seminarium wpłynęło 20 referatów, z czego 18 uzyskało pozytywne recenzje. Wszystkie referaty, które uzyskały pozytywne recenzje będą opublikowane w wydawnictwie UZ.

Podczas seminarium zaprezentowana została przez przewodniczącego koła naukowego **Mechatronik**

sukces. Podczas seminarium opiekun koła naukowego dr inż. Piotr Kuryło złożył serdeczne podziękowania prof. Józefowi Korbiczowi oraz dr inż. Romanowi Kielcowi za ufundowanie nagród, za życzliwość i wsparcie w zorganizowaniu I Seminarium Studentów z koła naukowego dla studentów Wydziału Mechanicznego.

Złożył także serdeczne gratulacje wszystkim nagrodzonym oraz tym wszystkim, którzy przyczynili się do realizacji tego ambitnego przedsięwzięcia.

Piotr Kuryło

Pawła Graczyka działalność koła - co było i co będzie. Podczas seminarium wygłoszonych i nagrodzonych zostało 6 najlepszych referatów.

Pierwsze miejsce zajęła Magdalena Emilianów, która wygłosiła referat pt.: *Zastosowanie metody Inkjet Printing jako narzędzia do produkcji biosensorów przy wykorzystaniu przewodzących polimerów*. Drugie miejsce zajął Przemysław Szymański, który wygłosił referat pt. *Systemy bezpieczeństwa w produkcji*. Trzecią nagrodę otrzymała Agnieszka Lasota, która wygłosiła referat pt. *UML – jako język wspomagający zarządzanie produkcją*. Kolejne nagrody otrzymali studenci: Tomasz Królikiewicz, Monika Dąbrowska oraz Marcin Wolszczak.

Głównymi fundatorami nagród byli: firma ELTERMA S.A. ze Świebodzina oraz Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii przy Uniwersytecie Zielonogórskim.

Seminarium spotkało się z dużym zainteresowaniem wśród studentów z lat niższych, co należy uznać za

Serdeczne wyrazy
głębokiego współczucia
z powodu śmierci MAMY
składają
Pani inż. Emilii Pawlak

Współpracownicy
z Zakładu Materiałoznawstwa
i Technologii Materiałowych

wydział nauk pedagogicznych i społecznych

Stragan dobrych rad – etnograficzny opis wydarzenia

W dniach 11 – 12 czerwca 2006 roku w Zielonej Górze odbył się Festiwal Nauki zorganizowany przez Uniwersytet Zielonogórski. Na deptaku zielonogórskiego rynku „zainstalowano” pięć „wysp” (Darwina, Newtona, Einsteina, Edisona, Sokratesa), które prezentowały pracę różnych Wydziałów. W założeniach tego przedsięwzięcia mieściło się między innymi zadanie wzbudzenia zainteresowania przechodniów różnorodną działalnością Uniwersytetu, symboliczne otwarcie jego bram, oraz upowszechnienie nauki. Pracownia Poradnictwa Instytutu Pedagogiki Społecznej (pracownicy nauki i studenci) na Wyspie Sokratesa umieściła *Stragan dobrych rad*.

Idea tego *Straganu* stała się dla mnie pretekstem dokonania próby etnograficznej analizy poradnictwa rozumianego i uznawanego za istotne zjawisko społeczne. Zaznaczyć więc pragnę, iż nie podejmuję się tu klasycznego opisu, sprawozdania czy recenzji wydarzeń związanych z Festiwalem Nauki. Pominę w związku z tym samą charakterystykę założeń, celu i przebiegu całego przedsięwzięcia ważnego w życiu Uczelni i mieszkańców miasta. Tekst ten jest próbą wykorzystania badań terenowych do interpretacji fragmentu rzeczywistości złapanej na chwilę, dla której poradnictwo stało się istotnym wątkiem. To próba uchwycenia i opisanie drobnych okrucich tworzących mozaikę codzienności, w której zanurzeni są formalni i nieformalni doradcy oraz radzący się.

1. Idea straganu

Ideą straganu jest swojskość i dostępność. Stragan to niewielkie miejsce handlowego kontraktu, w którym w przeciwieństwie do rozpowszechnionych marketów czy sprzedaży internetowej, zakłada się kontakt kupującego i sprzedawcy, zakłada się interakcję. Stragan to miejsce bliskie. Tu można zakupić rzeczy codziennego użytku, zwykle, tanie, znane, nie ekskluzywne. Stragan jest przewidywalny, jest zawsze (stragan z warzywami, kwiatami) lub pojawia się w wyznaczone dni, godziny (stragan odpustowy, stragan na targowisku wiejskim). Przy straganie można również niezobowiązująco porozmawiać o towarze, przyjrzeć się mu, dotknąć, sprawdzić jego właściwości. Można negocjować cenę i ilość kupowanego towaru, dzięki czemu każda transakcja staje się niepowtarzalna. Tu można „wymienić się towarami”. Ale stragan to także miejsce różnorodnych, zaplanowanych lub nie, społecznych interakcji. Tu wymienia się informacje, doświadczenia, komentuje aktualne wydarzenia. Stragan, zdaniem etnografów, koncentrując wokół siebie stałych bywalców sprzyja integracji społeczności lokalnej, staje się nieformalnym miejscem spotkań podobnie jak salon fryzjerski, poczekalnia w przychodni lekarskiej, deptak w parku, pasaż handlowy w markecie. (porównaj: Sulima, 2000)

Na zielonogórskim rynku pojawił się stragan z napisem, który informował, iż jest to *Stragan dobrych rad*. W jego głębi umieszczony został gabinet doradcy. Ustawiono krzesła, książki, stół z przygotowanymi radami, spisany na małych kartkach. Tu czekali doradcy (studenci), którzy zachęcali do „pobierania”, ich zdaniem, dobrych rad. Rady nieprzydatne, nieużyteczne proponowali wrzucać do kotła z napisem „wysypisko rad”, rady, które zostały ocenione jako dobre, przydatne proponowano wrzucać do „kotła dobrych rad”. Osoby podchodzące do straganu mogły również same zapisać na przygotowanych kartkach „swoją radę” – taką, którą

kiedyś otrzymały lub taką, którą sami komuś udzieliły - i dodać do któregoś z kotłów. „Doradcy” pytali o kryteria, które decydowały o losie rad, czyli o to, z jakiego powodu rada znalazła się w określonym kotle. Rozmowy te były za zgodą rozmówców nagrywane.

Rady, były dostępne dla każdego. Wychodziły również „naprzeciw”, wręcz „do” osób przechodzących, przechadzających się, czy zatrzymujących się w pobliżu *Straganu*. O radach można było porozmawiać, wymienić się nimi, określić ich przydatność. Rady oferowali i rozdawali doradcy - studenci, którzy zakładając różne kostiumy, wcielili się w rolę profesjonalistów (Freuda, Eriksona): lub w rolę doradców nieprofesjonalnych, ale o określonych predyspozycjach: Panna Młoda (oferowała porady małżeńskie) Mnich (oferował rady duchowe), Policjantka (rady prawne), Trener (rady „cielesne”), Lekarz (rady zdrowotne). Rady z obszaru parapsychologii oferowali Wiedźma, Diabeł

Przez cały czas „pracy” *Straganu* prowadzono badania terenowe, obserwacje o charakterze uczestniczącym, wykorzystano wywiad jako obserwację, kilkakrotnie zastosowano technikę próbek czasowych, oraz analizę dokumentów (stanowiły je pisemne prace dokonane przez studentów po zakończeniu całego wydarzenia, oraz spisane rady dawane przez zielonogórczan).

Stragan dobrych rad miał być bowiem pewną formą prowokacji, która pozwoliła wywołać i podtrzymać, niezobowiązującą dyskusję o poradnictwie, stworzyła szansę by usłyszeć co ludzie myślą o praktyce poradnictwa, czym są dla nich rady, jakie miejsce zajmują w ich życiu oraz jak i gdzie ich doświadczają. *Stragan* miał być również miejscem wyodrębnionym dla nieformalnego, nieprofesjonalnego poradnictwa „innego niż” znane dotychczas czyli innego niż to związane z instytucjami poradniczymi ale i odmiennego od tego, które często przypadkowo i niepostrzeżenie pojawia się na co dzień w życiu społecznym, osobistym prywatnym.

W idei *Straganu dobrych rad* znalazł się zamysł swoistej wymiany samych rad (tych odczuwanych jako dobrych i tych postrzeganych jako nieprzydatnych), pojawiła się możliwość wymiany doświadczeń związanych z praktyką poradnictwa, wymiany refleksji i przemyśleń twórców, odbiorców i obserwatorów usług poradniczych.

2. Uświęcone miejsce

Rynek miejski to bez wątpienia miejsce znaczące i naznaczone, o wartości rzeczywistej i symbolicznej. To fragment przestrzeni publicznej, pozbawiony jednoznacznych fizycznych granic, to przestrzeń otwarta dla każdego, przestrzeń wspólna. Przez tę przestrzeń przechodzi się (do pracy, do szkoły, do kina) lub w niej zatrzymuje (robiąc zakupy w sklepikach, pijąc kawę w kawiarni, spożywając obiad w restauracji), a czasami w tej przestrzeni nawet bywa (stale spotkania z przyjaciółmi, rytualne wizyty w klubach). Rynek jest więc przestrzenią o różnorodnym przeznaczeniu. Można zauważyć jego wyraźną raz codzienną innym razem świąteczną (niedzielną) funkcję.

Rynek bywa również, z jednej strony, miejscem podtrzymywania, pogłębiania i umacniania więzi między ludźmi (tu mieści się ratusz, kawiarnie, tu organizowane są wiece, uroczystości – witanie Nowego Roku, tu przygotowana jest otwarta dla wszystkich Wigilia, festyny okolicznościowe, tu rozdawana jest żywność i podarki). Z drugiej strony rynek można określić jako miejsce dokonywania swoistej przemiany moralnej własnej i innych. Związane jest to z obecnością kościoła, czy ratusza. Jest więc rynek miejscem na śluby, chrzciny, rozwozy. Dawniej był również miejscem dla pręgieryza czy gilotyny.

To właśnie w tej publicznej, otwartej przestrzeni rozgościł się duży *Stragan dobrych rad*, tworzący fizyczną i symboliczną granicę dla przestrzeni prywatnej. Fragment miejskiego rynku z „osadzonym” w nim *Straganie* stał się fizycznym, naznaczonym miejscem dla symulacji praktyki poradnictwa, miejscem, w którym można było radę otrzymać, podarować ale również o niej porozmawiać.

Poradnictwo, zwyczajowo zawłaszczane przez twórców i ideologów modernistycznego ładu, w tym dniu, opuściło tradycyjne instytucje, opuściło wyodrębnione, zamknięte sztuczne przestrzenie i „głośno” zmanifestowało swoją obecność w codzienności, na miejskim rynku. Idea *Straganu* umożliwiła stworzenie przestrzeni dla poradnictwa, które bywa opisywane w literaturze przedmiotu jako działanie społeczne, jako interakcja pomiędzy doradcą a radzającym się, jako proces naprawczy, czy swoisty recykling organizowany w specjalistycznych poradniach.

Ta fizyczna przestrzeń wyznaczona dla *Straganu dobrych rad*, firmowana przez Uniwersytet Zielonogórski, miała kilka własnych, ważnych kontekstów, które „uświęcały” ideę i obecność samego *Straganu*. Za te najistotniejsze i najbardziej czytelne konteksty można uznać:

- Kontekst wyznaczony przez Uniwersytet Zielonogórski – instytucję naukową, podnoszącą prestiż miasta;
- Kontekst wyznaczony przez dzień tygodnia - niedzielą – w naszej kulturze dzień wyjątkowy, święty;
- Kontekst wyznaczony przez przestrzeń - Rynek miejski – przestrzeń o dużym znaczeniu rzeczowym i symbolicznym.

To między innymi te trzy konteksty nałożyły się na wyodrębniony przez organizatorów Festiwalu Nauki, czas i przestrzeń, tworząc tym samym osobliwe tło dla *Straganu dobrych rad*. Każdy z uczestników tego wydarzenia etnograficznego nadał im inne, tylko przez siebie rozumiane, własne, osobiste, prywatne znaczenie. Znaczenie, które zapewne nie pozostało bez wpływu na postrzeganie samej idei *Straganu dobrych rad* oraz tego, co jego obecność spowodowała.

Analiza realizacji idei *straganu* pozwoliła wyodrębnić różne procesy budowania przestrzeni społecznej. Przestrzeni społecznej konstruowanej z uwzględnieniem odległości i bliskości, otwartości i zamknięcia. Przestrzeni, która, w toku szczególnego procesu staje się „przetworzeniem intelektualnym”, zbitką pojęciową trzech różnych „map”, śladów, trzech powiązanych ze sobą odrębnych częściowo procesów – poddanych odpowiednio kryteriom: poznawczym, estetycznym, moralnym. Przestrzeni, która ostatecznie nadała *Straganowi* wyjątkowy sens.

Przestrzeń poznawcza – budowana bywa intelektualnie w toku gromadzenia i rozdzielania wiedzy. Tutaj stworzyli ją „profesjonalni doradcy”. Wcielając się w postaci znanych terapeutów, wskazywali na swoje przygotowanie merytoryczne, kompetencje wynikające z posiadanej wiedzy i praktyki (studenci poradnictwa). Jej racjonalność legitymizował i podkreślał również szczególny patron przedsięwzięcia – Uniwersytet Zielonogórski – nadając wymiar naukowości przez zgromadzenie tego dnia na rynku miasta wielu uczonych, specjalistów. Obecność przestrzeni poznawczej potwierdzały również wypowiedzi uczestników dotyczące przydatności przyjmowanych i dawanych rad: *zawsze można się czegoś dowiedzieć*¹, *inna mam już duże doświadczenie, wiele przeszedłam, dlaczego miałabym się z tym nie podzielić*; *W każdej radzie można znaleźć coś dla siebie*; lub sformułowana prośba: *może mi Pani powiedzieć jak rozumieć tę radę?*

Przestrzeń estetyczna - jest konstruowana przez uwagę kierowaną zainteresowaniem, ciekawością czy dążeniem do emocjonalnej intensywności przeżyć. Stworzyli ją, z jednej strony, budując i wyposażając w różne środki materialne, autorzy pomysłu i twórcy *Straganu*. Z drugiej strony, tę przestrzeń estetyczną tworzyli nieprofesjonalni doradcy ubrani w różne kostiumy, którzy chodząc po Rynku rozdawali rady przygotowane w postaci tekstu umieszczonego na małych kartonowych rulonach. Zachęcali do wizyty w *Straganie*, w którym czekali profesjonalności. Współtworzenie przestrzeni estetycznej można oddać również przechodniom, którzy podjęli przygotowaną prowokację wnosząc własne rozumienie wydarzenia, w którym uczestniczyli, własne doświadczenia, opinie, przeżycia. Wypowiedzi uczestników: *co macie z ciekawego?*; *Ciekawe jaką radę otrzymałam, pokażesz mi?* – pytanie współmałżonka; *Jesteście z Uniwersytetu – co tu robicie, czego uczycie?*; *TO można studiować - o poradnictwie. Jak wybrać dobrą radę?*; *Muszę uważnie wylosować radę, bo jak się spełni?*” to przykład na to, że czasami rady traktowane były w kontekście zabawy, jak wroźby, a czasami (z obawą) jak przepowiednia, która może się spełnić.

Przestrzeń moralna wskazuje na nierówny podział odczuwanej intuicyjnie czy świadomie podejmowanej odpowiedzialności. Odpowiedzialność podzielana bywa przez tych, którzy rady oferują (za możliwe bliższe lub dalsze skutki udzielanych rad), ale i przez tych, którzy je podejmują uznając za właściwe, bądź odrzucając uznając za zbędne. Dobrze obrazują to niektóre wypowiedzi uczestników: *to nie dla mnie, ale zaniósę córce jej się na pewno przyda*; *Każdy sam musi sobie poradzić*; *Nie chcę mieć nikogo na sumieniu*. Również w wypowiedziach niektórych studentów współorganizatorów można zauważyć to co stanowi o wyodrębnieniu przestrzeni moralnej: *Do tej pory nie sądziłem, że radzić komuś to taka duża odpowiedzialność*; *Oczekiwano ode mnie rad – nie byłam pewna czy dam sobie radę*; *Mówiąc coś - nie chcę nikomu zaszkodzić*. O odczuwanej nierównej pozycji w układzie doradca - osoba radząca się, może wskazywać pojawiające się i identyfikowane poczucie bezradności, bezsilności czy beznadziejności. To ten rodzaj uczuć często sprzyja zainicjowaniu i rozpoczęciu sytuacji poradniczej (*skorzystałam z pomocy doradcy jak czułam, że sobie nie poradzę*; *Jak mi życie dokopało i nie mogłam dać sobie rady to poszłam do psychologa*; *Jak nie mogę już wytrzymać to muszę z kimś bliskim porozmawiać*; *Jak jest źle to warto się wygadać*).

Być może to uświęcone miejsce, wyodrębnione dla *Straganu dobrych rad* zdecydowało o jego dużej popularności. Uświęcone poprzez konteksty w jakich *Stragan* się pojawił, uświęcone poprzez przestrzeń społeczną, którą wytworzył, poprzez czas i znaczenia, które zostały mu nadane przez różnych uczestników.

3. Nagromadzenie

Rynek dużego miasta w niedzielne, bardzo ładne słoneczne, ciepłe popołudnie był pełny przechodniów, przypadkowych osób, stałych bywalców i tych którzy celowo przybyli właśnie na Festiwal Nauki. *Stragan dobrych rad* pojawił się jako jedna z wielu propozycji Festiwalu zapelniając jedną ze szczelin miejskiego rynku.

Zdaniem etnografów *stragan* postrzegany bywa jako przeciwny biegun ofert, którą składają współczesne supermarkety (Sulima 2000, s 147-154). Biegunowość praktyk handlowo-usługowych jaką są markety i *stragany*, bywa jednak pozorna i łamana poprzez usytuowanie w marketach, w celach marketingowych, stylizowanych *straganów* mających wymiar ludyczny. Można więc spotkać sprzedaż warzyw na drabiniastym wozie, wiejski

drewniany stragan z wędlinami, oscypkami, czy „Chłopskim jadem”.

Stragan dobrych rad pojawił się także jako takie swoje, ludyczne, przez co dla wielu, bliskie miejsce, w którym można czuć się miło, „u siebie”. Osoby przechodzące obok, spacerowicze przyglądali się temu co oferuje *Stragan*, identyfikowali go jako *Stragan dobrych rad* („*Jakie rady tu macie*”; „*Czy macie dla mnie jakąś radę*”) i zatrzymywali się nawet całymi rodzinami. To niecodzienne wyodrębnione na rynku miejskim, w przestrzeni społecznej, w obszarze codziennej konsumpcji, miejsce wyznaczone i przeznaczone dla poradnictwa zaowocowało. Próbkę czasową pozwoliły określić mi, że 64% osób przechodzących obok straganu zatrzymywało się i podchodziło do doradców, co w publikacjach z zakresu marketingu uznane jest za duży sukces. To pewnie również jeden z efektów przerwanej monotonii form i porządku charakterystycznego dla wielu przestrzeni osiedlowych (budynek za budynkiem) czy przestrzeni marketowych (regał za regałem). Monotonii przerwanej propozycją „tajemniczego *Straganu*”, przy którym przez dłuższy czas wygrzewał się duży, uliczny kot także podkreślając i jego swojskość i niezwykłość.

Stragan budził konsumentką ciekawość: *co tu macie w koszyku?*; *Czy to jakaś promocja?*; *Czy trzeba zapłacić?*; *Czy dla mnie też znajdzie się rada*; *Może macie jakąś radę dla mojego męża*; *Naprawdę możecie mi coś poradzić?*. Przybyli do *Straganu*, często wypowiadali się i godzili na nagrywanie rozmów, oferowali własne doświadczenie (*ja też mam dla was radę*; *A teraz ja wam coś poradzę*). Wrzucali do kotłów własne rady (te dobre i te nieprzydatne). Być może zadziałało tu dawne „straganowe” prawo wzajemnej wymiany towarów lub usług. Potwierdzają się obserwacje badaczy różnych ludzkich światów. E. Nowicka napisała: „Wszędzie elementem istotnym było zobowiązanie – poprzez dar – obdarowanego, do ofiarowania daru odwzajemniającego, co stwarzało sieć zależności spajających społeczeństwo. Powstawała społeczna solidarność, wzajemna więź, układ emocjonalny²”. Niektórzy „odbiorcy” rad pytali o ideę przedsięwzięcia, w którym właśnie wzięli udział. Prosił o pomoc w interpretacji otrzymanych rad. Toczyły się przy tym drobne rozmowy o codziennych problemach, o osobistych dylematach, o życiu. Tym drobnym rozmowom prowadzonym na zielonogórskim rynku (przy *Straganie* były przygotowane ławki i krzesła), studenci-doradcy nadali duże znaczenie. Nie spodziewali się takiej ich ilości, stwierdzili, że intensywnie je przeżyli (*to były miłe rozmowy*; *Spotkałem się z bardzo dużą serdecznością*; *Najbardziej miło rozmawiało się ze starszymi małżeństwami, chętnie dzielili się własnymi radami*). Takie rozmowy przybierały postać małych, osobistych spotkań, lokalnych interakcji, dla których to idea *Straganu* stała się kontekstem. Zaproponowana na zielonogórskim rynku forma poradnictwa, poradnictwa „innego niż” znane do tej pory, zadziałała się, została przyjęta, a uczestnicy przeżyli ją na swój własny sposób.

O poradnictwie zanurzone w życiu codziennym powiedziano: *Zawsze udzielam rad, często*; *Ciągle komuś radzę*; *Lubię radzić innym tak jak moja babcia, ciągle ktoś do mnie się zwraca o radę*; *Jestem młoda zawsze korzystam z rad, często ich potrzebuję, zawsze można się czegoś dowiedzieć* - tu rada traktowana jako informacja (poradnictwo dyrektywne). Zwraca uwagę fakt, że w tych wypowiedziach powtarzają się, odnoszone do rad, słowa: **zawsze, często, ciągle, lubię, korzystam, potrzebuję**. Wskazują one, że poradnictwo zanurzone w codzienności, doświadczane przez osoby wypowiadające się na jego temat, miewa charakter szczególnie **powtarzalnego procesu** (ciągle, często, zawsze,

korzystam) oraz **procesu oczekiwanego** (lubię, potrzebuję).

Takie stałe doświadczanie w życiu codziennym różnych sytuacji poradniczych, w których jesteśmy doradcą lub osobą radzącą się, często poprzedza decyzję o podjęciu edukacji formalnej. Konsekwencją takich doświadczeń może być fakt nabycia kwalifikacji do wykonywania zawodu doradcy (pedagoga, psychologa, terapeuty czy doradcy zawodu

O swoim doświadczeniu studenci-doradcy napisali: *Wiedziałem, że bycie doradcą to odpowiedzialne zadanie ale nie sądziłem, że aż tak*; *Doświadczenie Straganu uważam za bardzo cenne*; *Udział w Straganie pokazał mi prawdziwe problemy, których doświadczają doradcy*; *Nie sądziłem, że to takie trudne*. *Stragan* pojawił się na chwilę, spowodował zdarzenia wyjątkowe, niepowtarzalne, pozwolił na wyodrębnienie tego co na co dzień w poradnictwie jest niewidoczne. Studenci-organizatorzy otrzymali (nie)dyplomy uznania będące jednocześnie dokumentem ich udziału w tym wydarzeniu łączącym świat fikcji ze światem realnym. Sądzę że przeżycia, które doświadczali i których byli świadkami studenci-doradcy warte są odrębnego opracowania.

¹ Wszystkie wypowiedzi uczestników opisywanego tu zdarzenia etnograficznego pisane są kursywą.

² E. Nowicka, s.332

Bibliografia:

- Bauman Z., *Etyka ponowoczesna*, Warszawa 1996.
 Brach-Czaina J., *Szczeliny istnienia*, Kraków 1999.
 Chomersley, Atkinson., *Badania terenowe w praktyce*, Warszawa 2001.
 Kargulowa A., *O teorii i praktyce poradnictwa*, Warszawa 2004.
 Nowicka E., *Świat człowieka – świat kultury*, Warszawa 1998.
 Sulima R., *Antropologia codzienności*, Kraków 2000.
 Siarkiewicz E., *Niejednoznaczność poradnictwa*, Zielona Góra 2004.

Elżbieta Siarkiewicz

Seminarium

23 stycznia 2007 roku, studenci III roku *opieki i profilaktyki niedostosowania społecznego*, w ramach zaliczenia z trwającego rok przedmiotu „problemy opieki i wychowania w instytucjach”, zorganizowali seminarium „Zielonogórskie instytucje opieki i wychowania w opinii studentów pedagogiki”. Niestety - ze względu na rozległość treści - udało się zaprezentować tylko wybrane zagadnienia.

Seminarium przeznaczone było dla licznie przybyłych studentów II roku *opieki i profilaktyki niedostosowania społecznego* i miało na celu zachęcenie ich do odwiedzania zaprezentowanych placówek.

Nie zabrakło też przedstawicieli Uczelni, m. in.: Kierownik Zakładu Pedagogiki Opiekuńczej i Specjalnej - prof. dr hab. Grażyny Miłkowskiej, która dokonała otwarcia seminarium, wyraziła ciepłe słowa uznania dla studentów i ich opiekunów naukowych oraz zachęciła studentów II roku do podtrzymania zapoczątkowanej tradycji. Obecna była również prof. Pola Kuleczka - Kierownik Zakładu Nauk Pomocniczych Pedagogiki.

Spośród pracowników placówek, które gościły studentów, obecni byli: Dyrektor Pogotowia Opiekuńczego

- Zbigniew Jokieli, Wicedyrektor Ekologicznej Szkoły Podstawowej nr 22 - Marzenna Hozakowska oraz nauczyciel wspomagający z tejże szkoły - Magdalena Krzesińska i terapeuta z Izby Wyrzeźwieni w Raculi - Jarosław Stefanowicz.

Studenci zaprezentowali siedem placówek:

1. Pogotowie Opiekuńcze, w przedstawieniu którego skupili się na rysie historycznym, strukturze i sposobie funkcjonowania instytucji, programie grup usamodzielnienia oraz Stowarzyszeniu *Nasze Dzieci* funkcjonującym przy Placówce i wspierającym ją,
2. Poradnię Psychologiczno-Pedagogiczną, ze szczególnym uwzględnieniem jej zadań i funkcji oraz informacji dotyczących wolontariatu (program *Równe Szanse*),
3. Terenowy Komitet Ochrony Praw Dziecka, w prezentacji którego nacisk położono na zasady procedury funkcjonowania placówki,
4. Przedszkole nr 37, którego prezentacja skoncentrowana była głównie na strukturze, zadaniach, procedurach obowiązujących w placówce, funkcjonowaniu grup przedszkolnych i pomocy materialnej udzielanej przez władze Przedszkola wychowankom z rodzin najuboższych,
5. Ekologiczną Szkołę Podstawową nr 22, w prezentacji której grupa studentów skupiła się głównie na ukazaniu integracyjnej idei kształcenia, którą szkoła wciela w życie,
6. Szkołę Podstawową nr 6, w przedstawieniu której studenci skupili się na funkcjonowaniu placówki, formach pomocy świadczonej uczniom oraz rolach zainteresowań i udziale szkoły w różnego rodzaju imprezach organizowanych przez Miasto, oraz
7. Izbę Wyrzeźwieni w Raculi, która - mimo, że nie jest placówką oświatowo-wychowawczą - została zaprezentowana z racji tego, że często trafiają do niej osoby nieletnie.

Szczególnie należy wyróżnić studentów, którzy wzięli czynny udział organizacji seminarium: Monikę Adamiak, Anitę Baran, Magdalenę Bąk, Ewelinę Bratek, Kamilę Bryjak, Izabelę Cielecką, Joannę Czaję, Martę Derdzińską, Annę Dobrychłop, Dorotę Drzewiecką, Magdalenę Eret, Karolinę Gawryłkiewicz, Małgorzatę Górecką, Jolantę Gurakowską, Małgorzatę Hercyk, Katarzynę Jastrzębską, Elżbietę Jaszczyszyn, Annę Kaczmarowską, Agatę Kałużną, Justynę Kolanowską, Monikę Konopacką, Mariolę Korman, Magdalenę Królak, Paw-

ła Krzyżanowskiego, Angelikę Kupczyk, Dorotę Kwit, Ewelinę Lewandowską, Małgorzatę Listkiewicz, Karolinę Łeszcyk, Ewelinę Nawrocką, Magdalenę Palczyńską, Marienę Pyrkę, Magdalenę Rewczuk, Karolinę Rojek, Małgorzatę Rydzy, Dorotę Sienkiewicz, Annę Simińską, Beatę Suszyńską, Magdalenę Szczecińską, Patrycję Szymańską, Barbarę Trelę, Ewę Warszawską, Natalię Włodarczak oraz Jagodę Zdolską.

Wysilek ich oraz dr Katarzyny Kochan i dr Grażyny Gajewskiej opłacił się - seminarium spotkało się z pozytywnym oddźwiękiem ze strony studentów, jak również pracowników uczelni.

Wstęp przygotowała dr Grażyna Gajewska, która uświadomiła wszystkim, że instytucje opiekuńcze i wychowawcze nie mogą w pełni funkcjonować bez studentów pedagogiki, a studenci nie są w stanie odpowiednio przygotować się do pracy zawodowej bez udziału tych instytucji i że ze związku tego płynie obopólna korzyść - placówki zyskują wolontariuszy, sprawdzonych pracowników i urozmaicenie realizacji zadań, studenci zaś doświadczenie praktyczne niezbędne w pracy pedagogicznej. Wyraziła również podziękowania dla wszystkich instytucji, które od lat współpracują z Uniwersyte-tem Zielonogórskim i nadzieję na dalsze lata owocnej współpracy.

Dla samych studentów zorganizowanie seminarium było wielkim przeżyciem - nie tylko ze względu na treść i podenerwowanie, jakie towarzyszyły przygotowaniom i samym prezentacjom, ale też ogromne doświadczenie, jakie mogli zdobyć przy tej okazji. Przygotowania, które nieraz trwały do późnych godzin nocnych, przyniosły zamierzony efekt - seminarium można uznać za udane przedsięwzięcie.

Cieszyć powinien fakt, że studenci naszego Uniwersytetu potrafią podjąć inicjatywę i sumiennie wywiązują się z powierzonych im zadań, czerpiąc z tego prawdziwą przyjemność. Tryskają entuzjazmem i zaangażowaniem, co można było zauważyć oglądając stworzone przez nich prezentacje, m. in. film o Szkole Podstawowej nr 22. Ciekawość zastosowanych form udowodniła, że podeszli do tematu z prawdziwą pedagogiczną pasją.

Mamy nadzieję, że tegoroczne seminarium nie pozostanie pierwszym i ostatnim i że w przyszłym roku studenci, obecnie II roku pedagogiki, podejmą się zorganizowania kolejnego. Kto wie? Może ciekawszego?

*Magdalena Bąk,
studentka III roku opieki i profilaktyki
niedostosowania społecznego.*

pion
prorektora
ds. nauki
i współpracy
z zagranicą

...Centrum Komputerowe

Nowe usługi w systemie dostępu bezprzewodowego na Uniwersytecie Zielonogórskim

W związku z zapotrzebowaniem na bezproblemowy dostęp do sieci Internet, Centrum Komputerowe rozbudowało, istniejący od 2004 r., system bezprzewodowych punktów dostępu do sieci Internet na Uniwersytecie Zielonogórskim, włączając się w europejski projekt *EduRoam*. W chwili obecnej do hot-spotów na terenie Uniwersytetu Zielonogórskiego dziennie podłącza się do kilkudziesięciu użytkowników. Długoterminowa obserwacja wykorzystania pasma oraz liczby połączeń do punktów dostępowych (ang. *access points*), w połączeniu z malejącymi cenami urządzeń (notebooków, urządzeń PDA, telefonów komórkowych z WiFi) pozwala przypuszczać, że liczba użytkowników korzystających z bezprzewodowego dostępu do Internetu nadal utrzyma tendencję rosnącą.

EduRoam (*Education Roaming*) to międzynarodowa inicjatywa, której celem jest zapewnienie bezpiecznego, bezprzewodowego dostępu do Internetu z wykorzystaniem standardu kontroli dostępu do sieci 802.1x. Jest to system działający w wielu krajach Europy (ale również poza starym kontynentem, np. Australii), którego idea jest dostarczenie jednolitej usługi dostępu do Internetu w jednostkach edukacyjnych. Użytkownicy *EduRoam* bez wprowadzania zmian do konfiguracji i bez kontak-

włączonych w system. W typowej sytuacji, użytkownik komputera przenośnego uzyska dostęp do Internetu w innej instytucji bez konfigurowania czegokolwiek. Ustawienia, z których korzysta we własnej instytucji pozwolą mu na podłączenie również w innych ośrodkach naukowych, biorących udział w projekcie *EduRoam*. Nie oznacza to, że dostęp jest anonimowy i niekontrolowany, wręcz przeciwnie, każdy dostęp do sieci jest odnotowywany i ewentualne nadużycia mogą być później powiązane z konkretną osobą.

Dostęp do sieci *EduRoam* wymaga uwierzytelniania użytkowników zgodnego ze standardem 802.1x, z wykorzystaniem serwera autoryzacyjnego (*Radius*). Takie uwierzytelnianie może być wymagane zarówno dla połączeń standardowych (przewodowych), ale zdecydowanie przeważa jego realizacja dla sieci bezprzewodowych. Standard 802.1x pozwala na wstępne sprawdzenie, czy użytkownik ma prawo dostępu do sieci. Uwierzytelnienie może być realizowane wieloma metodami, ale wybór obowiązującej metody (login + hasło, klucz prywatny) zależy od ustawień w instytucji macierzystej, a nie w instytucji, w której użytkownik chce się podłączyć. Użytkownicy podłączający się do sieci Internet poprzez *EduRoam*, niezależnie od miejsca podłączania, autoryzowani są w swojej jednostce macierzystej (Rys. 2).

Na podstawie danych autoryzacyjnych można użytkownika zakwalifikować do odpowiedniej grupy bezpieczeństwa i nadać mu odpowiednie prawa. Dzięki takiemu podejściu użytkownik w swojej instytucji macierzystej może mieć przypisane większe prawa niż goście, pomimo, że parametry konfiguracyjne pozostają takie same. Poza uwierzytelnianiem, automatycznie realizowane jest szyfrowanie transmisji przy pomocy jednorazowego klucza sesji. Taki klucz jest wielokrotnie wymieniany w czasie trwania sesji.

Najprostszy przypadek, to komputer przenośny (notebook) wyposażony w MS Windows XP i kartę bezprzewodową. Użytkownik ma skonfigurowany dostęp do sieci o nazwie „eduroam” (instrukcja znajduje się na stronie www.eduroam.uz.zgora.pl w sekcji *Konfiguracja*). Konfiguracja sieci ma włączoną obsługę protokołu 802.1x i określony sposób uwierzytelniania, zazwyczaj dane uwierzytelniające są zapisane w komputerze. W takiej

sytuacji, po włączeniu komputera, połączenie może być zrealizowane automatycznie, a sieć dostępna (jak przy połączeniu kablowym). Jeżeli w zasięgu notebooka widać również jakieś inne sieci bezprzewodowe, to użytkownik powinien wybrać sieć „eduroam” z listy, która mu się pokaże, lub dodać „eduroam” jako sieć priorytetową, co zapewni automatyczne połączenie.

W innych systemach operacyjnych procedura może wyglądać nieco inaczej, ale generalnie, poprawne skonfigurowanie wszystkiego w macierzystej uczelni powinno pozwolić na dostęp do sieci w innych miejscach bez konieczności dokonywania jakichkolwiek zmian konfiguracyjnych.

Każdy pracownik Uniwersytetu Zielonogórskiego posiadający służbowe konto poczty elektronicznej może dołączyć się do sieci Internet przy pomocy karty bez-

RYS. 1. MIASTA, POLSKICH OŚRODKÓW NAUKOWYCH ZRZESZONYCH W EDUROAM

tu z administratorami, mogą uzyskać dostęp do sieci w wielu instytucjach naukowych zrzeszonych w projekcie *EduRoam* (Rys. 1).

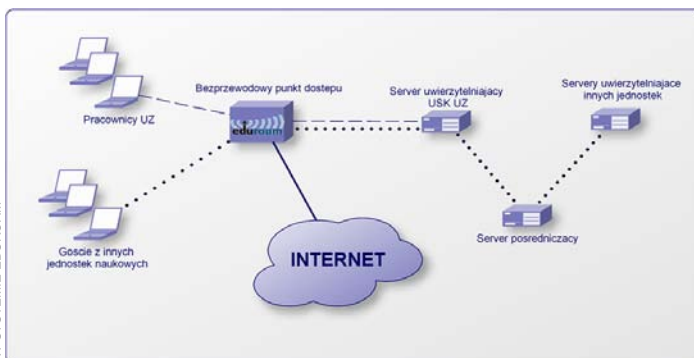
Instytucje biorące udział w projekcie zobowiązują się do przestrzegania wspólnej polityki bezpieczeństwa i do ufania informacjom przekazywanym z innych instytucji

sytuacji, po włączeniu komputera, połączenie może być zrealizowane automatycznie, a sieć dostępna (jak przy połączeniu kablowym). Jeżeli w zasięgu notebooka widać również jakieś inne sieci bezprzewodowe, to użytkownik powinien wybrać sieć „eduroam” z listy, która mu się pokaże, lub dodać „eduroam” jako sieć priorytetową, co zapewni automatyczne połączenie.

W innych systemach operacyjnych procedura może wyglądać nieco inaczej, ale generalnie, poprawne skonfigurowanie wszystkiego w macierzystej uczelni powinno pozwolić na dostęp do sieci w innych miejscach bez konieczności dokonywania jakichkolwiek zmian konfiguracyjnych.

Każdy pracownik Uniwersytetu Zielonogórskiego posiadający służbowe konto poczty elektronicznej może dołączyć się do sieci Internet przy pomocy karty bez-

RYS. 2. AUTORYZACJA W SYSTEMIE EDUROAM

przewodowej w wydzielonych punktach bezprzewodowego dostępu do Internetu na uczelni oraz na terenie jednostek uczestniczących w projekcie *EduRoam* w Polsce, Europie oraz Australii. Danymi wymaganymi do autoryzacji w systemie *EduRoam* są adres pocztowy (alias osobisty) oraz hasło do poczty elektronicznej.

W chwili obecnej cztery z pięciu dotychczasowych punktów dostępowych wspiera dostęp do sieci Internet zarówno poprzez dotychczasowe (niezaszyfrowane) połączenie WLAN-UJ oraz bezpieczne *EduRoam*. Hot-spoty oferujące oba typy połączenia bezprzewodowego znajdują się w dwóch głównych kampusach Uniwersytetu Zielonogórskiego:

Kampus A:

- Hol Budynku Dydaktycznego – A29 (WME, WFA – ul. prof. Z. Szafrana 4a);
- Hol na III piętrze przed salą 316 w Budynku Dydaktycznym – A2 (WEIT – ul. prof. Z. Szafrana 2);

Kampus B:

- Hol Budynku Głównego – A16 (WH, WNPS – al. Wojska Polskiego 69);
- Hol Budynku Dydaktycznego – *Collegium Neofilologicum* – A20 (WH - al. Wojska Polskiego 71A).

Bezprzewodowe punkty dostępu do sieci *EduRoam* we wszystkich jednostkach uczestniczących w projekcie są oznaczone odpowiednim plakatem, zawierającym logo projektu oraz podstawowe wskazówki lub odnośniki do miejsca zawierającego niezbędne informacje na temat *EduRoam*.

Podsumowując należy zaznaczyć, że dzięki zaangażowaniu Centrum Komputerowego we wdrożenie projektu *EduRoam* pracownicy Uniwersytetu Zielonogórskiego zyskują:

- możliwość korzystania z dostępu do sieci w innych ośrodkach naukowych,
- bezpieczne, szyfrowane połączenie bezprzewodowe (WPA+TKIP).

Projekt na Uniwersytecie Zielonogórskim wdrożył i koordynuje autor artykułu. Więcej informacji na temat projektu można znaleźć na stronach internetowych: www.eduroam.uz.zgora.pl lub www.eduroam.pl.

Przemysław Baranowski

....Dział Nauki

Zmiany w umowach o finansowanie projektów badawczych tylko w przypadkach udokumentowanych wydarzeń losowych

Podsekretarz stanu w MNiSW **prof. Krzysztof Jan Kurzydłowski** wystosował do kierowników jednostek naukowych list w sprawie wystąpień o dokonanie zmian w umowach o finansowanie projektów badawczych własnych i promotorskich oraz w umowach o dofinansowanie wykonania projektów celowych.

W liście podkreśla się, że wzrasta liczba pism dotyczących wyrażenia zgody na przedłużenie terminu realizacji, zmian w asortymencie aparatury naukowo-badawczej, przesunięć pomiędzy poszczególnymi pozycjami kosztorysu itp. W związku z tym zwraca się uwagę na odpowiednie przygotowanie zarówno wniosków jak i umów, aby w trakcie realizacji nie występowała konieczność dokonywania zasadniczych zmian.

Prof. Kurzydłowski informuje, że **od 15 marca**

2007 r. zgody na zmiany w umowach o finansowanie projektów badawczych własnych i promotorskich oraz w umowach o dofinansowanie wykonania projektów celowych, będą udzielane wyłącznie w przypadkach udokumentowanych wydarzeń o charakterze losowym. Szczególnie istotne staje się w odniesieniu do projektów promotorskich. Przypomina się także, że w przypadku niedotrzymywania terminów zakończenia projektów, ministerstwo będzie występowało o zwrot przekazanych środków.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Nauki i Informatyzacji z dnia 4 sierpnia 2005 r. w sprawie kryteriów i trybu przyznawania środków finansowych na naukę, można dokonywać przesunięć środków pomiędzy poszczególnymi pozycjami kosztorysu. Nie jest zmianą warunków realizacji projektu badawczego własnego lub promotorskiego zwiększenie lub zmniejszenie środków finansowych w poszczególnych pozycjach kosztorysu nie więcej niż 15 %, jeżeli zwiększeniu nie ulega wysokość przyznanych środków finansowych przyznanych na cały okres realizacji projektu, ani w kolejnych latach jego realizacji.

Treść listu dostępna jest pod adresem:

http://www.nauka.gov.pl/mein/_gAllery/24/64/24646/070223_List_do_kierownikow_jednostek_naukowych.pdf.

Uwaga plagiat

W związku z ujawnionymi przypadkami **nierzetelności przy realizacji zadań finansowanych z budżetu nauki**, podsekretarz stanu w MNiSW prof. Krzysztof Jan Kurzydłowski wystosował list do kierowników jednostek naukowych. Sprawa dotyczy naruszania prawa autorskiego (plagiat) przez autorów publikacji, która jest wynikiem prowadzonych badań.

W związku z tym informuje się, że:

- plagiat poza poważnym naruszeniem zasad etyki w nauce, jest także przestępstwem i kto przywłaszcza sobie autorstwo w całości lub części cudzego utworu podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3 (Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego w przypadku informacji o plagiacie jest zobowiązany do powiadomienia prokuratury o podejrzeniu popełnienia przestępstwa),
- jeżeli plagiat został popełniony przy realizacji zadań finansowanych z budżetu nauki, wówczas może mieć miejsce kontrola merytoryczna dotycząca rzetelności wydatkowania przyznanych środków,
- możliwe jest także wznowienie postępowania dotyczącego oceny wykonania jak i rozliczenia finansowego w przypadku stwierdzenia, że raport z wykonanych zadań został sporządzony nieprawidłowo lub jest nierzetelny,
- jeżeli zostanie stwierdzona nieprawidłowość wykorzystania środków finansowych wówczas powoduje to konieczność ich zwrotu wraz z odsetkami.

Treść listu dostępna jest pod adresem:

http://www.nauka.gov.pl/mein/_gAllery/21/86/21865/list.pdf.

Bożena Bieżańska

**pion
prorektora
ds. jakości
kształcenia**

Proces Boloński

Działania w obszarze ciągłej poprawy jakości kształcenia są jednymi z wytycznych Procesu Bolońskiego. Wysoki poziom jakości kształcenia w rozumieniu europejskim sprzyja międzynarodowej mobilności studentów i nauczycieli, uznawalności dyplomów oraz sumowaniu okresów studiów. Niezaprzecalnie też buduje prestiż uczelni oferując pracodawcom rzetelnie wykształconego absolwenta zgodnie z najnowszymi zdobyczami wiedzy praktycznej. Jednakże budowanie wysokiego poziomu jakości kształcenia wymaga współdziałania wszystkich - biorących udział w procesie nauczania, czyli kadry uniwersyteckiej oraz samych studentów.

Realizacja wytycznych Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego zakłada oparte na nowych standardach współopiniowanie przez grono studenckie programów studiów oraz pozostałych wytycznych dotyczących procesu kształcenia. To właśnie studenci są wiarygodnym źródłem danych na temat nakładu pracy włożonego w proces opanowywania wiedzy z danego przedmiotu. Opinia w tym zakresie może pomóc prawidłowo oszacować obciążenie przedmiotu punktami ECTS, nie opierając się jedynie na randze przedmiotu i ilości godzin wykładowych. Ankieta badająca opinię studentów powinna zawierać ocenę jakości i warunków zajęć a także umożliwiać wypowiedzenie się w temacie doboru przedmiotów. Stałe i klarowne wytyczne powinny obowiązywać wykładowców, których studenci powinni być oceniani według opublikowanych i konsekwentnie stosowanych kryteriów. Kluczowe miejsce zajmują tutaj: dostęp do informacji oraz skuteczne i sprawne struktury organizacyjne.

W kulturze polskich uniwersytetów chęć do poddawania się samoocenie nie jest postawą popularną, odzwierciedlającą podejście kontynentalne w jakości kształcenia. Opiera się ono na ocenie zewnętrznych agencji akredytacyjnych, jak Państwowa Komisja Akredytacyjna. W ujęciu brytyjskim natomiast budowanie wysokiej jakości kształcenia opiera się na wewnętrznych uregulowaniach. Obrazuje to system, w którym jakość odnosi się - do procesu kształcenia, a standardy - do jej wyników.

Zamierzeniem Uniwersytetu Zielonogórskiego jest wykształcenie studentów łatwo znajdujących zatrudnienie na możliwie zróżnicowanych rynkach pracy. Narzędziami budującymi wysoką jakość programów studiów oraz wykwalifikowanej kadry dydaktycznej powinny być zatem coraz popularniejsze ankiety przeprowadzane w trakcie trwania studiów, ankiety absolwentkie oraz regularne opinie od pracodawców. Nad ich przebiegiem powinny czuwać regularne komisje ds. kształcenia, których powołanie, jest zadaniem priorytetowym. Opracowane wytyczne w dziedzinie jakości kształcenia powinny być następnie okresowo monitorowane, tak aby uczelnia mogła dążyć do perfekcji w ciągłym rozwoju. Niech studencki wkład w rozwój uczelni poprzez rzetelne i szczerze wypełnienie ankiety przybliży nasz uniwersytet w stronę modelu brytyjskich uczelni, które samodzielnie dążą do doskonałości. Niech potwierdzeniem tej postawy będzie świadomość wartości na rynku pracy absolwenta uniwersytetu w Oxfordzie czy Cambridge.

Olga Moralska

Pełnomocnik Rektora ds. Procesu Bolońskiego

„Zielona” Dolina Krzemowa

**Rozmowa z dr. Markiem Kurzawą,
współwłaścicielem firmy RECTOR**

Czy słusznie nazywamy nasz region „Doliną Krzemową”?

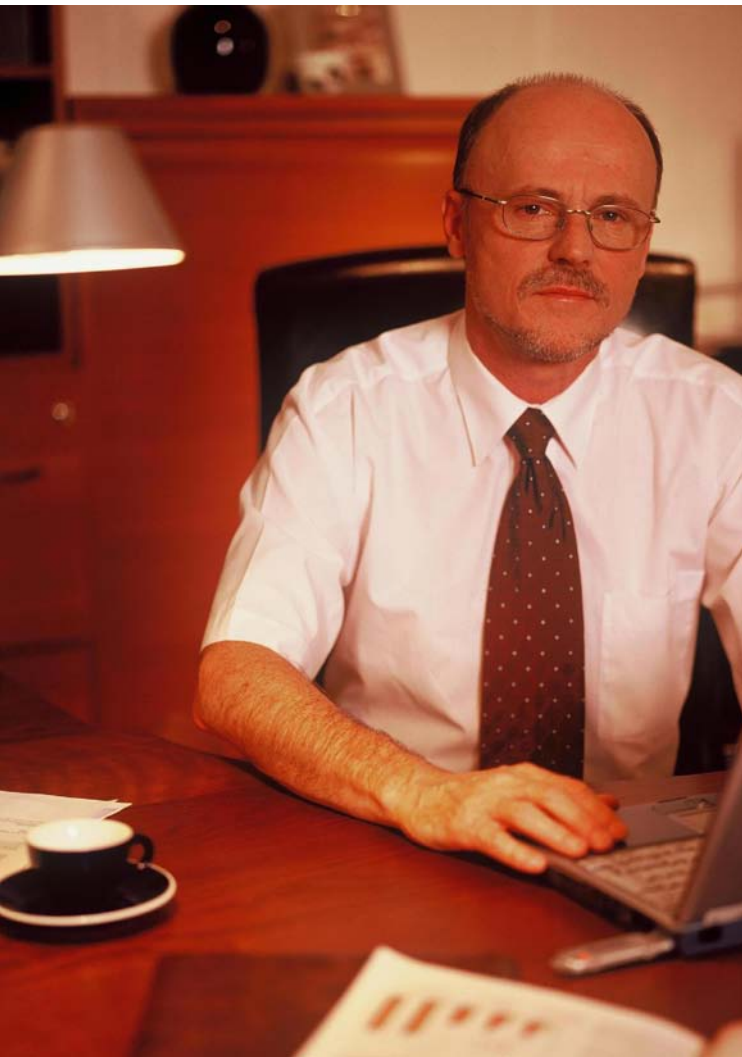
To chyba jednak przesada. Nie wystarczy mieć jedną uczelnię i kilka firm – nawet jeżeli są to firmy na światowym poziomie. Powiem tak – prof. Marian Eckert miał kiedyś wykład dotyczący rozwoju naszego regionu, na którym stwierdził, że ten region zawsze był regionem typu B. I ja się z tym zgadzam. Zawsze były to tereny gorzej uprzemysłowane. Być może przyczyną jest to, że w lubuskim mamy do czynienia z ludnością napływową, która nie ma poczucia więzi z tą ziemią. Być może to właśnie jest przyczyną kiepskiego rozwoju przedsiębiorczości w tym regionie? Być może rzeczywiście nasi ojcowie mieli tymczasowy stosunek do zamieszkiwania na tym terenie, ale ja urodziłem się w Zielonej Górze. I to jest już moje miejsce na ziemi.

Co w takim razie należy robić według Pana, żeby ta „Dolina Krzemowa” stała się faktem?

Muszą zostać spełnione pewne warunki, jak chociażby kapitał. W Polsce dopiero powstają fundusze inwestycyjne, tzw. wysokiego ryzyka. To znaczy fundusze udzielające kredytów ludziom, którzy mają tylko pomysł, a nie mają pieniędzy. Nasza firma funkcjonuje od 12 lat, a dopiero od kilku mamy zdolność kredytową. Niestety, najpierw musieliśmy zarobić, a dopiero później mogliśmy się rozwijać. W naszym kraju nie zdarza się, żeby nowopowstała firma na przykład weszła na giełdę i stąd czerpała pieniądze na rozwój. To tak jak z budowaniem „drugiej Japonii”. Żeby zrozumieć, że to się nie uda trzeba pojechać do Kraju Kwitnącej Wiśni. I dopiero tam na miejscu się okaże, że nie można zbudować drugiego takiego samego kraju. Japonia to tradycja, kilkusetletnie kształtowanie relacji pomiędzy pracodawcą a pracownikiem, itp. A my to widzimy wyłącznie przez pryzmat samochodów czy innych nowinek technicznych. A to wcale nie jest tak. Byłem tam kiedyś dwa tygodnie, na wycieczce. Nie mogę powiedzieć, że znam Japonię, ale tam na każdym kroku widać jak Japończycy czerpią z wielowiekowej tradycji. To samo dotyczy Ameryki. A my? My kapitalizmu uczymy się dopiero od kilkunastu lat. Dolina Krzemowa? Może, ale dopiero wtedy kiedy zostaną spełnione warunki od finansowania po wspomaganie firm wytwórczych. Na pewno w tym właśnie kontekście, ciekawym pomysłem jest Lubuskie Trójmiasto: Zielona Góra, Nowa Sól, Sulechów.

Czy Pana firma korzysta w tym zakresie z badań naukowych prowadzonych na Uniwersytecie?

Nasza działalność jest, można powiedzieć, niszowa, więc do tej pory nie podejmowaliśmy współpracy w zakresie badań naukowych. Ale podjęliśmy współpracę przy projekcie unijnym. Myślę, że w tym przypadku będziemy mogli wykorzystać badania przeprowadzone na Uniwersytecie. To jest tak, że od badania naukowego do jego wykorzystania w przemyśle droga jest bardzo długa, no i kosztowna. Na taką współpracę stać tylko bogate firmy. My zajmujemy się dziedziną, w której tech-

nologie sprowadzamy z USA, nie ma więc takiej potrzeby żebyśmy musieli finansować badania naukowe. Na razie inwestujemy w ludzi, sprzęt. Brakuje nam środków aby prowadzić długie i kosztowne badania. Ale dzięki UE to się zmienia. Od 2 lat uczestniczymy na przykład w projekcie FRESH. Jest to projekt realizowany przez 11 europejskich przedsiębiorstw i instytucji naukowych z Francji, Hiszpanii, Grecji i Portugalii. To konsorcjum przygotowuje produkty, które będą wykorzystane przy produkcji AIRBUS.

A jak według Pana powinna wyglądać idealna współpraca pomiędzy uczelnią a przedsiębiorstwem?

Myślę, że przedsiębiorcy powinni korzystać z wyspecjalizowanej oferty szkoleniowej. Powinno też nastąpić intensywniejsze przenikanie myśli naukowej do przemysłu, i tutaj nie tylko uczelnie muszą spełniać pewne warunki. To przede wszystkim przemysł powinien wyraźnie sprecyzować jakie technologie są potrzebne. Na przykład automatyka i robotyka – to dziedzina z ogromną przyszłością. Przecież robotów będziemy potrzebować coraz więcej. Jest to dosyć kosztowna sprawa ale mam nadzieję, że znajdą się programy, które pomogą finansować badania naukowe w tym zakresie. Owszem, infrastruktura jest niezwykle ważna – drogi, kolej, telekomunikacja, ale drogi nie spowodują, że będziemy produkować nowoczesne urządzenia. Trzeba mieć świadomość, że każda złotówka zainwestowana w naukę

przynosi więcej korzyści niż złotówka zainwestowana w fabrykę.

I na zakończenie pytanie o przyszłą kadre w przemyśle - jak Pan myśli, dlaczego młodzi ludzie nie chcą zostawać inżynierami?

Największym problemem jest to, że brakuje nam inżynierów tzw. podstawowych, tzn. inżynierów budownictwa, mechaników, elektrotechników. Wśród młodzieży obowiązują pewne mody, a jak to z modami bywa, nie bardzo wiadomo dlaczego tak jest. Modna jest np. psychologia czy socjologia, a z technicznych kierunków chyba jedynie informatyka. Z pewnością lepiej brzmi, że jest się inżynierem informatykiem, niż inżynierem mechanikiem. Chociaż powinniśmy być świadomi tego, że bez mechaników nie byłoby tak podstawowych rzeczy jak chociażby samochód. W kraju powstały setki prywatnych uczelni. Na większości kształcą się humanistów. Dlaczego na prywatnych uczelniach nie otwiera się kierunków technicznych? Bo prywatne uczelnie nie będą inwestowały w tak kosztowną infrastrukturę jak warsztaty czy laboratoria. Wtedy nie będą miały oczekiwanego zysku.

Niestety nie jest to tylko nasz problem. Państwa zachodniej Europy też mają coraz większy problem z brakiem inżynierów.

Rozmawiała Ewa Sapeńko

NAGRODY I WYRÓŻNIENIA firmy RECTOR:

- **KLUCZ SUKCESU** – nagroda dla firmy RECTOR w kategorii „Nowe Technologie” za produkt AiES została wręczona w dniu 04.09.2006 r. podczas GALI ENERGETYKI w ramach VIII Sympozjum Naukowo - Technicznego ENERGETYKA 2006 w Belchatowie,
- **Certyfikat nagrody innowacji i kooperacji projektu "3-CIP"** dla firmy RECTOR w kategorii „BEST INNOVATION „ za produkt AiES został wręczony w Cottbus w dniu 29.06.2006 r.
- **Gazeta Biznesu 2006** – dla firmy RECTOR w rankingu najdynamiczniej rozwijających się małych i średnich firm.
- **„Laur Białego Tygrysa – ENERGIA 2005” za produkt AiES** – nagroda została wręczona na VIII Międzynarodowej Konferencji Energetycznej „EUROPOWER 2005” w Warszawie w dniu 05.10.2005 r.
- **1 miejsce w „Rankingu Firm Województwa Lubuskiego 2004 za zatrudniających od 10 do 50 pracowników”** – 17.06.2005 r.
- **Godło „Firma Przyjazna Klientowi”** RECTOR otrzymał w dniu 18.11.2004 r.
- **Wyróżnieniem na IX Sympozjum „Systemy Informatyczne w Energetyce”**,
- **7-9.05.2002 r. w Bielsko Białej za produkt „G.EN system geo-pasportyzacji dla energetyki”**.
- **Wyróżnieniem na III Sympozjum „Systemy Informatyczne w Energetyce”**,
- **25-26.04.1996 r. w Bielsko Białej za produkt „System Informacji o Dystrybucji”**.

CERTYFIKAT JAKOŚCI:

- **Certyfikat zgodności Systemu Zarządzania z normą EN ISO 9001:2000** w pełnym zakresie normy na: projektowanie, wytwarzanie, wdrażanie i utrzymywanie systemów informatycznych (firma certyfikująca: TÜV NORD).

LUZik – Studencki Tygodnik Elektroniczny Uniwersytetu Zielonogórskiego

Jeszcze w marcu wystartuje nowy Tygodnik Elektroniczny Uniwersytetu Zielonogórskiego. Tym razem jego adresatami będą studenci naszej uczelni.

Jego nazwa „LUZik” została wyłoniona spośród kilkudziesięciu propozycji, jakie wpłynęły w odpowiedzi na ogłoszony konkurs.

Autorem nazwy studenckiego biuletynu jest Maciej Schmidt (*informatyka*, IV rok).

„LUZik” będzie wychodził raz w tygodniu, we wtorki (podobnie jak „NiUZ”, czyli Tygodnik Elektroniczny Uni-

wersytetu Zielonogórskiego, który dociera we wtorki na skrzynki wszystkich pracowników uczelni).

Nowy newsletter będzie trafiał na uczelniane konta e-mail wszystkich studentów UZ.

W „LUZiku” znajdą się informacje najważniejsze dla studentów, a będą je przygotowywać członkowie Parlamentu Studenckiego i pracownicy Biura Promocji UZ. Redakcją „LUZika” będzie zajmowało się Biuro Promocji. Projekt newslettera opracowuje Centrum Komputerowe UZ.

W „LUZiku” znajdą się aktualne informacje dotyczące życia studenckiego oraz Uniwersytetu, zapowiedzi imprez kulturalnych, repertuary zielonogórskich instytucji kultury, a także oferty pracy, praktyk i staży studenckich.

Adres redakcji „LUZika”: luzik@uz.zgora.pl.

Studencki Tygodnik Elektroniczny Uniwersytetu Zie-

FOT. ZOFIA BANASZAK (ZUTW)

Pożegnanie karnawału

Miłą tradycją i sympatycznym zwyczajem stały się doroczne koncerty organizowane przez Lubuskie Biuro Koncertowe na pożegnanie karnawału, na które zapraszani są słuchacze Zielonogórskiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku.

W tym roku zespół Quodlibet Orchestra zaproponował tradycyjny program zamykający radosne zabawy karnawałowe w dobrym stylu. Były to walce i polki Straussów, melodie operetkowe oraz muzyka karnawałowa z różnych stron świata. Aula Uniwersytetu Zielonogórskiego, w której odbywał się koncert zapełniła się do ostatniego miejsca. Podczas koncertu z dużym wdziękiem prowadzonego przez Małgorzatę Wower czekała nas niespodzianka w postaci występu dziecięcego zespołu baletowego Społecznego Ogniska Artystycznego z Zielonej Góry prowadzonego przez Anielę Sidło. Młodzi artyści zatańczyli do muzyki Piotra Czajkowskiego wzruszając widzów swym wdziękiem i nieporadnością.

Quodlibet Orchestra wystąpiła w sześcioosobowym składzie instrumentalnym, z solistką Bogumiłą Tarasiewicz, której piękny mezzosopran nabiera coraz piękniejszej barwy.

Zaproponowane utwory to absolutna klasyka gatunku. Utwory, które są mi doskonale znane, wielokrotnie słyszane w różnych wykonaniach i mimo tego (a może właśnie

dlatego) słuchałam ich po raz kolejny z ogromną przyjemnością. Piękna muzyka w wykonaniu muzyków, którzy bawią się wraz z nami grając z radością to świetne pożegnanie karnawału.

Zaproponowany widzom konkurs i jego rozstrzygnięcie były okazją do kolejnej znakomitej zabawy.

Wspólnie odegrany i wyklaskany Marsz Radetzky'ego to było apogeum zabawy; żal jedynie, że nasza sala nie jest salą Towarzystwa Muzycznego w Wiedniu, ale może jak się postaramy i zamkniemy oczy będziemy mogli wyobrazić sobie jej przemianę?

Jadwiga Korcz-Dziadosz
(Zielonogórski Uniwersytet Trzeciego Wieku)

***

20 lutego 2007 roku, o godz. 18.00 w Auli Uniwersyteckiej odbył się koncert kameralny *Pożegnanie karnawału*. Organizatorami koncertu było: Lubuskie Biuro Koncertowe, Zielonogórski Uniwersytet Trzeciego Wieku oraz Uniwersytet Zielonogórski.

Wykonawcy: Bogumiła Tarasiewicz (mezzosopran), Roman Burak (skrzypce), Edward Piniuta (ksylofon), Quodlibet Orchestra w składzie: Roman Burak i Krzysztof Kowalik (skrzypce), Rafał Ciesielski (klarnet), Karol Schmidt (fortepian), Andrzej Iwanowski (kontrabas), Edward Piniuta (instrumenty perkusyjne), Dziecięcy Zespół Baletowy Społecznego Ogniska Artystycznego w Zielonej Górze pod opieką choreograficzną Anieli Sidło. Koncert poprowadziła Małgorzata Wower.

nogórkiego „LUZik” będzie się ukazywał w oparciu o Zarządzenie nr 19 Rektora Uniwersytetu Zielonogórkiego z dnia 12 marca 2007 roku w sprawie zasad wysyłania studentom Uniwersytetu Zielonogórkiego *Studenckiego Tygodnika Elektronicznego Uniwersytetu Zielonogórkiego - „LUZIK”* za pośrednictwem poczty elektronicznej.

Anna Urbańska
specjalista ds. public relations

MACIEJ SCHMIDT - AUTOR
ZWYCIĘSKIEJ NAZWY
STUDENCKIEGO TYGODNIKA
ELEKTRONICZNEGO UZ - „LUZIK”
ODBIERA NAGRODĘ

OFICyna WYDAwNICZA – prace zrealizowane w roku 2006

WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA

Lp.	Autor (redaktor), tytuł	Instytut UZ	Objętość (ark. wyd.)	Uwagi/Nakład
1.	Fic D. (red.) Edukacja i wiedza w społeczeństwie informacyjnym Education and knowledge in the information society	Zakład Zarządzania Strategicznego	13,50	150
2.	Fic D. (red.) Wpływ edukacji na rozwój społeczno-ekonomiczny w warunkach globalizacji	Zakład Zarządzania Strategicznego	25,50	150
3.	Koćwin L. (red.) Przedsiębiorstwo w otoczeniu międzynarodowym	Zakład Międzynarodowych Stosunków Gospodarczych i Politycznych	20,30	300
4.	Rohatyński R. Engineering Design In Integrated Produkt Development	Katedra Projektowania Systemów Produkcyjnych	34,50	100
Razem			93,80	700

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI

Lp.	Autor (redaktor), tytuł	Instytut UZ	Objętość (ark. wyd.)	Uwagi/Nakład
1.	Adamski A., Barkalov A. Architectural and sequential synthesis of digital devices	Instytut Informatyki i Elektroniki	12,50	200
2.	Adamski M., Gomes L., Węgrzyn M., Łabiak G. Discrete-Event System Design 2006. A Proceedings volume from the 3rd IFAC Workshop, Rydzyna, Poland, 26-28 September 2006	Instytut Informatyki i Elektroniki	35,00	300
3.	Barkalov A., Węgrzyn i inni Design of Control Units with Programmable Logic	Instytut Informatyki i Elektroniki	9,00	200
4.	Kobylecki G. (red.) Elektrotechnika – Prądy Niesinosoidalne EPN 2006 – materiały konferencyjne	Instytut Inżynierii Elektrycznej		publikacja na płytach CD
5.	Kozioł M. Synteza cyfrowych filtrów quasi-odwrotnych w klasie układów nieprzyczynowych	Instytut Metrologii Elektrycznej	7,25	150
6.	Kuczewski B. Computational Aspects of Discrimination between Models of Dynamic Systems	Instytut Sterowania Systemów Informatycznych	10,50	150
7.	Milek M. Metrologia elektryczna wielkości nieelektrycznych	Instytut Metrologii Elektrycznej	27,00	1000
8.	Sulikowski B. Computational Aspects in Analysis and Synthesis of Repetitive Processes	Instytut Sterowania Systemów Informatycznych	10,50	150
9.	Szycha E. Multirezonansowe przekształtniki ZVS napięcia stałego na napięcia stałe		9,00	150
Razem			120,75	2300

WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

Lp.	Autor (redaktor), tytuł	Instytut UZ	Objętość (ark. wyd.)	Uwagi/Nakład
1.	Borawski S., Hawrysz M. (red.) Zielonogórkie Seminaria Językoznawcze 2005	Instytut Filologii Polskiej	20,50	200
2.	Frydryczak B., Kardasz H. Park Mużakowski – przestrzeń pamięci i pojednania	Instytut Filozofii	9,50	1000

3.	Gorzelana J. Właściwości językowo-stylistyczne poezji religijnej Franciszka Karpińskiego	Instytut Filologii Polskiej	9,00	200
4.	Halczak B. (red.) Mniejszości narodowe Europy Środkowo-Wschodniej po upadku komunizmu	Instytut Politologii	18,70	200
5.	Jaworski T. (red.) Bibersteinowie w dziejach pogranicza śląsko-łużyckiego	Instytut Historii	10,50	300
6.	Osekowski Czesław Ziemie Odzyskane w latach 1945-2005 Społeczeństwo – władza – gospodarka	Instytut Historii	7,75	100
7.	Piątkowski C. Studia podyplomowe dla nauczycieli w zakresie ICT	Instytut Filologii Polskiej	3,30	100
8.	Sinica M. Wybrane obszary badań edukacji literackiej	Instytut Filologii Polskiej	11,85	200
9.	Sinica M. (red.) Edukacja Humanistyczna t. 4	Instytut Filologii Polskiej	13,00	150
10.	Ślugocki W. Wybrane aspekty finansowego wsparcia Unii Europejskiej w Polsce	Instytut Politologii	9,58	400
11.	Smużniak K. Tragiczne gry. Monografia dokumentacyjna ostatniego choreodramu pantomimicznego Henryka Tomaszewskiego	Instytut Filologii Polskiej	20,50	300
12.	Steciąg M. Informacja – wywiad – felieton. Sposób istnienia tradycyjnych gatunków w radiu komercyjnym	Instytut Filologii Polskiej	22,80	250
13.	Strzyżewski W. (red.) Studia Zachodnie t. 8	Instytut Historii	20,30	200
14.	Wyder G., Nodzyński T. (red.) Polacy – Niemcy – pogranicze studia historyczne Jubileusz prof. J. Benyskiewicza	Instytut Historii	22,50	300
15.	Zdrenka J. (red.) Studia Epigraficzne nr 2	Instytut Historii	12,30	200
Razem:			212,08	4100

WYDZIAŁ INŻYNIERII ŁADOWEJ I ŚRODOWISKA

Lp.	Autor (redaktor), tytuł	Instytut UZ	Objętość (ark. wyd.)	Uwagi/Nakład
1.	Biliński T. Prawo budowlane – podręcznik	Instytut Budownictwa	7,35	400
2.	Biliński T. Renowacja budynków i modernizacja obszarów zabudowanych 2	Instytut Budownictwa	32,50	200
3.	Eckert W. Fortyfikacje Głogowa	Instytut Budownictwa	12,30	200
4.	Gil J. Przykłady zastosowań sieci neuronowych w geodezji	Instytut Budownictwa	10,00	120
5.	Jerzak L. Fauna doliny Odry okolic Cybinki	Instytut Biotechnologii i Ochrony Środowiska	8,25	150
6.	Sadecka Z. (red.) „Woda – ścieki – odpady w środowisku – Woda w Środowisku Materiały konferencyjne VII Konferencja naukowo-techniczna	Instytut Inżynierii Środowiska	plytka CD	–
7.	Woźniak C., Świtka R., Kuczma M. (red.) Selected topics in the mechanics of inhomogeneous media	Instytut Budownictwa	17,00	200
Razem			87,40	1270

WYDZIAŁ MECHANICZNY

Lp.	Autor (redaktor), tytuł	Instytut UZ	Objętość (ark. wyd.)	Uwagi/Nakład
1.	Baron-Polańczyk E. Multimedialne materiały dydaktyczne. Projektowanie i wykorzystywanie w edukacji techniczno-informatycznej	Instytut Edukacji Techniczno- Informatycznej	14,90	300
2.	Jakubowski J., Fraczyk B. Computer Science Driven Production Engineering	Instytut Informatyki i Zarządzania Produkcją	9,00	120
3.	Mutwil J., Jakubowski J. Inżynieria produkcji, technologia, informatyka, innowacja	Instytut Informatyki i Zarządzania Produkcją	10,63	120
4.	Janek M., Laber A. Podstawy eksploatacji maszyn Materiały pomocnicze do ćwiczeń laboratoryjnych	Instytut Budowy i Eksploatacji Maszyn	10,50	200
5.	Michała-Stawiarska T. Kompleksowa ocena i stabilizacja podstawowych właściwości technologicznych klasycznych mas formierskich	Instytut Budowy i Eksploatacji Maszyn	5,75	170
6.	Rabenda A. Zarządzanie ryzykiem zawodowym w miejscu pracy	Instytut Edukacji Techniczno- Informatycznej	9,38	150
7.	Saniuk S., Kłos S., Bzdrya K. Systemy wspomaganie podejmowania decyzji w małych i średnich przedsiębiorstwach	Instytut Informatyki i Zarządzania Produkcją	16,00	100
8.	Wojnarowski J., Galicki M. (red.) Teoria maszyn i mechanizmów	Instytut Budowy i Eksploatacji Maszyn	tom I 8,50 tom II 23,00	200 200
Razem			127,66	1560

WYDZIAŁ MATEMATYKI INFORMATYKI I EKONOMETRII

Lp.	Autor (redaktor), tytuł	Instytut UZ	Objętość (ark. wyd.)	Uwagi/Nakład
1.	Nowak M. (red.) Mathematical Research and Conference Center. Będlewo	Zakład Analizy Matematycznej	4,00	200
2.	Robak S. Contribution to the Improvement of the Software Development Process for Product Families	Zakład Matematyki, Informatyki i Ekonometrii	17,15	120
Razem			21,15	320

WYDZIAŁ NAUK PEDAGOGICZNYCH I SPOŁECZNYCH

Lp.	Autor (redaktor), tytuł	Instytut UZ	Objętość (ark. wyd.)	Uwagi/Nakład
1.	Hajduk E. Hipoteza w badaniach społecznych. Podręcznik dla studentów	Instytut Pedagogiki Społecznej	3,20	500
2.	Izdebski Z. Ryzykowna dekada. Seksualność Polaków w dobie zagrożeń HIV/AIDS	Instytut Pedagogiki Społecznej	7,20	500
3.	Kargul J., Olejarsz M. (red.) Dyskursy Młodych Andragogów 7	Instytut Pedagogiki Społecznej	16,00	150
4.	Kataryńczuk-Mania L., Karcz J. (red.) Sztuka w kontekście oddziaływania na człowieka	Instytut Pedagogiki i Psychologii	9,75	300
5.	Kataryńczuk-Mania L., Kowalkowska I. (red.) Profilaktyka i rehabilitacja głosu, mowy	Instytut Pedagogiki i Psychologii	11,75	300
6.	Malinowski A. Rozwój szkieletu człowieka w okresie płodowym	Katedra Wychowania Fizycznego	7,40	200
7.	Narkiewicz-Niedbalec E. Socjalizacja poznawcza uczącej się młodzieży	Instytut Pedagogiki Społecznej	19,80	300 habilitacja
8.	Pędziwiatr H. Teoretyczne podstawy terapii w ujęciu psychosomatycznym	Instytut Pedagogiki i Psychologii	17,50	300
9.	Szymański Mirosław J., Nowosad I. Edukacja w Polsce w okresie zmian	Instytut Pedagogiki Społecznej	8,30	250
10.	Tataczuk J. Biospołeczne uwarunkowania rozwoju somatycznego i sprawność motoryczna wybranych grup młodzieży akademickiej	Katedra Wychowania Fizycznego	17,00	170
11.	Tataczuk J. Metodyka wychowania fizycznego	Katedra Wychowania Fizycznego	12,45	500
12.	Wołk Z. Poradnictwo zawodowe dla nauczycieli	Instytut Pedagogiki Społecznej	15,15	600
13.	Zielińska M. Ariergarda realnego socjalizmu. Społeczne biografie pokolenia stanu wojennego	Instytut Socjologii	17,25	300 habilitacja
Razem			162,75	4370

Razem w 2006 r.	825,59 w arkuszach wydawniczych	14 620 w nakładzie
------------------------	--	------------------------------

Nowości wydawnicze

M. Koziół,
Projektowanie cyfrowych filtrów quasi-odwrotnych w klasie układów nieprzyczynowych, s. 114, oprawa broszurowa, 17x24 cm, Oficyna Wydawnicza UZ, 2006

Tekst monografii *Projektowanie cyfrowych filtrów quasi-odwrotnych w klasie układów nieprzyczynowych* autorstwa Mirosława Koziola powstał na bazie pracy doktorskiej Autora obronionej w czerwcu 2006 roku. Publikacja dotyczy korekcji zniekształceń wprowadzanych przez układy wejściowe systemów pomiarowych z wykorzystaniem cyfrowych filtrów quasi-odwrotnych. Filtry tej klasy mogą być stosowane do korekcji fragmentów torów pomiarowych, których idealna odwrotność jest źle uwarunkowana, co ma miejsce wtedy, gdy bieguny

transmitancji dyskretnego modelu wspomnianego toru leżą blisko okręgu jednostkowego lub wręcz na nim. Cechą charakterystyczną wspomnianych filtrów jest dokładnie przeciwna charakterystyka fazowa w stosunku do charakterystyki fazowej przyjętego modelu układu zniekształcającego, co umożliwia pełną korekcję zniekształceń fazowych niezależnie od przyjętego stopnia aproksymacji transmitancji idealnej odwrotności układu korygowanego.

[Od Autora]

E. Kowal (red.),
Opieka zdrowotna nad pracującymi. Wielodyscyplinarność w zarządzaniu zdrowiem w miejscu pracy, s. 142, oprawa broszurowa, 15x21 cm, Oficyna Wydawnicza UZ, 2006

„W przedstawionych opracowaniach dotyczących głównie warunków funkcjonowania człowieka w zetknięciu z obiektami technicznymi pojawiają się akcenty wskazujące na konieczność rozwiązań systemowych obejmujących wiele dziedzin techniki, prowadzących w konsekwencji do promocji zdrowia. Rozwiązania te ułatwią lub wręcz umożliwią zarządzanie warunkami środowiska, w którym funkcjonuje człowiek [...]”

Przedstawione opracowania prezentowane przez środowiska: medyczne, techniczne, naukowe itp., wskazują głównie na potrzebę ograniczania uciążliwości pracy (w mniejszym stopniu zagrożeń) powodujących efekt zmęczenia psychofizycznego. Na szczególną uwagę zasługuje cykl opracowań dotyczących problemów w obsłudze komputerów. W dobie praktycznie wszechobecnego zastosowania komputerów, często integralnej części nowoczesnych rozwiązań technicznych (pojazdy samochodowe, obrabiarki sterowane numerycznie, nadzór i sterowanie pracą dużych obiektów przemysłowych itp.). Człowiek-pracownik jest zmuszony do współpracy z komputerem. Wydaje polecenia i odbiera sygnały. Większość z nich wymaga wymuszonej pozycji ciała – powodujących głównie dolegliwości natury fizycznej oraz komunikacji wzrokowej – powodującej głównie zmęczenie psychiczne. Wiele uwag i praktycznych wskazówek znajdziecie Państwo w prezentowanych opracowaniach”.

[Ze wstępu]

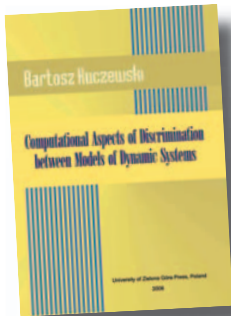

A. Rabenda (red.),
ZARZĄDZANIE ryzykiem zawodowym w miejscu pracy,
s. 140, oprawa broszurowa, 15x21 cm,
Oficina Wydawnicza UZ, 2006

„Książka, którą mamy okazję przedstawić, poświęcona jest problemowi ryzyka w zakładach pracy. Jest to ważny temat, który dzisiaj we wszelkich opracowaniach i analizach dotyczących kwestii oceny zagrożeń pracowników zajmuje poczesne miejsce. Wynika ono także z rangi problemu, który nadany został przez tak ważny akt prawny jakim jest Kodeks Pracy. Zagadnienie to zostało zaprezentowane w szerokim aspekcie i ukazane w całej złożoności na różnego rodzaju stanowiskach pracy. Niektóre prace dotyczą problemów, które początkowo można uznać za nie związane z głównym tematem. Po lekturze całości zyskuje się obraz i logiczne związki między poszczególnymi pracami a tematem głównym [...]. Autorzy wszystkich prac są pracownikami Zakładu Inżynierii Środowiska Pracy w Instytucie Edukacji Techniczno-Informatycznej na Wydziale Mechanicznym Uniwersytetu Zielonogórskiego”.

[Z przedmowy]

Bartosz Kuczewski
Computational aspects of discrimination between models of dynamic systems
Publikacja z serii
„Prace naukowe z Automatyki i Informatyki”
Oficina Wydawnicza UZ 2006,
stron 156, Tom 10

Oficina Wydawnicza UZ wydała kolejną książkę z serii *Lecture Notes in Control and Computer Science* pt. „Computational aspects of discrimination between models of dynamic systems (Aspekty obliczeniowe dyskryminacji pomiędzy modelami obiektów dynamicznych)”. Autorem tej publikacji jest pracownik Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych, Bartosz Kuczewski. Książka prezentuje wyniki zawarte w rozprawie doktorskiej autora, obronionej na WEIIT w lutym 2006 r.

Publikacja opisuje zastosowania technik optymalnego planowania eksperymentu w identyfikacji strukturalnej systemów, ze szczególnym uwzględnieniem systemów dynamicznych, także z dynamiką czasoprzestrzenną (układy o parametrach rozłożonych).

Z inżynierskiego punktu widzenia jasne jest, że dobór odpowiedniego modelu rozważanego procesu ma kluczowe znaczenie dla wiernego oddania charakterystyki obiektu, a w konsekwencji dla jakości np. zastosowanego schematu sterowania. Z drugiej strony, ciągle jeszcze częstą praktyką jest stosowanie wiedzy eksperta lub metody prób i błędów w celu pozyskania informacji o procesie (czyli, np. doboru schematu obserwacji stanu i odpowiedzi, doboru sygnałów sterujących czy testowych itp.) ignorując fakt istnienia w literaturze wielu rezultatów proponujących systematyczne podejścia do rozwiązania tego typu problemów. Co więcej, choć powszechnie wiadomo, że optymalne planowanie eksperymentu w zadaniu dyskryminacji pomiędzy modelami jest problemem stosunkowo trudnym (pojawiające się problemy nieliniowości czy też nieróżniczkowości kryterium powodują, że uzyskiwane rozwiązania są raczej skomplikowane) systematyczne próby w tej dziedzinie są ciągle podejmowane, a rozwój postępuje w kierunku rozpatrywania bardziej ogólnych modeli, lepiej opisujących rzeczywiste sytuacje i procesy. Powinno to zatem skutkować wzrostem liczby zastosowań aplikacyjnych. Tak jednak nie jest. Wydaje się, że przyczyny tego stanu są dwójakie. Po pierwsze, przy użyciu istniejących podejść tylko stosunkowo proste problemy inżynierskie mogą być rozpatrywane bez uciekania się do wysoce skomplikowanych metod przetwarzania i optymalizacji numerycznej. Po drugie, duża komplikacja i zawadność większości istniejących algorytmów planowania zniechęca inżynierów do stosowania ich w praktyce.

Biorąc po uwagę powyższe spostrzeżenia, głównym celem badań było opracowanie wydajnych, prostych w implementacji i użyciu metod rozwiązujących praktyczne problemy optymalnego doboru harmonogramu wykonywania pomiarów w zadaniu dyskryminacji pomiędzy modelami dla szerokiej klasy układów dynamicznych opisywanych równaniami różniczkowymi zwyczajnymi lub cząstkowymi. W celu zrealizowania tak postawionych założeń dokonano wyczerpującej analizy teoretycznej własności zaadoptowanego kryterium T-optymalności na bazie której skonstruowano kilka nowych algorytmów służących do numerycznego wyznaczania planów T-optymalnych w różnych sytuacjach spotykanych w praktyce.

Ponadto, zaprezentowano ciekawe podejście pozwalające na wyznaczenie tzw. planów DT-optymalnych, posiadających cenną własność łącznej maksymalizacji wiarygodności dyskryminacji pomiędzy konkurencyjnymi modelami rozpatrywanego procesu (rozumianej jako maksymalizacja mocy testu użytego w celu podjęcia decyzji o adekwatności modelu) oraz maksymalizacji jakości ocen parametrów modelu (rozumianej jako minimalizacja wariancji uzyskanych estymatorów). Z uwagi na poważny nakład obliczeniowy związany

z koniecznością użycia metod optymalizacji globalnej do poszukiwania rozwiązań, obiecujące wydaje się zaprezentowane w pracy podejście związane ze zrównolegleniem obliczeń wykonywanych w środowisku klastra obliczeniowego.

Wyniki zawarte w pracy mają charakter ogólny i mogą być użyte bezpośrednio dla wielu klas deterministycznych, ciągłych układów dynamicznych, niezależnie od postaci opisujących je równań różniczkowych. Jedynym ograniczającym wymaganiem jest istnienie odpowiednio regularnych rozwiązań równań stanu, co pozwala na bezpośrednie zastosowanie także w przypadku wielu silnie nieliniowych systemów. Co więcej, podejście opisane w pracy może być bezpośrednio w prosty sposób uogólnione na przypadek trójwymiarowej dziedziny przestrzennej – ograniczeniem wydaje się być tutaj jedynie dostępność odpowiedniej mocy obliczeniowej.

Skuteczność zaproponowanych rozwiązań zademonstrowano na przykładzie szeregu ważnych, praktycznych problemów dyskryminacyjnych, pojawiających się np. przy opisie i modelowaniu kinetyki reakcji chemicznych czy też doborze modeli rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w atmosferze.

Andrzej Obuchowicz

L. Kataryńczuk-Mania (red.),
TERAPIA dźwiękiem,
s. 208, oprawa broszurowa, 17x24 cm,
Oficina Wydawnicza UZ, 2007

„Książka pt. *Terapia dźwiękiem* wzbogaca wiedzę z zakresu różnych aspektów wykorzystania dźwięku w pracy z dziećmi, młodzieżą i dorosłymi, zarówno osobami zdrowymi, jak i chorymi. Autorzy artykułów, reprezentujących ważne ośrodki naukowo-dydaktyczne w Polsce i za granicą, skupiają się na wieloaspektowości znaczenia terapii dźwiękowej. Publikacja na pewno poszerzy i wzbogaci obszar pedagogiki, psychologii, muzykoterapii, gdyż w Polsce brakuje literatury na temat terapeutycznego oddziaływania dźwiękami. Pionierska jest problematyka metody masażu dźwiękiem według Petera Hessa dyskutowana w większości artykułów.

Zyczeniem redakcji i – zapewne – samych autorów jest, aby lektura niniejszej publikacji przyczyniła się do dyskusji nad „mocą dźwięku” w życiu codziennym i w terapii. Jest to z pewnością wskazanie tych obszarów, które wymagają weryfikacji badawczej i praktycznej. Książka przedstawia koncepcje i opisuje doświadczenia samych autorów – profesjonalnych terapeutów, którzy za jedno z zadań obrali sobie poszukiwanie nowych, doskonalszych metod i form pracy. *Terapia dźwiękiem* wzbogacić więc może warsztat pracy terapeutów, nauczycieli, rodziców, studentów, profesjonalistów czy osób poszukujących terapii we własnym zakresie.

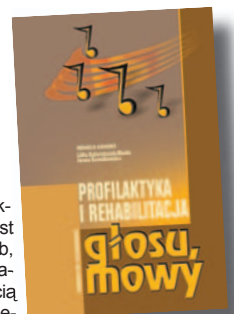
Potrzeba poszukiwania i stosowania skutecznych metod pracy w terapii człowieka jest wręcz niezbędna. Dotyczy to szczególnie placówek oświatowych, sanatoryjnych, leczniczych czy resocjalizacyjnych. Nauczyciel/terapeuta musi być przygotowany do swej roli teoretycznie i praktycznie, jego zadaniem jest rozwiązywanie czasami bardzo trudnych problemów swoich podopiecznych. Tym cenniejsze powinny być propozycje zawarte w niniejszej pracy, prezentowane teksty bowiem nie tylko sygnalizują wybrane aspekty pracy z dźwiękiem, ale przede wszystkim unaoznaczają znaczenie dźwięku, stanowią też często wiedzę wyjściową do opracowania własnych koncepcji pracy bądź wskazują kierunki do nowatorskich, twórczych poszukiwań i terapeutyczno-dydaktycznych rozwiązań”.

[Ze wstępu]

L. Kataryńczuk-Mania, I. Kowalkowska (red.),
PROFILAKTYKA i rehabilitacja głosu mowy,
s. 234,
oprawa broszurowa, 17x24 cm,
Oficina Wydawnicza UZ, 2007

„*Profilaktyka i rehabilitacja głosu, mowy* pod redakcją Lidii Kataryńczuk-Manii i Iwony Kowalkowskiej jest monografią zbiorową skierowaną do wszystkich osób, które zajmują się prawidłowym funkcjonowaniem aparatu głosowego, uwarunkowaniami a także efektywnością oddziaływań terapeutycznych. Proponowane zagadnienia ujęto w dwóch częściach: *Głos, mowa w edukacji i terapii* oraz *Wybrane zagadnienia z pedagogiki wokalne i emisji głosu*. Do całości wprowadza artykuł Iwony Kowalkowskiej pt. *Głos to człowiek*. Wśród 26 artykułów o różnym i ważnym spojrzeniu na właściwości głosu oraz mowy znajdzie Czytelnik różne opinie, opisy doświadczeń, a także propozycje teoretyczno-praktyczne przydatne w pracy zawodowej i dydaktycznej.

Redaktorzy mają nadzieję, że wieloaspektowość problematyki wniesie istotny wkład do toczącej się dyskusji na temat głosu i mowy. Mimo bowiem ważności zagadnienia, nadal wiele osób nie przywiązuje do niego właściwego znaczenia, bagatelizując często potrzebę dbania o popraw-

na kondycję naturalnego „narzędzia” człowieka, jakim jest głos. Książkę kierujemy do różnych kręgów odbiorców, do nauczycieli, naukowców, artystów, logopedów, psychologów, terapeutów, władz oświatowych, rodziców, studentów i innych zainteresowanych.

Serdecznie dziękujemy wszystkim Autorom reprezentującym najważniejsze ośrodki naukowo-artystyczno-pedagogiczne z całej Polski za trud podjęcia dyskusji merytorycznej. Liczymy również na dalszą, owocną współpracę.

Serdeczne podziękowanie składamy recenzentowi niniejszej pracy, prof. dr hab. Barbarze Nowak z Uniwersytetu Adama Mickiewicza i Akademii Muzycznej w Poznaniu za cenne, merytoryczne uwagi i okazaną życzliwość”.

[Ze wstępu]

B. Halczak (red.),
MNIEJSZOŚCI narodowe w Europie Środkowo-Wschodniej po upadku komunizmu,
s. 336, oprawa broszurowa, 17x24 cm,
Oficina Wydawnicza UZ, 2006

„W latach 1989-1991, w państwach Europy Środkowo-Wschodniej, upadł system komunistyczny. Narody tej części kontynentu uzyskały możliwość swobodnego życia w systemie demokratycznym. Dotyczyło to zarówno narodów przeważających w państwie jak i mniejszości narodowych.

Zarazem jednak ujawniły się konflikty, tłumione wcześniej przez autorytarną władzę.

Funkcjonowanie systemów totalitarnych, do 1989 r. faktycznie uniemożliwiało prowadzenie obiektywnych badań nad kwestiami narodowościowymi. Wynikało to nie tylko z obowiązującej ideologii marksistowsko-leninowskiej, w której internacjonalizm, a nie narody, odgrywały pierwszoplanową rolę, ale także z potrzeby ukrycia prawdziwego oblicza, prowadzonej przez rządy komunistyczne polityki narodowościowej, sprowadzającej się często do brutalnego wynaradawiania mniejszości narodowych. Tym sposobem powstała luka badawcza, którą starają się obecnie wypełnić historycy, politolodzy, socjologowie, etnografowie, kulturoznawcy i przedstawiciele innych dyscyplin wiedzy. Cezurą kończącą badania stał się jednak upadek komunizmu. Badacze podejmujący problematykę narodowościową zatrzymują się na ogół na 1989 r., tymczasem mniejszości narodowe istnieją nadal.

Jakie czynniki wpływają na sytuację mniejszości narodowych po upadku komunizmu, w jakim stopniu sytuacja tej ludności uległa poprawie, a jakie zjawiska uznać trzeba za niepokojące? Zagadnienia te podjęli autorzy artykułów zawartych w niniejszej pracy. Ukazują one procesy zachodzące współcześnie w życiu mniejszości narodowych w Polsce, Słowacji, na Ukrainie i we wschodnich Niemczech oraz ich nową jakość funkcjonowania w poszczególnych państwach”.

[Ze wstępu]

CZ. Osekowski,
ZIEMIE ODZYSKANE w latach 1945-2005,
s. 172, oprawa broszurowa, 13x20 cm,
Oficina Wydawnicza UZ, 2006

„W okresie międzywojennym dla niemieckich ziem przejętych w 1945 roku przez Polskę powszechnie używano określenia „Ziemia Macierzysta” lub „Ziemia Piastowska”. Podczas II wojny polska myśl polityczna nazywała je „Ziemiemi Postulowanymi”, a w końcowym okresie „Ziemiemi Powracającymi”. Po wojnie do użycia wszedł termin „Ziemia Odzyskana”. Określenie niosło sens historyczny, którego fundamentem była teza, że oto powróciły do Polski, po latach niewoli ziemie piastowskie. Uznawano to za akt dziejowej sprawiedliwości i nadawano mu charakter symbolu i znaczenie polityczne. Termin znajdował się w powszechnym użyciu do końca lat sześćdziesiątych XX stulecia. Równocześnie od lat pięćdziesiątych tegoż stulecia coraz powszechniej używano określenia „Ziemia Zachodnie”, „Ziemia Zachodnie i Północne Polski” oraz „ziemia nadodrzańskie i nadbałtyckie”. Po 1989 roku w odniesieniu do Ziemi Odzyskanych często pojawiało się – i tak jest nadal – sformułowanie „tzw. Ziemia Odzyskana”. W odniesieniu do części Ziemi Odzyskanych, tj. do obszaru granicznego z Niemcami funkcjonuje też termin „pogranicze polsko-niemieckie” rozumiane jako byłe województwa jeleniogórskie, zielonogórskie, gorzowskie i szczecińskie.

Ziemia Odzyskana po II wojnie światowej różniły się pod wieloma względami od pozostałej części kraju. Utrudniało to włączenie obszaru w jednolity dla całego kraju system zarządzania. W początkowym okresie przyjęto zasadę odrębności administracyjnej regionu, tworząc wyłącznie dla niego instytucje państwowe. Takie podejście ułatwiałoby zapanowanie nad problematyką Ziemi Odzyskanych, z

drugiej jednak strony utrzymywało stan odrębności. Względy polityczne zdecydowały, że w 1948 roku w przyspieszony, a przez to chaotyczny sposób zmierzano do likwidacji instytucji mogących wskazywać na występującą jeszcze różnicę między tym regionem a pozostałą częścią państwa. Do tego czasu nie wykorzystano, a nawet w poważnym stopniu zmarnotrawiono, potencjał terytorialny i gospodarczy przejętych po wojnie poniemieckich ziem.

Na Ziemiach Odzyskanych dokonana się niespotykana w dziejach tej części Europy wymiana ludności. Od 1945 roku tworzyło się na tym obszarze zupełnie nowe społeczeństwo. Największy wpływ na przemiany społeczne na Ziemiach Odzyskanych miało państwo polskie, było ono bowiem twórcą i wykonawcą określonego programu społecznego, politycznego i gospodarczego. Państwo zdominowane przez jedną siłę polityczną – PPR i następnie PZPR – miało monopol na politykę wewnętrzną. W świetle przeprowadzonych badań państwo jawi się jako instytucja niesprzyjająca kształtowaniu się więzi społecznych w tej części Polski, zresztą podobnie było również w pozostałych regionach kraju. Kolejne działania państwa w dziedzinie gospodarczej i politycznej utrudniały porozumiewanie i zbliżanie się ludzi. Ingerencja państwa w poszczególne obszary życia, także i prywatnego obywateli, naruszała więzi ukształtowane wcześniej, na podstawie regionalnego pochodzenia i podobnej kultury. Polityka państwa powodowała, że ludzie w większości nie utożsamiali się z jego wartościami i celami. Jednak ze względów bezpieczeństwa, głównie w trosce o los swoich rodzin, ludzie podporządkowali się, zwłaszcza w latach 1948-1955, władzy. Pierwsze manifestacyjne odrzucenie powojennego sposobu funkcjonowania państwa przez społeczeństwo nastąpiło w 1956 roku. Ludzie łączyli się, aby pokazać swoją dezaprobatę dla dokonanej przez państwo w sferze politycznej i gospodarczej.

Nie jest możliwe badanie wydarzeń, do których doszło na Ziemiach Odzyskanych od zakończenia II wojny światowej do pierwszych lat XXI wieku, jako jednorodnego okresu. Należy je także rozpatrywać na tle rozwoju i w powiązaniu z sytuacją w Polsce i na arenie międzynarodowej. Dlatego też można mówić w odniesieniu do chronologii powojennych dziejów Ziemi Odzyskanych o odmiennych cezurach dla lat 1945-1956, 1956-1970, 1970-1980, 1980-1981, 1982-1989 oraz po 1989 roku. Taki podział wynika z rozwoju sytuacji politycznej w Polsce. Większość wydarzeń na Ziemiach Odzyskanych w obszarze społecznym, politycznym i gospodarczym między 1945 a 2005 rokiem przebiegało podobnie jak w całym kraju. Były jednak i te, które były typowe lub też charakterystyczne wyłącznie dla poniemieckich ziem przejętych przez Polskę po zakończeniu II wojny światowej. O specyfice Ziemi Odzyskanych można mówić zwłaszcza do 1956 roku i w nieco mniejszym zakresie do roku 1972. Jednak pewne odrębności tego obszaru zachowały się aż do 1989 roku, a nawet występują do dnia dzisiejszego. Chodzi m.in. o stosunki narodowościowe, przygraniczne położenie, największe w kraju bezrobocie spowodowane powojenną strukturą rolnictwa, nieco odmienne w porównaniu z mieszkańcami innych województw kraju preferencje polityczne czy też większą otwartość na kontakty z państwami Unii Europejskiej, w tym zwłaszcza z RFN.

Prezentowany tekst jest jedynie częścią badań Autora nad dziejami Ziemi Odzyskanych po II wojnie światowej. Stanowi w zasadzie rozwinięcie pewnych tez sformułowanych w pracy z połowy lat dziewięćdziesiątych minionego stulecia (*Spółczesność i dezintegracja, Zieleni Góra 1994*) oraz w kilku późniejszych artykułach zamieszczonych w różnych wydawnictwach. Ma dosyć luźną formę, a poszczególne części nie do końca stanowią spójną całość.

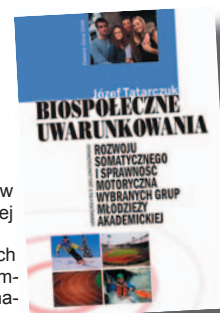
Osoby zajmujące się dotychczas badaniem dziejów Ziemi Odzyskanych po II wojnie światowej skupiały się w zasadzie na latach 1945-1956 oraz na zagadnieniach społecznych i narodowościowych. Uważam, że trzeba wychodzić poza ten okres i badać zwłaszcza ostatnie lata, które są stosunkowo najmniej opisane i to zarówno gdy chodzi o całość Ziemi Odzyskanych, jak też poszczególne województwa. Poglębionych badań wymaga także gospodarka tego obszaru”.

[Wstęp]

J. Tatarczuk,
BIOspołeczne uwarunkowania rozwoju somatycznego i sprawność motoryczna wybranych grup młodzieży akademickiej,
oprawa twarda, 17x24 cm,
Oficina Wydawnicza UZ, 2006

W niniejszej monografii autor podjął się badań w grupie młodych kobiet i mężczyzn, studiujących w tej samej uczelni pedagogicznej.

Opólnym celem pracy jest analiza biospołecznych uwarunkowań rozwoju fizycznego, określenie wzajemnych relacji zachodzących między podstawowymi cechami morfologicznymi, wybranymi zdolnościami motorycznymi badanej młodzieży akademickiej oraz dokonanie oceny poziomu kształtowania się wybranych cech sprawności fizycznej w poszczególnych fazach cyklu menstruacyjnego młodych kobiet w okresie dorastania.

J. Gil,
PRZYKŁADY zastosowań
sieci neuronowych w geodezji,
s. 148, oprawa broszurowa, 17x24 cm,
Oficina Wydawnicza UZ, 2006

„W niniejszej monografii zostały przedstawione wybrane przykłady zastosowań sztucznych sieci neuronowych w dziedzinie geodezji inżynierskiej. Ze względu na interdyscyplinarny charakter tematyki, praca jest pomyślana dla geodetów fachowców, którzy wykazują zainteresowanie wyrafinowaną techniką modelowania, zdolną do odzorowywania nadzwyczaj złożonych funkcji za pomocą klasycznych komputerów. Autor nie rozszcząc sobie pretensji do wyczerpującego przedstawienia rozpatrywanych zagadnień podjął próbę ilustracji wybranych metod przetwarzania informacji zawartych w wynikach obserwacji geodezyjnych za pomocą przykładów mających realne znaczenie praktyczne [...]”

Wszystkie procedury umieszczone w pracy zostały przez Autora przetestowane, także na przykładach innych od tych, które zostały podane w przykładach zastosowań”.

[Z przedmowy]

Z. Wołk,
PORADNICTWO zawodowe dla nauczycieli,
s. 264, oprawa broszurowa, 13x20 cm,
Oficina Wydawnicza UZ, 2006

Podręcznik ten ma na celu pomoc doradcom szkolnym w ich pracy zawodowej. Założeniem moim jest przedstawienie wybranych zagadnień z zakresu pracy, szczególnie zawodowej, jej przemian i obecnej sytuacji na rynku. Zawarte w niej rozwiązania praktyczne mogą pomóc w realizacji własnych zadań przy rozwiązywaniu problemów związanych z niesieniem porady zawodowej. Warto przy tym jednak pamiętać, że każdy problem, z którym zwraca się klient, jest indywidualny i niepowtarzalny, doradca zatem nie może stosować gotowych algorytmów postępowania. Jest to jeden z tych zawodów, w których doświadczenie własne odgrywa niebagatelną rolę, natomiast rutyna zagraża nieodwracalnymi konsekwencjami.

Adresatem książki są przede wszystkim nauczyciele, którzy podejmują trud wspierania swoich uczniów w kształtowaniu drogi zawodowej, jednakże mam nadzieję, że może ona być również wykorzystywana przez innych nauczycieli, zwłaszcza wychowawców klas, a także studentów kierunków pedagogicznych, szczególnie specjalności nauczycielskich, pedagogiki pracy i poradnictwa zawodowego. Adresuję ją również do młodzieży uczącej się i do rodziców, zawarte bowiem w niej treści w dużym stopniu mogą okazać się im pomocne.

[Ze wstępu]

S. Robak,
Contribution to the Improvement of the
Software Development Process for Product
Families,
s. 278,
oprawa broszurowa,
17x24 cm,
Oficina Wydawnicza UZ, 2006

The goal of this work is to contribute to the improvement of the generic development process in product lines engineering, i.e. for software product families. The work integrates the best (in the opinion of the author) parts of the given state-of-the-art, and contributes some new aspects to the process. Some aspects of this presentation include topics like variability modeling, handling variability and feature modeling, especially extending feature models with feature weights and fuzzy description for variable features. For modeling requirements the use of a specialized feature model for modeling features in UML is exemplified in the e-Commerce domain. Another contribution is the proposal of modeling flexibility with feature models as shown in an example of Web services and the introduction of a version-based approach for feature models. All suggested new capabilities and methods are integrated to provide an improved framework for the development of product families. For the fulfillment of the generic system architecture the generative techniques like frame technology are recommended. This supports reuse in the evolution and maintenance phases of system family members.

[Ze wstępu]

J. Jakubowski,
R. Stryjski (red.)
INŻYNIERIA produkcji. Wybrane zagadnienia,
s. 120, oprawa broszurowa, 17x24 cm,
Oficina Wydawnicza UZ, 2005

J. Jakubowski, B. Franczyk (red.)
PRODUCTION Engineering. Computer Science Driven
Production Engineering,
s. 130, oprawa broszurowa, 17x24 cm,
Oficina Wydawnicza UZ, 2006

J. Mutwil, J. Jakubowski (red.)
INŻYNIERIA produkcji. Technologia, informacja, innowacja,
s. 130, oprawa broszurowa, 17x24 cm,
Oficina Wydawnicza UZ, 2006

W Instytucie Informatyki i Zarządzania Produkcją na Wydziale Mechanicznym uruchomione zostało wydawnictwo związane z kierunkiem badań w zakresie zarządzania i inżynierii produkcji. Dotychczas ukazały się trzy zeszyty naukowe: *Inżynieria produkcji. Wybrane zagadnienia*, redakcja: Julian Jakubowski, Roman Stryjski (2005). *Production Engineering. Computer Science Driven Production Engineering*, redakcja: Julian Jakubowski, Bogdan Franczyk (2006). *Inżynieria Produkcji. Technologia, informacja, innowacja*, redakcja: Jerzy Mutwil, Julian Jakubowski (2006).

Pierwszy wydany został z okazji 5-lecia powołania na Uniwersytecie Zielonogórskim kierunku Zarządzanie i Inżynieria Produkcji. Był to okres kształtowania się zespołów badawczych oraz problematyki naukowo-badawczej w Instytucie oraz intensywnej pracy dydaktycznej w zakresie wypracowania profilu absolwenta. Szczególnie trudnym zadaniem okazało się interdyscyplinarne połączenie dwóch obszarów wiedzy inżynierii produkcji z inżynierią zarządzania. Z założenia, absolwent kierunku powinien posiadać wiedzę z zakresu podstaw techniki, wytwarzania, technologii budowy maszyn, materiałoznawstwa itd., połączoną z wiedzą menedżerską, ekonomiczną i społeczną.

Praca ta przedstawia niektóre kierunki badań realizowanych w Instytucie Informatyki i Zarządzania Produkcją na Wydziale Mechanicznym Uniwersytetu Zielonogórskiego.

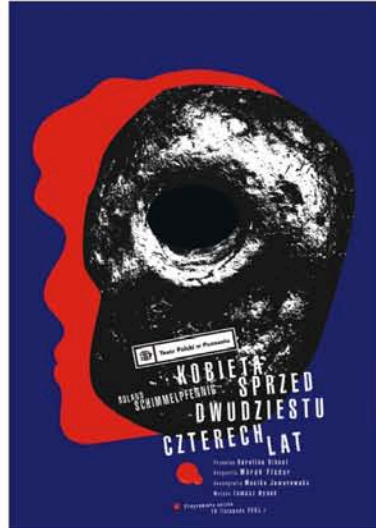
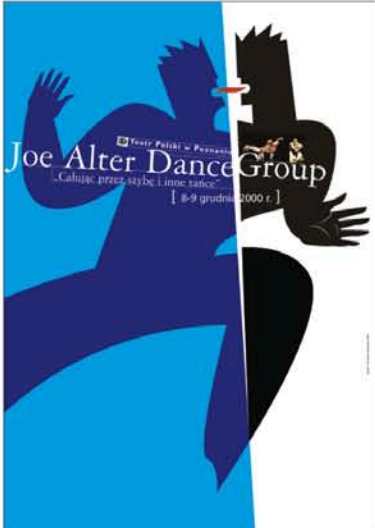
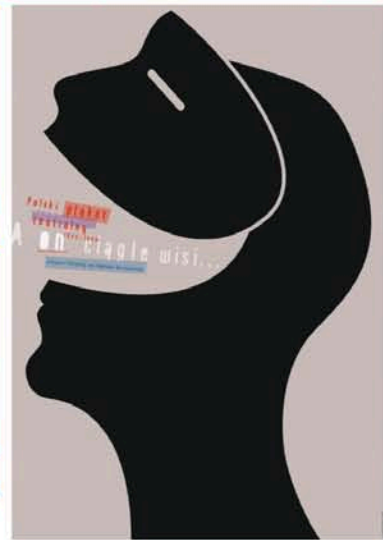
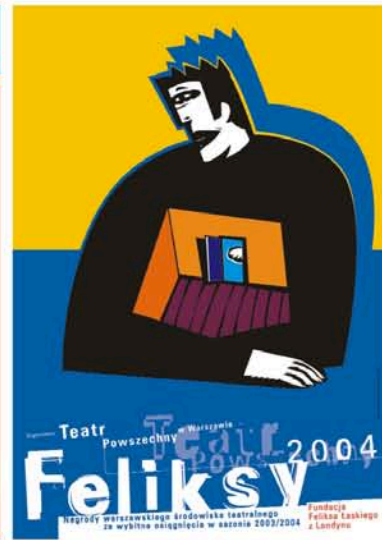
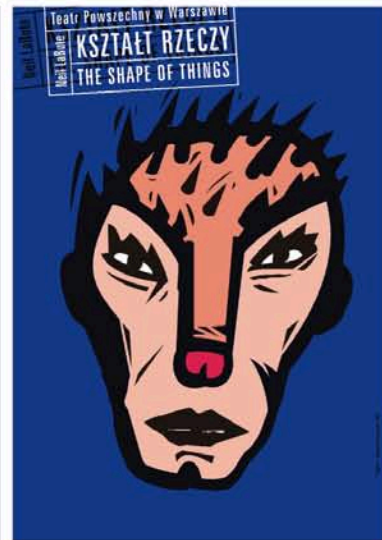
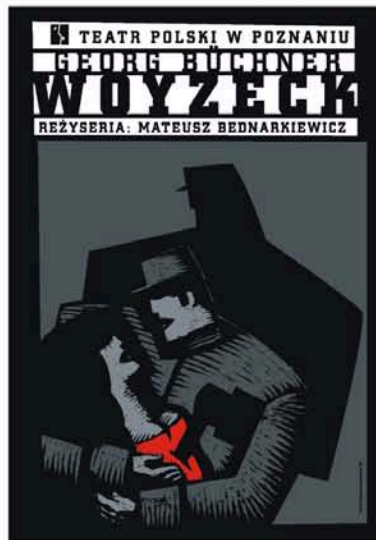
Drugi zeszyt (wydany w języku angielskim) przygotowany został przy współpracy z Uniwersytetem w Lisku. Zawiera publikacje dotyczące szeroko rozumianego zastosowania technologii informatycznych w inżynierii produkcji.

Trzecie wydanie Inżynierii Produkcji – podobnie, jak poprzednie – jest zbiorem artykułów ilustrujących problematykę badań prowadzonych przez pracowników Instytutu Informatyki i Zarządzania Produkcją Uniwersytetu Zielonogórskiego. W wydaniu trzecim utrzymano też tradycję prezentowania wybranych prac członków zespołów z innych uczelni współpracujących z ośrodkiem zielonogórskim (z Politechniki Koszalińskiej, Politechniki Opolskiej, Politechniki Warszawskiej i Politechniki Świętokrzyskiej).

Inżynieria Produkcji to stosunkowo młoda dyscyplina, ale dynamika jej rozwoju świadczy o szerokim zapotrzebowaniu na specjalistów z tej właśnie dziedziny. Inżynieria Produkcji swoim zakresem obejmuje szereg elementów z innych dyscyplin naukowych, a wszystkie one są istotne z punktu widzenia prawidłowej realizacji procesów produkcyjnych. Dlatego też w monografii prezentowane są zagadnienia z zakresu technologii i badań rozwojowych, planowania procesów, systemów wspomagania decyzji, outsourcingu i jakości.

Opracowanie przeznaczone jest dla wszystkich zainteresowanych problematyką inżynierii produkcji, a szczególnie dla studentów kierunku Zarządzanie i Inżynieria Produkcji, gdyż to właśnie oni powinni znać zarówno procesy technologiczne, jak i technologie informatyczne oraz dysponować wiedzą niezbędną do kierowania pracą specjalistów z różnych dziedzin. W czterem prezentowanych artykułach dwudziestu dwóch autorów przedstawiono różne dziedziny inżynierii produkcji. Od szeroko pojętej technologii poprzez planowanie i sterowanie produkcją, wykorzystanie narzędzi logiki rozmytej i programowanie w logice z ograniczeniami CP/CLP, po szacowanie kosztów w procesie negocjacji warunków realizacji zleceń produkcyjnych oraz zasady doboru systemów ERP dla MSP.

[Od Autora]

Kompleksowy Program Finansowy dla Pracowników Uniwersytetu Zielonogórskiego

- ▶ **Konto Osobiste Citibank** bez opłaty miesięcznej za prowadzenie*
- ▶ **Linia Kredytowa Citibank** bez prowizji rocznej w pierwszym roku
A przy przeniesieniu linii z innego banku, limit wyższy niż dotychczasowy
- ▶ **Kredyt Citibank** z oprocentowaniem niższym niż w ofercie standardowej – już od 8,95%**
- ▶ **Karta Kredytowa Citibank** Silver lub Gold bez opłaty rocznej przez pierwsze 2 lata
Promocyjna cena dla Karty Kredytowej Citibank Platinum

Teraz również Kredyt Mieszkaniowy i Pożyczka Hipoteczna!

Już dziś przyjdź do oddziału Citibank Handlowy lub zadzwoń i zapytaj, ile możesz zaoszczędzić.

Zielona Góra ul. Żeromskiego 15 tel. (68) 328 6959

The logo for Citibank Handlowy, featuring the word "citibank" in a blue, lowercase sans-serif font with a red arc above the "i", followed by the word "handlowy" in a larger, blue, lowercase sans-serif font.

* Promocja Konta Osobistego Citibank dla osób, które spełnią warunki określone w Regulaminie Promocji.

** Roczne oprocentowanie nominalne, oprocentowanie rzeczywiste od 10,73% w skali roku.

Oferta ograniczona w czasie, zgodnie z Regulaminem Promocji.

Bank Handlowy w Warszawie S.A. z siedzibą w Warszawie, ul. Senatorska 16, 00-923 Warszawa, zarejestrowany przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, pod nr. KRS 000 000 1538; NIP 526-030-02-91; wysokość kapitału zakładowego wynosi 522.638.400 złotych, kapitał został w pełni opłacony; Sektor Bankowości Detalicznej.